

sangham.net
Virtual AccessToInsight

-Namo tassa bhagavato arahato sammā-

ព្រះត្រៃបិដកភាសាខ្មែរ - Tipitaka Khmer language

ភាគ ៧៩ - Book 79

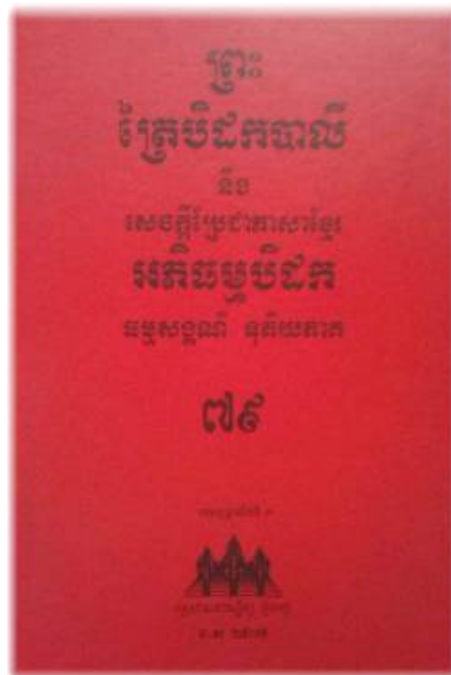
Ven. Members of the Sangha, Ven. Theras Valued Upasaka, valued Upasika This is a Work Edition! 1.Edition 22112020 Do not share it further except for editing and working purposes within the transcription project on sangham.net. Only for personal use. If you find any mistake or like to join the merits please feel invited to join here: sangham.net [<http://sangham.net/index.php/board,85.0.html>] or Upasika Norum on sangham.net **Anumodana!**

សូមថ្វាយបង្គំចំពោះព្រះសង្ឃ, ជំរាបសូរឧបាសក និងឧបាសិកាទាំងអស់ នេះគឺជាសេចក្តីប្រាងច្បាប់ការបោះពុម្ពផ្សាយ! 1.Edition 22112020 សូមកុំចែករំលែកបន្ថែមទៀត ប្រសិនបើមិនមែនសម្រាប់ការកែសម្រួលនៅ sangham.net និងកិច្ចការនេះ។ សូមគិតថា លោកអ្នកត្រូវបានអញ្ជើញដើម្បីចូលរួមបុណ្យកុសលនេះ និងសូមប្រាប់ពួកយើងអំពីកំហុស និងប្រើវេទិកានេះ: sangham.net [<http://sangham.net/index.php/board,85.0.html>] ឬប្រាប់ឧបាសិកា Norum នៅលើ sangham.net សូមអនុមោទនា!

A topic about progress and feedback can be found here: [ព្រះត្រៃបិដក ភាគ ០៧៩ - Tipitaka Book 079](http://forum.sangham.net/index.php/topic,10405.0.html) [<http://forum.sangham.net/index.php/topic,10405.0.html>], for change log on ati.eu see here: [វាយការណ៍ ភាគ ០៧៩](http://ati.eu)

ភាគ ទី ៧៨ | មាតិកា | ភាគ ទី ៨០

គំរូ ឯកសារ ផ្សេងទៀត ៖
[book_079.pdf](#)

CS លេខសម្គាល់
លេខទំព័រ

ព្រះត្រៃបិដក ភាគ ទី ៧៩

(រូបមានប្រមាណ ៦)

CS [abh.ds.02.01.06](#) | ភាគទី ៧៩

(ឆក់)

[៨] ការសង្គ្រោះរូប ដោយចំណែក ៦ គឺ រូបដែលគប្បីដឹងដោយភ្នែក រូបដែលគប្បីដឹងដោយត្រចៀក រូបដែលគប្បីដឹងដោយច្រមុះ រូបដែលគប្បីដឹងដោយអណ្តាត រូបដែលគប្បីដឹងដោយកាយ រូបដែលគប្បីដឹងដោយចិត្ត ការសង្គ្រោះរូបដោយចំណែក ៦ យ៉ាងនេះ។

ចប់ រូបមានប្រមាណ ៦។

(រូបមានប្រមាណ ៧)

CS [abh.ds.02.01.07](#) | ភាគទី ៧៩

(សត្តកំ)

[៩] ការសង្គ្រោះរូបដោយចំណែក ៧ គឺ រូបដែលគប្បីដឹងដោយភ្នែក រូបដែលគប្បីដឹងដោយត្រចៀក រូបដែលគប្បីដឹងដោយច្រមុះ រូបដែលគប្បីដឹងដោយអណ្តាត រូបដែលគប្បីដឹងដោយកាយ រូបដែលគប្បីដឹងដោយមនោធាតុ រូបដែលគប្បីដឹងដោយមនោវិញ្ញាណធាតុ ការសង្គ្រោះរូបដោយចំណែក ៧ យ៉ាងនេះ។

ចប់ រូបមានប្រមាណ ៧។

(រូបមានប្រមាណ ៨)

CS [abh.ds.02.01.08](#) | ភាគទី ៧៩

(អដ្ឋកំ)

[១០] ការសង្គ្រោះរូបដោយចំណែក ៨ គឺ រូបដែលគប្បីដឹងដោយភ្នែក រូបដែលគប្បីដឹងដោយត្រចៀក រូបដែលគប្បីដឹងដោយច្រមុះ រូបដែលគប្បីដឹងដោយអណ្តាត រូបដែលគប្បីដឹងដោយកាយ រូបមានសម្មស្សជាសុខ មានសម្មស្សជាទុក្ខ រូបដែលគប្បីដឹងដោយមនោធាតុ រូបដែលគប្បីដឹងដោយមនោវិញ្ញាណធាតុ ការសង្គ្រោះរូបដោយចំណែក ៨ យ៉ាងនេះ។

ចប់ រូបមានប្រមាណ ៨។

(រូបមានប្រមាណ ៩)

CS [abh.ds.02.01.09](#) | ភាគទី ៧៩

(នវកំ)

[១១] ការសង្គ្រោះរូបដោយចំណែក ៩ គឺ ចក្ខុន្ត្រីយ សោតិ្តន្ត្រីយ យានិ្តន្ត្រីយ ជីវិត្តន្ត្រីយ កាយិ្តន្ត្រីយ ឥត្តិ្តន្ត្រីយ បុរិសិ្តន្ត្រីយ ជីវិតិ្តន្ត្រីយ និងរូបដែលមិនមែនជាឥន្ត្រីយ ការសង្គ្រោះរូបដោយចំណែក ៩ យ៉ាងនេះ។

ចប់ រូបមានប្រមាណ ៩។

(រូបមានប្រមាណ ១០)

CS [abh.ds.02.01.10](#) | ភាគទី ៧៩

(ទសកំ)

[១២] ការសង្គ្រោះរូបដោយចំណែក ១០ គឺ ចក្ខុន្ត្រីយ សោតិ្តន្ត្រីយ យានិ្តន្ត្រីយ ជីវិត្តន្ត្រីយ កាយិ្តន្ត្រីយ ឥត្តិ្តន្ត្រីយ បុរិសិ្តន្ត្រីយ ជីវិតិ្តន្ត្រីយ រូបមិនមែនជាឥន្ត្រីយ រូបជាសប្បដិយៈ ជាអប្បដិយៈ ការសង្គ្រោះរូបដោយចំណែក ១០ យ៉ាងនេះ។

ចប់ រូបមានប្រមាណ ១០។

(រូបមានប្រមាណ ១១)

CS [abh.ds.02.01.11](#) | ភាគទី ៧៩

(ឯកាទសកំ)

[១៣] ការសង្គ្រោះរូបដោយចំណែក ១១ គឺ ចក្ខាយតនៈ សោតាយតនៈ យានាយតនៈ ជីវ្ហាយតនៈ កាយាយតនៈ រូបាយតនៈ សទ្ធាយតនៈ គន្ធាយតនៈ រសាយតនៈ ដោដ្ឋព្វាយតនៈ និងរូបជាអនិទស្សនៈ ជាអប្បដិយៈ ដែលរាប់ចូលក្នុងធម្មាយតនៈ ការសង្គ្រោះរូបដោយចំណែក ១១ យ៉ាងនេះ។

ចប់ រូបមានប្រមាណ ១១។

ចប់ មាតិកា។

(រូបវិភក្តិ)

(រូបវិភាគ)

(ឯកកន្តីទ្វេស)

(ឯកកន្តីទ្វេសោ)

១៤) រូបទាំងអស់ សុទ្ធតែគ្មានហេតុ សុទ្ធតែឥតហេតុ សុទ្ធតែប្រាសចាកហេតុ សុទ្ធតែប្រកបដោយបច្ច័យ សុទ្ធតែមានបច្ច័យតាក់តែង សុទ្ធតែជារូបតែម្យ៉ាង សុទ្ធតែជាប់នៅក្នុងលោក សុទ្ធតែប្រកបដោយអាសវៈ សុទ្ធតែជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញាជនៈ សុទ្ធតែជារូបដែលគន្លុះគប្បីដោតក្រង សុទ្ធតែជារូបដែលឱយៈគប្បីប្រព្រឹត្តកន្លង សុទ្ធតែជារូបដែលយោគៈគប្បីប្រព្រឹត្តកន្លង សុទ្ធតែជាប្រយោជន៍ដល់និរណៈ សុទ្ធតែជារូបដែលបរមាមាសៈស្លាបអង្កែល សុទ្ធតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន សុទ្ធតែគូរដល់សេចក្តីសៅហ្មង សុទ្ធតែជាអព្យាក្រឹត សុទ្ធតែគ្មានអារម្មណ៍ សុទ្ធតែមិនមែនជាចេតសិក សុទ្ធតែប្រាសចាកចិត្ត សុទ្ធតែមិនមែនជាវិបាក មិនមែនមានវិបាកជាធម្មតា ជារូបមិនសៅហ្មង តែគូរដល់សេចក្តីសៅហ្មង មិនមែនប្រកបដោយវិតក្កៈ ប្រកបដោយវិចារៈទេ មិនមែនមិនមានវិតក្កៈ មានត្រឹមតែវិចារៈទេ សុទ្ធតែមិនមានវិតក្កៈ មិនមានវិចារៈ មិនមែនប្រកបដោយបីតិ មិនប្រកបដោយសុខៈ មិនប្រកបដោយឧបេក្ខា ជារូបមិនគប្បីលះដោយទស្សនៈ មិនគប្បីលះដោយភារនា ជារូបមានហេតុមិនគប្បីលះដោយទស្សនៈ មិនគប្បីលះដោយភារនា មិនដល់នូវការសន្សឹកពូនឡើង មិនមែនជាការមិនដល់នូវការសន្សឹកពូនឡើង មិនមែនជាសេក្ខៈ មិនមែនជាអសេក្ខៈ ជារូបតូចឆ្មារ ជាការវិចារ មិនមែនជារូបវិចារ មិនមែនជាអរូបវិចារ រាប់ចូលក្នុងរដ្ឋៈ មិនមែនមិនរាប់ចូលក្នុងរដ្ឋៈ ជាអនិយតៈ មិនមែនជានិយ្យានិកៈ ជារូបកើតឡើងហើយ គប្បីដឹងដោយវិញ្ញាណ ៦ ជារូបមិនឡើង សុទ្ធតែត្រូវជរាគ្របសង្កត់បាន ការសង្គ្រោះរូបដោយចំណែក ១ យ៉ាងនេះ។

ចប់ ឯកកន្តីទ្វេស។

(ទុកនិទ្ទេស)

(ទុកនិទ្ទេសោ)

(ឧបាទានាជនីយៈ)

(ឧបាទានាជនីយំ)

១៥) រូបជាឧបាទានោះ តើដូចម្តេច។ ចក្ខុយតនៈ សោតាយតនៈ ឃានាយតនៈ ជិវ្ហាយតនៈ កាយាយតនៈ រូបាយតនៈ សទ្ធាយតនៈ គន្ធាយតនៈ រសាយតនៈ គតិទ្រិយ បុរិសិទ្រិយ ជិវិតិទ្រិយ កាយវិញ្ញត្តិ វិចារិញ្ញត្តិ អាកាសធាតុ រូបស្សលហុតា រូបស្សមុទុតា រូបស្សកម្មញ្ញតា រូបស្សឧបចយៈ រូបស្សសន្តតិ រូបស្សជរតា រូបស្សអនិច្ចតា កពឡើកាវហារ។

១៦) រូបជាចក្ខុយតនៈនោះ តើដូចម្តេច។ ភ្នែកណា គឺប្រសាទ អាស្រ័យមហាភូតទាំង ៤ រាប់ចូលក្នុងអត្តភាព ដែលមិនអាចឃើញដោយចក្ខុវិញ្ញាណ ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ (ឬថា) បុគ្គលឃើញហើយក្តី កំពុងឃើញក្តី និងឃើញក្តី គប្បីឃើញក្តី នូវរូបដែលប្រកបដោយការឃើញ ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ដោយភ្នែកណា ដែលមិនអាចឃើញដោយចក្ខុវិញ្ញាណ ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ភ្នែកនុ៎ះ ហៅថាចក្ខុក៏បាន (ព្រោះជាអ្នកត្រួតត្រាខាងការឃើញ) ហៅថាចក្ខុយតនៈក៏បាន (ព្រោះជាទីប្រជុំចុះនៃកំណើតរបស់ខ្លួន) ហៅថាចក្ខុធាតុក៏បាន (ព្រោះជាសភាវៈស្មើៗ ទាំងមិនមែន) ហៅថាចក្ខុន្រ្ទិយក៏បាន (ព្រោះមាននាទីខាងការឃើញ) ហៅថាលោកក៏បាន (ព្រោះជារបស់សម្រាប់វិនាស) ហៅថាទ្វារក៏បាន (ព្រោះជារបស់សម្រាប់បើកបិទ) ហៅថាសមុទ្រក៏បាន (ព្រោះបំពេញបានដោយក្រ) ហៅថាបណ្ណៈក៏បាន (ព្រោះជារបស់ថ្កាបរិសុទ្ធ) ហៅថាខេត្តក៏បាន (ព្រោះជាកន្លែងកើតជស្សៈជាដើម) ហៅថាវត្តក៏បាន (ព្រោះជាទីតំកល់ជស្សៈជាដើម) ហៅថានេត្រក៏បាន (ព្រោះបង្ហាញទិស្មើ និងទិសមិនស្មើ ហើយនាំអត្តភាពទៅ) ហៅថានយនៈក៏បាន (ព្រោះសេចក្តីដូចគ្នានឹងនេត្រនោះ) ហៅថា ត្រើយអាយក៏បាន (ព្រោះរាប់បញ្ចូលខាងកាយខ្លួន) ហៅថាស្រុកទំនេរក៏បាន (ព្រោះជារបស់សាធារណ៍ដល់របស់ច្រើន ទាំងគ្មានម្ចាស់) នេះរូបជាចក្ខុយតនៈ។ រូបជាចក្ខុយតនៈនោះ តើដូចម្តេច។ ភ្នែកណា គឺប្រសាទ អាស្រ័យមហាភូតទាំង ៤ ដែលរាប់ចូលក្នុងអត្តភាព ដែលមិនអាចឃើញដោយចក្ខុវិញ្ញាណ ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ (ឬថា) បុគ្គលខ្លាំងខ្ទប់ហើយក្តី កំពុងខ្លាំងខ្ទប់ក្តី និងខ្លាំងខ្ទប់ក្តី គប្បីខ្លាំងខ្ទប់ក្តី នូវរូបដែលប្រកបដោយការឃើញ ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ក្នុងភ្នែកណា ដែលមិនអាចឃើញដោយចក្ខុវិញ្ញាណ ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ភ្នែកនុ៎ះ ហៅថាចក្ខុក៏បាន ថាចក្ខុយតនៈក៏បាន ថាចក្ខុធាតុក៏បាន ថាចក្ខុន្រ្ទិយក៏បាន ថាលោកក៏បាន ថាទ្វារក៏បាន ថាសមុទ្រក៏បាន ថាបណ្ណៈក៏បាន ថាខេត្តក៏បាន ថាវត្តក៏បាន ថានេត្រក៏បាន ថានយនៈក៏បាន ថាត្រើយខាងអាយក៏បាន ថាស្រុកទំនេរក៏បាន នេះរូបជាចក្ខុយតនៈ។ រូបជាចក្ខុយតនៈនោះ តើដូចម្តេច។ ភ្នែកណា គឺប្រសាទ អាស្រ័យមហាភូតទាំង ៤ រាប់ចូលក្នុងអត្តភាព ដែលមិនអាចឃើញដោយចក្ខុវិញ្ញាណបាន ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ឬថា ភ្នែកណា ដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ខ្លាំងខ្ទប់ហើយក្តី កំពុងខ្លាំងខ្ទប់ក្តី និងខ្លាំងខ្ទប់ក្តី គប្បីខ្លាំងខ្ទប់ក្តី ក្នុងរូបដែលប្រកបដោយការឃើញ ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ភ្នែកនុ៎ះ ហៅថាចក្ខុក៏បាន ថាចក្ខុយតនៈក៏បាន ថាចក្ខុធាតុក៏បាន ថាចក្ខុន្រ្ទិយក៏បាន ថាលោកក៏បាន ថាទ្វារក៏បាន ថាសមុទ្រក៏បាន ថាបណ្ណៈក៏បាន ថាខេត្តក៏បាន ថាវត្តក៏បាន ថានេត្រក៏បាន ថានយនៈក៏បាន ថាត្រើយអាយក៏បាន ថាស្រុកទំនេរក៏បាន នេះរូបជាចក្ខុយតនៈ។ រូបជាចក្ខុយតនៈនោះ តើដូចម្តេច។ ភ្នែកណា គឺប្រសាទ អាស្រ័យមហាភូតទាំង ៤ រាប់ចូលក្នុងអត្តភាព មិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ឬថា ចក្ខុសម្ព័ស្សប្រារព្ធជារប កើតឡើងហើយក្តី កំពុងកើតក្តី និងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី ព្រោះអាស្រ័យភ្នែកណា។ បេ។ វេទនាកើតអំពីចក្ខុសម្ព័ស្សប្រារព្ធជារប ព្រោះអាស្រ័យនូវភ្នែកណា។ បេ។ សញ្ញា។ បេ។ ចេតនា។ បេ។ ចក្ខុវិញ្ញាណ កើតឡើងហើយក្តី កំពុងកើតក្តី និងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី។ បេ។ ចក្ខុសម្ព័ស្ស មានរូបជាអារម្មណ៍ កើតឡើងហើយក្តី កំពុងកើតក្តី និងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី ព្រោះអាស្រ័យភ្នែកណា។ បេ។ វេទនាកើតអំពីចក្ខុសម្ព័ស្ស មានរូបជាអារម្មណ៍ ព្រោះអាស្រ័យភ្នែកណា។ បេ។ សញ្ញា។ បេ។ ចេតនា។ បេ។ ចក្ខុវិញ្ញាណ កើតឡើងហើយក្តី កំពុងកើតក្តី និងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី ភ្នែកនុ៎ះ ហៅថាចក្ខុក៏បាន ថាចក្ខុយតនៈក៏បាន ថាចក្ខុធាតុក៏បាន ថាចក្ខុន្រ្ទិយក៏បាន ថាលោកក៏បាន ថាទ្វារក៏បាន ថាសមុទ្រក៏បាន ថាបណ្ណៈក៏បាន ថាខេត្តក៏បាន ថាវត្តក៏បាន ថានេត្រក៏បាន ថានយនៈក៏បាន ថាត្រើយអាយក៏បាន ថាស្រុកទំនេរក៏បាន នេះរូបជាចក្ខុយតនៈ។

អណ្តាតណា។ បេ។ វេទនាកើតអំពីជីវិតសម្បូរ មានរសជាអារម្មណ៍ ព្រោះអាស្រ័យអណ្តាតណា។ បេ។ សញ្ញា។ បេ។ ចេតនា។ បេ។ ជីវិតវិញ្ញាណ កើតឡើងហើយក្តី កំពុងកើតក្តី នឹងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី រសជាតិ៖ ហៅថារសក៏បាន ថារសាយតនៈក៏បាន ថារសធាតុក៏បាន នេះរូបជាវសាយតនៈ។

[២៥] រូបជាឥត្តិន្ទ្រិយនោះ តើដូចម្តេច។ ទ្រង់ទ្រាយជាស្រី គ្រឿងចំណាំជាស្រី កិរិយាជាស្រី អាការជាស្រី លំនាំជាស្រី ភាពជាស្រី ណារបស់ស្រី នេះរូបជាឥត្តិន្ទ្រិយ។

[២៦] រូបជាបុរិស្ថិន្ទ្រិយនោះ តើដូចម្តេច។ ទ្រង់ទ្រាយជាប្រុស គ្រឿងចំណាំជាប្រុស កិរិយាជាប្រុស អាការជាប្រុស លំនាំជាប្រុស ភាពជាប្រុស ណារបស់ប្រុស នេះរូបជាបុរិស្ថិន្ទ្រិយ។

[២៧] រូបជាជីវិតិន្ទ្រិយនោះ តើដូចម្តេច។ អាយ ការបិតនៅ ការរស់នៅយឺនយូរ ការរស់នៅ ការរំកិលទៅ ការប្រព្រឹត្តិទៅ ការរក្សានូវរូបធម៌ទាំងនោះ គឺជីវិត ជីវិតិន្ទ្រិយ ណា នេះរូបជាជីវិតិន្ទ្រិយ។

[២៨] រូបជាកាយវិញ្ញត្តិនោះ តើដូចម្តេច។ ការទប់កាយ ការគាំទ្រកាយ ការទប់ទល់កាយ ការកំរើកាយ អាការញ្ជាំងកាយឲ្យកំរើកភាពញ្ជាំងកាយឲ្យកំរើក ណា នៃបុគ្គលមានចិត្តជាកុសលក្តី មានចិត្តជាអកុសលក្តី មានចិត្តជាអព្យាក្រឹតក្តី កាលឈានទៅមុខក្តី ឈានទៅក្រោយក្តី សំឡឹងមើលក្តី ក្រឡេកមើលក្តី បត់ចូលក្តី លាចេញក្តី នេះរូបជាកាយវិញ្ញត្តិ។

[២៩] រូបជាវិញ្ញត្តិនោះ តើដូចម្តេច។ វាចា ការបន្លឺគន្លងពាក្យ ការពោល ការគិតកង កម្មគឺការគិតកង គឺវាចា វិចិត្រ ណា នៃបុគ្គលមានចិត្តជាកុសលក្តី មានចិត្តជាអកុសលក្តី មានចិត្តជាអព្យាក្រឹតក្តី នេះហៅថាវាចា គឺការកំរើកសំដី ការញ្ជាំងសំដីឲ្យកំរើក ភាពនៃការញ្ជាំងសំដីឲ្យកំរើក នេះរូបជាវិញ្ញត្តិ។

[៣០] រូបជាអាកាសធាតុនោះ តើដូចម្តេច។ កន្លែងដែលមិនអាចកូររាស់បាន អាកាស ទឹកតទើស ទឹកអាកាស ទឹកខ្លោះ វាលដែលមិនចំពោះដោយមហាកូតទាំង ៤ ណា នេះរូបជាអាកាសធាតុ។

[៣១] រូបជារូបស្សលហុតានោះ តើដូចម្តេច។ ការរហ័សរហួន ការប្រែប្រួលរហ័ស ការមិនយឺតយូរ ការមិនបង្អង់ណា នៃរូប នេះរូបជារូបស្សលហុតា។

[៣២] រូបជារូបស្សមុទុតានោះ តើដូចម្តេច។ ការទន់ ភាពទន់ ការមិនរឹង ការមិនស្លូតស្តឹង ណានៃរូប នេះរូបជារូបស្សមុទុតា។

[៣៣] រូបជារូបស្សកម្មញ្ញតានោះ តើដូចម្តេច។ ភាពនៃរូបគួរដល់ការងារ ការធ្វើការងារបាន ភាពគួរធ្វើការងារបានណា នេះរូបជារូបស្សកម្មញ្ញតា។

[៣៤] រូបជារូបស្សឧបចយៈនោះ តើដូចម្តេច។ ការសន្សំណា នៃពួកអាយតនៈ នោះជារូបស្សឧបចយៈ នេះរូបជារូបស្សឧបចយៈ។

[៣៥] រូបជារូបស្សសន្តតិនោះ តើដូចម្តេច។ ការកកើតណានៃរូប នោះជារូបស្សសន្តតិ គឺការត្រូវ នេះរូបជារូបស្សសន្តតិ។

[៣៦] រូបជារូបស្សជរតានោះ តើដូចម្តេច។ ជរា សេចក្តីគ្រាំគ្រា ការបាក់ធ្មេញ សក់ស្កូវ ស្បែកជ្រើរ ការថយអាយុ ការចាស់ទុំនៃពួកឥន្ទ្រិយណានៃរូប នេះរូបជារូបស្សជរតា។

[៣៧] រូបជារូបស្សអនិច្ចតានោះ តើដូចម្តេច។ ការអស់ទៅ ការស្ងួតទៅ ការបែកធ្លាយ ការបាក់បែក ការមិនទៀង ការបាត់បង់ណានៃរូប នេះរូបជារូបស្សអនិច្ចតា។

[៣៨] រូបជាករណ៍ឡិក្កាវហារនោះ តើដូចម្តេច។ បាយ នំ សដូវ ត្រី សាច់ ទឹកដោះស្រស់ ទឹកដោះជូរ ទឹកដោះរាវ ទឹកដោះខាប់ ប្រេង ទឹកឃ្មុំ ទឹកអំពៅ ឬរូបណាមួយ សម្បូរដទៃ គឺជាវារបស់សម្រាប់ស៊ីក្នុងមាត់ ទំពាដោយធ្មេញ លេបចូលក្នុងបំពង់ក ច្រកក្នុងផ្នែ នៃពួកសត្វនោះៗ ក្នុងជនបទណាៗ ឬពួកសត្វញ្ជាំងអត្តភាពឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ដោយឱណា នេះរូបជាករណ៍ឡិក្កាវហារ។

រូបទាំងនេះ ជាឧបាទា។
ចប់ ឧបាទាភាជនីយៈ។
ចប់ បឋមភាណវៈ ក្នុងរូបកំណ្ណ។

[៣៩] រូបមិនមែនជាឧបាទានោះ តើដូចម្តេច។ ដោដ្ឋព្វាយតនៈ អាបោធាតុ។

[៤០] រូបជាដោដ្ឋព្វាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច។ រូបជាបឋមវិធាតុ តេជោធាតុ វាយោធាតុ ជារូបរឹង ទន់ ល្អិត គ្រោតគ្រាត មានសម្បូរជាសុខ មានសម្បូរជាទុក្ខ ជារូបធ្ងន់ រូបស្រាល បុគ្គលពាល់ត្រូវហើយក្តី កំពុងពាល់ត្រូវក្តី នឹងពាល់ត្រូវក្តី គប្បីពាល់ត្រូវក្តី នូវផ្សព្វណា ដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ដោយកាយ ដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ផ្សព្វនុ៎ះ ហៅថាដោដ្ឋព្វៈក៏បាន ថាដោដ្ឋព្វាយតនៈក៏បាន ថាដោដ្ឋព្វធាតុក៏បាន នេះរូបជាដោដ្ឋព្វាយតនៈ។ រូបជាដោដ្ឋព្វាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច។ រូបជាបឋមវិធាតុ តេជោធាតុ វាយោធាតុ ជារូបរឹង ទន់ ល្អិត គ្រោតគ្រាត មានសម្បូរជាសុខ មានសម្បូរជាទុក្ខ ជារូបធ្ងន់ រូបស្រាល ឬកាយដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ខ្លាំងខ្ទប់ហើយក្តី កំពុងខ្លាំងខ្ទប់ក្តី នឹងខ្លាំងខ្ទប់ក្តី គប្បីខ្លាំងខ្ទប់ក្តី ចំពោះផ្សព្វណា ដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ផ្សព្វនុ៎ះ ហៅថាដោដ្ឋព្វៈក៏បាន ថាដោដ្ឋព្វាយតនៈក៏បាន ថាដោដ្ឋព្វធាតុក៏បាន នេះរូបជាដោដ្ឋព្វាយតនៈ។ រូបជាដោដ្ឋព្វាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច។ រូបជាបឋមវិធាតុ តេជោធាតុ វាយោធាតុ ជារូបរឹង ទន់ ល្អិត គ្រោតគ្រាត មានសម្បូរជាសុខ មានសម្បូរជាទុក្ខ ជារូបធ្ងន់ រូបស្រាល ឬកាយសម្បូរ អាស្រ័យនូវកាយ ព្រោះប្រារព្ធនូវផ្សព្វណា កើតឡើងហើយក្តី កំពុងកើតក្តី នឹងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី។ បេ។ វេទនា ដែលកើតអំពី

កាយសម្មុស្ស អាស្រ័យនូវកាយ ព្រោះប្រារព្ធនូវផ្សព្វណា។ បេ។ សញ្ញា។ បេ។ ចេតនា។ បេ។ កាយវិញ្ញាណ កើតឡើងហើយក្តី កំពុង កើតក្តីនឹងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី។ បេ។ កាយសម្មុស្ស មានផ្សព្វជាអារម្មណ៍ អាស្រ័យនូវកាយណា កើតហើយក្តី កំពុងកើតក្តី នឹងកើតក្តី គប្បី កើតក្តី។ បេ។ វេទនាដែលកើតអំពីកាយសម្មុស្ស មានផ្សព្វជាអារម្មណ៍ អាស្រ័យនូវកាយណា។ បេ។ សញ្ញា។ បេ។ ចេតនា។ បេ។ កាយ វិញ្ញាណ កើតហើយក្តី កំពុងកើតក្តី នឹងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី សភាវៈនុ៎ះ ហៅថា ដោដ្ឋព្វៈក៏បាន ថាដោដ្ឋព្វាយតនៈក៏បាន ថាដោដ្ឋព្វធាតុក៏ បាន នេះរូបជាដោដ្ឋព្វាយតនៈ។

[៤១] រូបជាអាបោធាតុនោះ តើដូចម្តេច។ សភាពជាទឹក ការតាំងនៅទឹក សភាព សើមជ្រាប ការតាំងនៅគឺសភាពសើមជ្រាប ការ តភ្ជាប់នៃរូប នេះរូបជាអាបោធាតុ។

រូបទាំងនេះ មិនមែនជាឧបាទា។

[៤២] រូបជាឧបាទិន្ននោះ តើដូចម្តេច។ ចក្ខាយតនៈ សោតាយតនៈ ឃានាយតនៈ ជិវ្ហាយតនៈ កាយាយតនៈ ឥត្តិន្រ្ទិយ បុរិសិន្រ្ទិយ ជី វិតិន្រ្ទិយ ឬក៏រូបដទៃណា គឺរូបាយតនៈ គន្លាយតនៈ រសាយតនៈ ដោដ្ឋព្វាយតនៈ អាកាសធាតុ អាបោធាតុ រូបស្សឧបថយៈ (ការសន្សំនៃរូប) រូបស្សសន្តតិ (តំណនៃរូប) កពឡឺង្ការាហារ (អាហារដែលធ្វើឲ្យជាពន្ធុត) ព្រោះហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយ នេះរូបជាឧបាទិន្ន។ រូបជា អនុបាទិន្ននោះ តើដូចម្តេច។ សទ្ធាយតនៈ កាយវិញ្ញត្តិ (ការកំរើកនៃកាយ) វេទិន្ធាត្តិ (ការកំរើកនៃវាចា) រូបស្សលហុតា (ភាពនៃរូបស្រាល) រូបស្សមុទុតា (ភាពនៃរូបទន់) រូបស្សកម្មញ្ញតា (ភាពនៃរូបគួរដល់ការងារ) រូបស្សជវតា (ភាពនៃរូបគ្រាំគ្រា) រូបស្សអនិច្ចតា (ភាពនៃរូបមិន ឡើង) ឬក៏រូបដទៃណា គឺរូបាយតនៈ គន្លាយតនៈ រសាយតនៈ ដោដ្ឋព្វាយតនៈ អាកាសធាតុ អាបោធាតុ រូបស្សឧបថយៈ រូបស្សសន្តតិ កព ឡឺង្ការាហារ មិនមែនព្រោះហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយ នេះរូបជាអនុបាទិន្ន។

[៤៣] រូបជាឧបាទិន្នបាទានិយៈនោះ តើដូចម្តេច។ ចក្ខាយតនៈ។ បេ។ កាយាយតនៈ ឥត្តិន្រ្ទិយ បុរិសិន្រ្ទិយ ជីវិតិន្រ្ទិយ ឬក៏រូបដទៃណា គឺរូបាយតនៈ គន្លាយតនៈ រសាយតនៈ ដោដ្ឋព្វាយតនៈ អាកាសធាតុ អាបោធាតុ រូបស្សឧបថយៈ រូបស្សសន្តតិ កពឡឺង្ការាហារ ព្រោះហេតុ នៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយ នេះរូបជាឧបាទិន្នបាទានិយៈ។ រូបជាអនុបាទិន្នបាទានិយៈនោះ តើដូចម្តេច។ សទ្ធាយតនៈ កាយវិញ្ញត្តិ វេទ ិញ្ញត្តិ រូបស្សលហុតា រូបស្សមុទុតា រូបស្សកម្មញ្ញតា រូបស្សជវតា រូបស្សអនិច្ចតាមួយ ឬក៏រូបដទៃណា គឺរូបាយតនៈ សទ្ធាយតនៈ គន្លាយ តនៈ រសាយតនៈ ដោដ្ឋព្វាយតនៈ អាកាសធាតុ អាបោធាតុ រូបស្សឧបថយៈ រូបស្សសន្តតិ កពឡឺង្ការាហារ មិនមែនព្រោះហេតុនៃកម្ម ដែល បុគ្គលធ្វើហើយ នេះរូបជាអនុបាទិន្នបាទានិយៈ។

[៤៤] រូបជាសនិទស្សនៈនោះ តើដូចម្តេច។ រូបាយតនៈ នេះរូបជាសនិទស្សនៈ។ រូបជាអនិទស្សនៈនោះ តើដូចម្តេច។ ចក្ខាយតនៈ។ បេ ។ កពឡឺង្ការាហារ នេះរូបជាអនិទស្សនៈ។

[៤៥] រូបជាសប្បដិយៈនោះ តើដូចម្តេច។ ចក្ខាយតនៈ សោតាយតនៈ ឃានាយតនៈ ជិវ្ហាយតនៈ កាយាយតនៈ រូបាយតនៈ សទ្ធាយ តនៈ គន្លាយតនៈ រសាយតនៈ ដោដ្ឋព្វាយតនៈ នេះរូបជាសប្បដិយៈ។ រូបជាអប្បដិយៈនោះ តើដូចម្តេច។ ឥត្តិន្រ្ទិយ។ បេ។ កពឡឺង្ការាហារ នេះរូបជាអប្បដិយៈ។

[៤៦] រូបជាឥន្រ្ទិយនោះ តើដូចម្តេច។ ចក្ខុន្រ្ទិយ សោតិន្រ្ទិយ ឃានិន្រ្ទិយ ជិវ្ហិន្រ្ទិយ កាយិន្រ្ទិយ ឥត្តិន្រ្ទិយ បុរិសិន្រ្ទិយ ជីវិតិន្រ្ទិយ នេះរូប ជាឥន្រ្ទិយ។ រូបមិនមែនជាឥន្រ្ទិយនោះ តើដូចម្តេច។ រូបាយតនៈ។ បេ។ កពឡឺង្ការាហារ នេះរូបមិនមែនជាឥន្រ្ទិយ។

[៤៧] រូបជាមហាក្ខតនោះ តើដូចម្តេច។ ដោដ្ឋព្វាយតនៈ និងអាបោធាតុ នេះរូបជាមហាក្ខត។ រូបមិនមែនជាមហាក្ខតនោះ តើដូចម្តេច។ ចក្ខាយតនៈ។ បេ។ កពឡឺង្ការាហារ នេះរូបមិនមែនជាមហាក្ខត។

[៤៨] រូបជាវិញ្ញត្តិនោះ តើដូចម្តេច។ កាយវិញ្ញត្តិ វេទិន្ធាត្តិ នេះរូបជាវិញ្ញត្តិ។ រូបមិនមែនជាវិញ្ញត្តិនោះ តើដូចម្តេច។ ចក្ខាយតនៈ។ បេ។ កពឡឺង្ការាហារ នេះរូបមិនមែនជាវិញ្ញត្តិ។

[៤៩] រូបជាចិត្តសមុដ្ឋាន (រូបមានចិត្តជាសមុដ្ឋាន) នោះ តើដូចម្តេច។ កាយវិញ្ញត្តិ វេទិន្ធាត្តិ ឬក៏រូបដទៃណា គឺរូបកើតអំពីចិត្ត មានចិត្តជា ហេតុ មានចិត្តជាសមុដ្ឋាន រូបាយតនៈ សទ្ធាយតនៈ គន្លាយតនៈ រសាយតនៈ ដោដ្ឋព្វាយតនៈ អាកាសធាតុ អាបោធាតុ រូបស្សលហុតា រូបស្សមុទុតា រូបស្សកម្មញ្ញតា រូបស្សឧបថយៈ រូបស្សសន្តតិ កពឡឺង្ការាហារ នេះរូបជាចិត្តសមុដ្ឋាន។ រូបមិនមែនជាចិត្តសមុដ្ឋាននោះ តើ ដូចម្តេច។ ចក្ខាយតនៈ។ បេ។ កាយាយតនៈ ឥត្តិន្រ្ទិយ បុរិសិន្រ្ទិយ ជីវិតិន្រ្ទិយ រូបស្សជវតា រូបស្សអនិច្ចតា ឬក៏រូបដទៃណា គឺរូបមិនមែន កើតអំពីចិត្ត មិនមែនមានចិត្តជាហេតុ មិនមែនជាចិត្តសមុដ្ឋាន គឺរូបាយតនៈ សទ្ធាយតនៈ គន្លាយតនៈ រសាយតនៈ ដោដ្ឋព្វាយតនៈ អាកាសធាតុ អាបោធាតុ រូបស្សលហុតា រូបស្សមុទុតា រូបស្សកម្មញ្ញតា រូបស្សឧបថយៈ រូបស្សសន្តតិ កពឡឺង្ការាហារ នេះរូបមិនមែនជាចិត្ត សមុដ្ឋាន។

[៥០] រូបជាចិត្តសហគុ (រូបកើតព្រមគ្នានឹងចិត្ត) នោះ តើដូចម្តេច។ កាយវិញ្ញត្តិ វេទិន្ធាត្តិ នេះរូបជាចិត្តសហគុ។ រូបមិនមែនជាចិត្តសហគុ នោះ តើដូចម្តេច។ ចក្ខាយតនៈ។ បេ។ កពឡឺង្ការាហារ នេះរូបមិនមែនជាចិត្តសហគុ។

[៥១] រូបជាចិត្តានុបវិវត្តិ (រូបប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត) នោះ តើដូចម្តេច។ កាយវិញ្ញត្តិ វេទិន្ធាត្តិ នេះរូបជាចិត្តានុបវិវត្តិ។ រូបមិនមែនជាចិត្តានុប វិវត្តិនោះ តើដូចម្តេច។ ចក្ខាយតនៈ។ បេ។ កពឡឺង្ការាហារ នេះរូបមិនមែនជាចិត្តានុបវិវត្តិ។

[៥២] រូបជាអដ្ឋត្តិកៈ (រូបខាងក្នុង) នោះ តើដូចម្តេច។ ចក្ខាយតនៈ។ បេ។ កាយាយតនៈ នេះរូបជាអដ្ឋត្តិកៈ។ រូបជាពាហិរៈ (រូប ខាងក្រៅ) នោះ តើដូចម្តេច។ រូបាយតនៈ។ បេ។ កពឡឺង្ការាហារ នេះរូបជាពាហិរៈ។

[៥៣] រូបជាឱឡារិកៈ (រូបគ្រោតគ្រាត) នោះ តើដូចម្តេច។ ចក្ខាយតនៈ។ បេ។ ដោដ្ឋព្វាយតនៈ នេះរូបជាឱឡារិកៈ។ រូបជាសុខុមៈ (រូប ល្អិត) នោះ តើដូចម្តេច។ ឥត្តិន្រ្ទិយ។ បេ។ កពឡឺង្ការាហារ នេះរូបជាសុខុមៈ។

[៥៤] ទូររូប (រូបក្នុងទីឆ្ងាយ) នោះ តើដូចម្តេច។ ឥត្តិន្រ្ទិយ។ បេ។ កពឡឺង្ការាហារ នេះទូររូប។ សន្តិកេរូប (រូបក្នុងទីជិត) នោះ តើ ដូចម្តេច។ ចក្ខាយតនៈ។ បេ។ ដោដ្ឋព្វាយតនៈ នេះសន្តិកេរូប។

[៥៥] រូបជាវត្ថុនៃចក្ខុសម្មុស្សនោះ តើដូចម្តេច។ ចក្ខាយតនៈ នេះរូបជាវត្ថុនៃចក្ខុសម្មុស្ស។ រូបមិនមែនជាវត្ថុនៃចក្ខុសម្មុស្សនោះ តើ ដូចម្តេច។ សោតាយតនៈ។ បេ។ កពឡឺង្ការាហារ នេះរូបមិនមែនជាវត្ថុនៃចក្ខុសម្មុស្ស។

៧៥) រូបជាជីវិតិទ្រ្តិយនោះ តើដូចម្តេច។ អាយុ ការបិតនៅ ការនៅយឺនយូរ ការរស់នៅ ការរំកិលទៅ ការប្រព្រឹត្តិទៅ ការរក្សានូវរូបធម៌ ទាំងនោះ គឺជីវិត ជីវិតិទ្រ្តិយ ណា នេះរូបជាជីវិតិទ្រ្តិយ។ រូបមិនមែនជាជីវិតិទ្រ្តិយនោះ តើដូចម្តេច។ ចក្ខុយតនៈ។ បេ។ កពឡិដ្ឋាវហារ នេះ រូបមិនមែនជាជីវិតិទ្រ្តិយ។

៧៦) រូបជាភាយវិញ្ញត្តិនោះ តើដូចម្តេច។ ការទប់ភាយ ការគាំទ្រភាយ ការទប់ទល់ភាយ ការកំរើកភាយ អាការៈញាំងភាយឲ្យកំរើក ភាពនៃការញាំងភាយឲ្យកំរើក ណា នៃបុគ្គលមានចិត្តជាកុសលក្តី មានចិត្តជាអកុសលក្តី មានចិត្តជាអណ្តាតក្តី កាលណានៅមុខក្តី កាលណានៅមួយក្រោយក្តី កាលសំឡឹងមើលក្តី កាលក្រឡេកមើលក្តី កាលបត់ចូលក្តី កាលលាចេញក្តី នេះរូបជាភាយវិញ្ញត្តិ។ រូបមិនមែន ជាភាយវិញ្ញត្តិនោះ តើដូចម្តេច។ ចក្ខុយតនៈ។ បេ។ កពឡិដ្ឋាវហារ នេះរូបមិនមែនជាភាយវិញ្ញត្តិ។

៧៧) រូបជាវចិរិញ្ញត្តិនោះ តើដូចម្តេច។ វាចា ការបន្លឺ គន្លងពាក្យ ការពោល ការគិតកង កម្មគិតការគិតកង គឺវាចា វចិរេទ ណា នៃបុគ្គល មានចិត្តជាកុសលក្តី មានចិត្តជាអកុសលក្តី មានចិត្តជាអណ្តាតក្តី នេះលោកហៅថាវាចា បានដល់ការកំរើកសំដី ការញាំងសំដីឲ្យកំរើក ភាពនៃការញាំងសំដីឲ្យកំរើក នេះរូបជាវចិរិញ្ញត្តិ។ រូបមិនមែនជាវចិរិញ្ញត្តិនោះ តើដូចម្តេច។ ចក្ខុយតនៈ។ បេ។ កពឡិដ្ឋាវហារ នេះរូប មិនមែនជាវចិរិញ្ញត្តិ។

៧៨) រូបជាអាកាសធាតុនោះ តើដូចម្តេច។ កន្លែងដែលមិនអាចក្បួនរាស់បាន អាកាស ទីឥតទើស ទីអាកាស ទីចន្លោះ វាលដែលមិន ចំពោះដោយមហាក្វតទាំង ៤ ណា នេះរូបជាអាកាសធាតុ។ រូបមិនមែនជាអាកាសធាតុនោះ តើដូចម្តេច។ ចក្ខុយតនៈ។ បេ។ កព ឡិដ្ឋាវហារ នេះរូបមិនមែនជាអាកាសធាតុ។

៧៩) រូបជាអាបោធាតុនោះ តើដូចម្តេច។ សភាពជាទឹក ការតាំងនៅគឺទឹក សភាពសើមជ្រាប ការតាំងនៅគឺសភាពសើមជ្រាប ការ តភ្ជាប់នៃរូប ណា នេះរូបជាអាបោធាតុ។ រូបមិនមែនជាអាបោធាតុនោះ តើដូចម្តេច។ ចក្ខុយតនៈ។ បេ។ កពឡិដ្ឋាវហារ នេះរូបមិនមែន ជាអាបោធាតុ។

៨០) រូបជារូបស្សលហុតានោះ តើដូចម្តេច។ ការរហ័សរហួន ការប្រែប្រួលរហ័ស ការមិនយឺតយូរ ការមិនបង្អង់ណានៃរូប នេះរូបជា រូបស្សលហុតា។ រូបមិនមែនជារូបស្សលហុតានោះ តើដូចម្តេច។ ចក្ខុយតនៈ។ បេ។ កពឡិដ្ឋាវហារ នេះរូបមិនមែនជារូបស្សលហុតា។

៨១) រូបជារូបស្សមុតានោះ តើដូចម្តេច។ ភាពទន់ ភាពទន់ភ្លន់ ភាពមិនរឹង ភាពមិនស្លកស្លឹង ណា នៃរូប នេះរូបជារូបស្សមុតា។ រូប មិនមែនជារូបស្សមុតានោះ តើដូចម្តេច។ ចក្ខុយតនៈ។ បេ។ កពឡិដ្ឋាវហារ នេះរូបមិនមែនជារូបស្សមុតា។

៨២) រូបជារូបស្សកម្មញ្ញតានោះ តើដូចម្តេច។ ភាពគួរដល់ការងារ ការធ្វើការងារបាន ភាពគួរធ្វើការងារបាន ណា នៃរូប នេះរូបជា រូបស្សកម្មញ្ញតា។ រូបមិនមែនជារូបស្សកម្មញ្ញតានោះ តើដូចម្តេច។ ចក្ខុយតនៈ។ បេ។ កពឡិដ្ឋាវហារ នេះរូបមិនមែនជារូបស្សកម្មញ្ញតា។

៨៣) រូបជារូបស្សឧបថយៈនោះ តើដូចម្តេច។ ការសន្សំណា នៃពួកអាយតនៈ ការសន្សំនោះ ឈ្មោះថារូបស្សឧបថយៈ នេះរូបជារូបស្ស ឧបថយៈ។ រូបមិនមែនជារូបស្សឧបថយៈនោះ តើដូចម្តេច។ ចក្ខុយតនៈ។ បេ។ កពឡិដ្ឋាវហារ នេះរូបមិនមែនជារូបស្សឧបថយៈ។

៨៤) រូបជារូបស្សសន្តតិនោះ តើដូចម្តេច។ ការសន្សំណា នៃរូប ការសន្សំនោះ ឈ្មោះថារូបស្សសន្តតិ នេះរូបជារូបស្សសន្តតិ។ រូប មិនមែនជារូបស្សសន្តតិនោះ តើដូចម្តេច។ ចក្ខុយតនៈ។ បេ។ កពឡិដ្ឋាវហារ នេះរូបមិនមែនជារូបស្សសន្តតិ។

៨៥) រូបជារូបស្សជរតានោះ តើដូចម្តេច។ ជរ សេចក្តីគ្រាំគ្រា ធ្មេញបាក់ សក់ស្កូវ វែកយូរយារ ការថយអាយុ ចាស់ទុំនៃឥន្ទ្រិយ ណា នៃរូប នេះរូបជារូបស្សជរតា។ រូបមិនមែនជារូបស្សជរតានោះ តើដូចម្តេច។ ចក្ខុយតនៈ។ បេ។ កពឡិដ្ឋាវហារ នេះរូបមិនមែនជា រូបស្សជរតា។

៨៦) រូបជារូបស្សអនិច្ចតានោះ តើដូចម្តេច។ ការអស់ទៅ ការវិនាស ការបែកធ្លាយ ការប្រេះធ្លា ការមិនទៀងទាត់ ការបាត់បង់ ណា នៃ រូប នេះរូបជារូបស្សអនិច្ចតា។ រូបមិនមែនជារូបស្សអនិច្ចតានោះ តើដូចម្តេច។ ចក្ខុយតនៈ។ បេ។ កពឡិដ្ឋាវហារ នេះរូបមិនមែនជារូបស្ស អនិច្ចតា។

៨៧) រូបជាកពឡិដ្ឋាវហារនោះ តើដូចម្តេច។ បាយ នំ សដូវ ត្រី សាច់ ទឹកដោះស្រស់ ទឹកដោះដូរ ទឹកដោះរាវ ទឹកដោះខាប់ ប្រេង ទឹក ឃ្មុំ ស្ករអំពៅ ឬក៏រូបណាសូម្បីដទៃ គឺរូបជារបស់សម្រាប់ស៊ីក្នុងមាត់ ទំពាដោយធ្មេញ គឺរូបលេបចូលក្នុងបំពង់ក ច្រកក្នុងផ្ទៃ នៃពួកសត្វ នោះៗ ក្នុងជនបទណាៗ ឬពួកសត្វញាំងអត្តភាពឲ្យប្រព្រឹត្តិទៅដោយឱដាណា នេះរូបជាកពឡិដ្ឋាវហារ។ រូបមិនមែនជាកពឡិដ្ឋាវហារ នោះ តើដូចម្តេច។ ចក្ខុយតនៈ។ បេ។ ភាពនៃរូបមិនទៀង នេះរូបមិនមែនជាកពឡិដ្ឋាវហារ។

ការសង្គ្រោះរូបដោយចំណែកពីរ យ៉ាងនេះ។
ចប់ ទុកនិទ្ទេស។
(តិកនិទ្ទេស)

(តិកនិទ្ទេសោ)

៨៨) រូបខាងក្នុង ជាឧបាទានោះ តើដូចម្តេច។ ចក្ខុយតនៈ។ បេ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុងជាឧបាទា។ រូបខាងក្រៅជាឧបាទា នោះ តើដូចម្តេច។ រូបាយតនៈ។ បេ។ កពឡិដ្ឋាវហារ នេះរូបខាងក្រៅជាឧបាទា។ រូបខាងក្រៅ មិនមែនជាឧបាទានោះ តើដូចម្តេច។ ដោដ្ឋ ញាយតនៈ និងអាបោធាតុ នេះរូបខាងក្រៅមិនមែនជាឧបាទា។

៨៩) រូបខាងក្នុង ជាឧបាទិន្ទនោះ តើដូចម្តេច។ ចក្ខុយតនៈ។ បេ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុងជាឧបាទិន្ទ។ រូបខាងក្រៅជាឧបាទិន្ទ នោះ តើដូចម្តេច។ ឥន្ទ្រិយ បុរិសិទ្ធិន្ទ្រិយ ជីវិតិទ្រ្តិយ ឬក៏រូបដទៃណា គឺរូបាយតនៈ គន្លាយតនៈ រសាយតនៈ ដោដ្ឋញាយតនៈ អាកាសធាតុ អាបោធាតុ រូបស្សឧបថយៈ រូបស្សសន្តតិ កពឡិដ្ឋាវហារ ព្រោះហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយ នេះរូបខាងក្រៅជាឧបាទិន្ទ។ រូបខាង ក្រៅជាអនុបាទិន្ទនោះ តើដូចម្តេច។ សទ្ទាយតនៈ កាយវិញ្ញត្តិ វចិរិញ្ញត្តិ រូបស្សលហុតា រូបស្សមុតា រូបស្សកម្មញ្ញតា រូបស្សជរតា រូបស្ស

[១៣០] រូបខាងក្នុង មិនមែនជារូបស្សសន្តតិ នោះ តើដូចម្តេច? ចក្ខុយតនៈ។ បេ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុងមិនមែនជារូបស្សសន្តតិ។ រូបខាងក្រៅជារូបស្សសន្តតិ នោះ តើដូចម្តេច? ការសន្សំណា នៃរូប នោះឈ្មោះថាតំណនៃរូប នេះរូបខាងក្រៅជារូបស្សសន្តតិ។ រូបខាងក្រៅ មិនមែនជារូបស្សសន្តតិ នោះ តើដូចម្តេច? រូបាយតនៈ។ បេ។ កតទ្ធិរាហារ នេះរូបខាងក្រៅ មិនមែនជារូបស្សសន្តតិ។

[១៣១] រូបខាងក្នុងមិនមែនជារូបស្សជរតានោះ តើដូចម្តេច? ចក្ខុយតនៈ។ បេ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុងមិនមែនជារូបស្សជរតា។ រូបខាងក្រៅជារូបស្សជរតានោះ តើដូចម្តេច? ជក ការគ្រោគ្រា ធ្មេញបាក់ សក់ស្កូវ ស្បែកយុវយារ ការថយអាយុ ចាស់ទុំនៃឥន្ទ្រិយ ណានៃរូប នេះរូបខាងក្រៅ ជារូបស្សជរតា។ រូបខាងក្រៅ មិនមែនជារូបស្សជរតានោះ តើដូចម្តេច? រូបាយតនៈ។ បេ។ កតទ្ធិរាហារ នេះរូបខាងក្រៅ មិនមែនជារូបស្សជរតា។

[១៣២] រូបខាងក្នុងមិនមែនជារូបស្សអនិច្ចតានោះ តើដូចម្តេច? ចក្ខុយតនៈ។ បេ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង មិនមែនជារូបស្សអនិច្ចតា។ រូបខាងក្រៅ ជារូបស្សអនិច្ចតានោះ តើដូចម្តេច? ការអស់ ការវិនាស ការបែកធ្លាយ ការប្រែប្រួល ការមិនទៀងទាត់ ការបាត់បង់ណានៃរូប នេះរូបខាងក្រៅ ជារូបស្សអនិច្ចតា។ រូបខាងក្រៅ មិនមែនជារូបស្សអនិច្ចតានោះ តើដូចម្តេច? រូបាយតនៈ។ បេ។ កតទ្ធិរាហារ នេះរូបខាងក្រៅ មិនមែនជារូបស្សអនិច្ចតា។

[១៣៣] រូបខាងក្នុង មិនមែនជាកតទ្ធិរាហារនោះ តើដូចម្តេច? ចក្ខុយតនៈ។ បេ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុងមិនមែនជាកតទ្ធិរាហារ។ រូបខាងក្រៅ ជាកតទ្ធិរាហារនោះ តើដូចម្តេច? បាយ និ សដូវ ត្រី សាច់ ទឹកដោះស្រស់ ទឹកដោះជួរ ទឹកដោះថ្លា ទឹកដោះខាប ប្រេង ទឹកឃ្នុំ ស្កូវអំពៅ ឬក៏រូបដទៃណា ក្នុងជនបទណាៗ ដែលជាភោជនគេតប្បីស៊ីដោយមាត់ ទំពាស៊ីដោយធ្មេញ លេបចូលក្នុងបំពង់ក សម្រាប់ចម្អែកផ្លែ របស់ពួកសត្វនោះ។ ពួកសត្វរមែងរស់នៅដោយឱជានា នេះរូបខាងក្រៅ ជាកតទ្ធិរាហារ។ រូបខាងក្រៅ មិនមែនជាកតទ្ធិរាហារនោះ តើដូចម្តេច? រូបាយតនៈ។ បេ។ រូបស្សអនិច្ចតា នេះរូបខាងក្រៅមិនមែនជាកតទ្ធិរាហារ។

ការសង្កេតរូបដោយប្រការ ៣ យ៉ាងនេះឯង។

ចប់ តិកនិទ្ទេស។

(រូបមានប្រមាណ ៥)

CS abh.ds.02.02.04 | ភាគទី ៧៩

(ចតុក្កំ)

[១៣៤] រូបជាឧបាទា ឧបាទិន្នៈនោះ តើដូចម្តេច? ចក្ខុយតនៈ។ បេ។ កាយាយតនៈ ឥត្តិន្ទ្រិយ បុរិសិន្ទ្រិយ ជីវិតិន្ទ្រិយ ឬក៏រូបដទៃណា គឺរូបាយតនៈ គន្ធាយតនៈ រសាយតនៈ អាកាសធាតុ រូបស្សឧបចយៈ រូបស្សសន្តតិ កតទ្ធិរាហារ ព្រោះហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយ នេះរូបជាឧបាទា ឧបាទិន្នៈ។ រូបជាឧបាទា អនុបាទិន្នៈនោះ តើដូចម្តេច? សទ្ធាយតនៈ កាយវិញ្ញត្តិ វិចីវិញ្ញត្តិ រូបស្សលហុតា រូបស្សមុទុតា រូបស្សកម្មញ្ញតា រូបស្សជរតា រូបស្សអនិច្ចតា ឬក៏រូបដទៃណា គឺរូបាយតនៈ គន្ធាយតនៈ រសាយតនៈ អាកាសធាតុ រូបស្សឧបចយៈ រូបស្សសន្តតិ កតទ្ធិរាហារ មិនមែនព្រោះហេតុនៃកម្ម ដែលបុគ្គលធ្វើហើយទេ នេះរូបជាឧបាទា អនុបាទិន្នៈ។ រូបមិនមែនជាឧបាទា ឧបាទិន្នៈនោះ តើដូចម្តេច? ដោដ្ឋព្វាយតនៈ អាបោធាតុ ព្រោះហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយ នេះរូបមិនមែនជាឧបាទា ឧបាទិន្នៈ។ រូបមិនមែនជាឧបាទា អនុបាទិន្នៈនោះ តើដូចម្តេច? ដោដ្ឋព្វាយតនៈ អាបោធាតុ មិនមែនព្រោះហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយទេ នេះរូបមិនមែនជាឧបាទា អនុបាទិន្នៈ។

[១៣៥] រូបជាឧបាទា ឧបាទិន្នបាទានិយៈនោះ តើដូចម្តេច? ចក្ខុយតនៈ។ បេ។ កាយាយតនៈ ឥត្តិន្ទ្រិយ បុរិសិន្ទ្រិយ ជីវិតិន្ទ្រិយ ឬក៏រូបដទៃណា គឺរូបាយតនៈ គន្ធាយតនៈ រសាយតនៈ អាកាសធាតុ រូបស្សឧបចយៈ រូបស្សសន្តតិ កតទ្ធិរាហារ ព្រោះហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយ នេះរូបជាឧបាទា ឧបាទិន្នបាទានិយៈ។ រូបជាឧបាទា អនុបាទិន្នបាទានិយៈនោះ តើដូចម្តេច? សទ្ធាយតនៈ កាយវិញ្ញត្តិ វិចីវិញ្ញត្តិ រូបស្សលហុតា រូបស្សមុទុតា រូបស្សកម្មញ្ញតា រូបស្សជរតា រូបស្សអនិច្ចតា ឬក៏រូបដទៃណា គឺរូបាយតនៈ គន្ធាយតនៈ រសាយតនៈ អាកាសធាតុ រូបស្សឧបចយៈ រូបស្សសន្តតិ កតទ្ធិរាហារ មិនមែនព្រោះហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយទេ នេះរូបជាឧបាទា អនុបាទិន្នបាទានិយៈ។ រូបមិនមែនជាឧបាទា ឧបាទិន្នបាទានិយៈនោះ តើដូចម្តេច? ដោដ្ឋព្វាយតនៈ អាបោធាតុ ព្រោះហេតុនៃកម្ម ដែលបុគ្គលធ្វើហើយ នេះរូបមិនមែនជាឧបាទា ឧបាទិន្នបាទានិយៈ។ រូបមិនមែនជាឧបាទា អនុបាទិន្នបាទានិយៈនោះ តើដូចម្តេច? ដោដ្ឋព្វាយតនៈ អាបោធាតុ មិនមែនព្រោះហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយទេ នេះរូបមិនមែនជាឧបាទា អនុបាទិន្នបាទានិយៈ។

[១៣៦] រូបជាឧបាទា សប្បដិយៈនោះ តើដូចម្តេច? ចក្ខុយតនៈ។ បេ។ រសាយតនៈ នេះរូបជាឧបាទា សប្បដិយៈ។ រូបជាឧបាទា អប្បដិយៈនោះ តើដូចម្តេច? ឥត្តិន្ទ្រិយ។ បេ។ កតទ្ធិរាហារ នេះរូបជាឧបាទា អប្បដិយៈ។ រូបមិនមែនជាឧបាទា សប្បដិយៈនោះ តើដូចម្តេច? ដោដ្ឋព្វាយតនៈ នេះរូបមិនមែនជាឧបាទា សប្បដិយៈ។ រូបមិនមែនជាឧបាទា អប្បដិយៈនោះ តើដូចម្តេច? អាបោធាតុ នេះរូបមិនមែនជាឧបាទា អប្បដិយៈ។

[១៣៧] រូបជាឧបាទា ឱឡារិកៈនោះ តើដូចម្តេច? ចក្ខុយតនៈ។ បេ។ រសាយតនៈ នេះរូបជាឧបាទា ឱឡារិកៈ។ រូបជាឧបាទា សុខុមៈនោះ តើដូចម្តេច? ឥត្តិន្ទ្រិយ។ បេ។ កតទ្ធិរាហារ នេះរូបជាឧបាទា សុខុមៈ។ រូបមិនមែនជាឧបាទា ឱឡារិកៈនោះ តើដូចម្តេច? ដោដ្ឋព្វាយតនៈ នេះរូបមិនមែនជាឧបាទា ឱឡារិកៈ។ រូបមិនមែនជាឧបាទា សុខុមៈនោះ តើដូចម្តេច? អាបោធាតុ នេះរូបមិនមែនជាឧបាទា សុខុមៈ។

[១៣៨] រូបជាឧបាទា ទូរេរូបនោះ តើដូចម្តេច? ឥត្តិន្ទ្រិយ។ បេ។ កតទ្ធិរាហារ នេះរូបជាឧបាទា ទូរេរូប។ រូបជាឧបាទា សន្តិកេរូបនោះ តើដូចម្តេច? ចក្ខុយតនៈ។ បេ។ រសាយតនៈ នេះរូបជាឧបាទា សន្តិកេរូប។ រូបមិនមែនជាឧបាទា ទូរេរូបនោះ តើដូចម្តេច? អាបោធាតុ នេះរូបមិនមែនជាឧបាទា ទូរេរូប។ រូបមិនមែនជាឧបាទា សន្តិកេរូបនោះ តើដូចម្តេច? ដោដ្ឋព្វាយតនៈ នេះរូបមិនមែនជាឧបាទា សន្តិកេរូប។

[១៣៩] រូបជាឧបាទិន្នៈ សនិទស្សនៈនោះ តើដូចម្តេច? រូបាយតនៈ ព្រោះហេតុនៃកម្ម ដែលបុគ្គលធ្វើហើយ នេះរូបជាឧបាទិន្នៈ សនិទស្សនៈ។ រូបជាឧបាទិន្នៈ អនិទស្សនៈនោះ តើដូចម្តេច? ចក្ខុយតនៈ។ បេ។ កាយាយតនៈ ឥត្តិន្ទ្រិយ បុរិសិន្ទ្រិយ ជីវិតិន្ទ្រិយ ឬក៏រូបដទៃណា គឺគន្ធាយតនៈ រសាយតនៈ ដោដ្ឋព្វាយតនៈ អាកាសធាតុ អាបោធាតុ រូបស្សឧបចយៈ រូបស្សសន្តតិ កតទ្ធិរាហារ

១៥៦ រូបជាបរិវារនោះ តើដូចម្តេច។ រូបណា ដែលរឹង គ្រោតគ្រោត ជាភាពរឹង មានភាពជារបស់រឹង ជាខាងក្នុងក្តី ខាងក្រៅក្តី ជា ឧបាទិដ្ឋន្តរូបក្តី ជាអនុបាទិដ្ឋន្តរូបក្តី នេះរូបជាបរិវារនោះ តើដូចម្តេច។ រូបណា ជាទឹក ការតាំងនៅជាទឹក សភាពជ្រុត ជ្រាប ការតាំងនៅជារបស់ជ្រុតជ្រាប ការតភ្ជាប់នៃរូប ជាខាងក្នុងក្តី ខាងក្រៅក្តី ជាឧបាទិដ្ឋន្តរូបក្តី ជាអនុបាទិដ្ឋន្តរូបក្តី នេះរូបជាអាបោធាតុ។ រូបជាតេជោធាតុនោះ តើដូចម្តេច។ រូបណាជាភ្លើង ការតាំងនៅជាភ្លើង ធម្មជាតិសម្រាប់ចេញចំហាយ ការតាំងនៅជាចំហាយ កំស្លុលក្តៅ ការតាំងនៅជាកំស្លុលក្តៅ ជាខាងក្នុងក្តី ខាងក្រៅក្តី ជាឧបាទិដ្ឋន្តរូបក្តី អនុបាទិដ្ឋន្តរូបក្តី នេះរូបជាតេជោធាតុ។ រូបជាវាយោធាតុនោះ តើ ដូចម្តេច។ រូបណាជាខ្យល់ ការតាំងនៅជាខ្យល់ ការគ្រាំទ្រនូវរូប ជាខាងក្នុងក្តី ខាងក្រៅក្តី ជាឧបាទិដ្ឋន្តរូបក្តី អនុបាទិដ្ឋន្តរូបក្តី នេះរូបជាវាយោធាតុ។ រូបជាឧបាទានោះ តើដូចម្តេច។ ចក្ខុយតនៈ។ បេ។ កតទ្បិដ្ឋាការ រូបនេះរូបជាឧបាទា។

ការសង្គ្រោះរូបដោយប្រការ ៥ យ៉ាងនេះឯង។

ចប់ រូបមានប្រមាណ ៥។

(រូបមានប្រមាណ ៦)

CS abh.ds.02.02.06 | ភាគទី ៧៩

(នក្កំ)

១៥៧ រូបបាយតនៈ ជារូបដែលគប្បីដឹងបានដោយភ្នែក សទ្ធាយតនៈ ជារូបដែលគប្បីដឹងបានដោយត្រចៀក គន្ធាយតនៈ ជារូបដែល គប្បីដឹងបានដោយច្រមុះ រសាយតនៈ ជារូបដែលគប្បីដឹងបានដោយអណ្តាត ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ជារូបដែលគប្បីដឹងបានដោយកាយ រូប ទាំងអស់ ជារូបដែលគប្បីដឹងបានដោយចិត្ត។

ការសង្គ្រោះរូបដោយប្រការ ៦ យ៉ាងនេះឯង។

ចប់ រូបមានប្រមាណ ៦។

(រូបមានប្រមាណ ៧)

CS abh.ds.02.02.07 | ភាគទី ៧៩

(សត្តកំ)

១៥៨ រូបបាយតនៈ ជារូបដែលគប្បីដឹងបានដោយភ្នែក សទ្ធាយតនៈ ជារូបដែលគប្បីដឹងបានដោយត្រចៀក គន្ធាយតនៈ ជារូបដែល គប្បីដឹងបានដោយច្រមុះ រសាយតនៈ ជារូបដែលគប្បីដឹងបានដោយអណ្តាត ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ជារូបដែលគប្បីដឹងបានដោយកាយ រូបបាយ តនៈ សទ្ធាយតនៈ គន្ធាយតនៈ រសាយតនៈ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ (ទាំងនេះ) ជារូបដែលគប្បីដឹងបានដោយមនោធាតុរូបទាំងអស់ ជារូបដែល គប្បីដឹងបានដោយមនោវិញ្ញាណធាតុ។

ការសង្គ្រោះរូបដោយប្រការ ៧ យ៉ាងនេះឯង។

ចប់ រូបមានប្រមាណ ៧។

(រូបមានប្រមាណ ៨)

CS abh.ds.02.02.08 | ភាគទី ៧៩

(អដ្ឋកំ)

១៥៩ រូបបាយតនៈ ជារូបដែលគប្បីដឹងបានដោយភ្នែក សទ្ធាយតនៈ ជារូបដែលគប្បីដឹងបានដោយត្រចៀក គន្ធាយតនៈ ជារូបដែល គប្បីដឹងបានដោយច្រមុះ រសាយតនៈ ជារូបដែលគប្បីដឹងបានដោយអណ្តាត ផោដ្ឋព្វៈ (ការប៉ះពាល់) ជាទីពេញចិត្ត មានសម្ផស្សជាសុខ ជារូបដែលគប្បីដឹងបានដោយកាយ ផោដ្ឋព្វៈ មិនជាទីពេញចិត្ត មានសម្ផស្សជាទុក្ខ ជារូបដែលគប្បីដឹងដោយកាយ រូបបាយតនៈ សទ្ធាយ តនៈ គន្ធាយតនៈ រសាយតនៈ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ (ទាំងនេះ) ជារូបដែលគប្បីដឹងបានដោយមនោធាតុរូបទាំងអស់ ជារូបដែលគប្បីដឹងបាន ដោយមនោវិញ្ញាណធាតុ។

ការសង្គ្រោះរូបដោយប្រការ ៨ យ៉ាងនេះឯង។

ចប់ រូបមានប្រមាណ ៨។

(រូបមានប្រមាណ ៩)

CS abh.ds.02.02.09 | ភាគទី ៧៩

(នរកំ)

១៦០ រូបជាចក្ខុន្ត្រិយនោះ តើដូចម្តេច។ ចក្ខុណា គឺប្រសាទ ដែលអាស្រ័យមហាក្ខតទាំង ៤។ បេ។ ហៅថាស្រកទំនេរក៏បាន នេះរូប ជាចក្ខុន្ត្រិយ។ រូបជាសោតិន្ត្រិយ។ បេ។ ជាយានីន្ត្រិយ។ បេ។ ជាជិនីន្ត្រិយ។ បេ។ ជាកាយិន្ត្រិយ។ បេ។ ជាភតិទិន្ត្រិយ។ បេ។ ជាបុរិសិន្ត្រិយ។ បេ។ ជាជិតិទិន្ត្រិយនោះ តើដូចម្តេច។ អាយុ ការបឺតនៅ ការនៅយឺនយ៉ូរ ការរស់នៅ ការរំកិលទៅ ការប្រព្រឹត្តិទៅបាន ការរក្សានូវរូបធម៌ ទាំងឡាយនោះ គឺជិតិ ជិតិន្ត្រិយណា នេះរូបជាជិតិន្ត្រិយ។ រូបមិនមែនជាឥន្ត្រិយនោះ តើដូចម្តេច។ រូបបាយតនៈ។ បេ។ កតទ្បិដ្ឋាការ នេះរូបមិនមែនជាឥន្ត្រិយ។

ការសង្គ្រោះរូបដោយប្រការ ៩ យ៉ាងនេះឯង។

ចប់ រូបមានប្រមាណ ៩១

(រូបមានប្រមាណ ១០)

CS abh.ds.02.02.10 | ភាគទី ៧៩

(ទសកំ)

[១៦១] រូបជាចក្ខុន្ត្រីនោះ តើដូចម្តេច។ ភ្នែកណា គឺប្រសាទ ដែលអាស្រ័យមហាក្ខតទាំង ៤។ បើ ហៅថាស្រកទំនេរក៏បាន នេះរូប ជាចក្ខុន្ត្រី។ រូបជាសោតិស្ត្រី។ បើ ជាយានីស្ត្រី។ បើ ជាជីវិតន្ត្រី។ បើ ជាកាយន្ត្រី។ បើ ជាឥន្ទ្រី។ បើ ជាបុរិស្ត្រី។ បើ ជាជីវិតន្ត្រីនោះ តើដូចម្តេច។ អាយុ ការប្រតិទិន ការនៅយើងយូរ ការរស់នៅ ការរំកិលទៅ ការប្រព្រឹត្តិទៅ ការរក្សានូវរូបធម៌ ទាំងឡាយនោះ គឺជីវិត ជីវិតន្ត្រីណា នេះរូបជាជីវិតន្ត្រី។ រូបមិនមែនជាឥន្ទ្រី ជាសប្បដិយៈនោះ តើដូចម្តេច។ រូបបាយតនៈ។ បើ ជាដង្កាយតនៈ នេះរូបមិនមែនជាឥន្ទ្រី ជាសប្បដិយៈ។ រូបមិនមែនជាឥន្ទ្រី ជាអប្បដិយៈនោះ តើដូចម្តេច។ កាយវិញ្ញត្តិ។ បើ កណ្ត ឡើងរាហារ នេះរូបមិនមែនជាឥន្ទ្រី ជាអប្បដិយៈ។

ការសង្គ្រោះរូបដោយប្រការ ១០ យ៉ាងនេះឯង។

ចប់ រូបមានប្រមាណ ១០។

(រូបមានប្រមាណ ១១)

CS abh.ds.02.02.11 | ភាគទី ៧៩

(ឯកាទសកំ)

[១៦២] រូបជាចក្ខុន្ត្រីនោះ តើដូចម្តេច។ ភ្នែកណា គឺប្រសាទ អាស្រ័យមហាក្ខតទាំង ៤។ បើ ហៅថាស្រកទំនេរក៏បាន នេះរូប ជាចក្ខុន្ត្រី។ រូបជាសោតាយតនៈ។ បើ ជាយានាយតនៈ។ បើ ជាជីវិតាយតនៈ។ បើ ជាកាយាយតនៈ។ បើ ជារូបាយតនៈ។ បើ ជាសទ្ធាយតនៈ។ បើ ជាគន្ធាយតនៈ។ បើ ជារសាយតនៈ។ បើ ជាដង្កាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច។ បបរិណាត។ បើ ហៅថាដង្កាយ ពូជគុក្តិក៏បាន នេះរូបជាដង្កាយតនៈ។ រូបជាអនិទស្សនៈ ជាអប្បដិយៈ ដែលរាប់បញ្ចូលក្នុងធម្មាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច។ ឥន្ទ្រី។ បើ កណ្ត ឡើងរាហារ នេះរូបជាអនិទស្សនៈ ជាអប្បដិយៈ ដែលរាប់បញ្ចូលក្នុងធម្មាយតនៈ។

ការសង្គ្រោះរូបដោយប្រការ ១១ យ៉ាងនេះឯង។

ចប់ រូបមានប្រមាណ ១១។

ចប់ រូបវិភត្តិ (ការចែករូប)។

ចប់ ភាណវារៈទី ៨។

និក្ខេបកណ្ត (ទី ៣)

CS abh.ds.03 | ភាគទី ៧៩

(៣. និក្ខេបកណ្ត)

(តិកនិក្ខេប)

CS abh.ds.03.01 | ភាគទី ៧៩

(តិកនិក្ខេប)

[១៦៣] ពួកធម៌ជាកុសល តើដូចម្តេច។ កុសលមូល ៣ គឺអលោភៈ (ការមិនលោភ) ១ អទោសៈ (ការមិនប្រទូស្ត) ១ អមោហៈ (ការមិន រង្វេង) ១ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយកុសលមូល មានអលោភៈ ជាដើមនោះ និងកាយកម្ម វិចីកម្ម មនោកម្ម ដែលតាំងឡើងអំពីកុសលមូល មានអលោភៈជាដើមនោះ នេះពួកធម៌ជាកុសល។ ពួកធម៌អាកុសល តើដូចម្តេច។ អាកុសល មូល ៣ គឺ លោភៈ ១ ទោសៈ ១ មោហៈ ១ ទាំងពួកកិលេសដែលតាំងនៅជាមួយគ្នានឹងអាកុសលមូល មានលោភៈជាដើមនោះ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយអាកុសលមូល មានលោភៈជាដើមនោះ និងកាយកម្ម វិចីកម្ម មនោកម្ម ដែលតាំងឡើង អំពីអាកុសលមូល មានលោភៈជាដើមនោះ នេះពួកធម៌អាកុសល។ ពួកធម៌អព្យាក្រឹត តើដូចម្តេច។ វិបាកជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវ ចរ និងអបរិយាបន្នៈ (លោកុត្តរៈ) នៃធម៌ជាកុសល និងអាកុសល វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ទាំងពួកធម៌ដែលគ្រាន់តែជា កិរិយា មិនមែនកុសល មិនមែនអាកុសល មិនមែនកម្មវិបាក ឬក៏រូបទាំងអស់ និងអសង្កតនាគុ នេះពួកធម៌អព្យាក្រឹត។

[១៦៤] ពួកធម៌ប្រកបដោយសុខវេទនា តើដូចម្តេច។ វៀរតែសុខវេទនាក្នុងសុខភូមិ ជាកាមាវចរ រូបាវចរ និងអបរិយាបន្នៈចេញ សញ្ញា ខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយសុខវេទនានោះ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយសុខវេទនា។ ពួកធម៌ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា តើ ដូចម្តេច។ វៀរតែទុក្ខវេទនាក្នុងទុក្ខភូមិ ជាកាមាវចរចេញ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយទុក្ខវេទនានោះ នេះពួកធម៌ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា។ ពួកធម៌ប្រកបដោយវេទនា មិនជាទុក្ខ មិនជាសុខ តើដូចម្តេច។ វៀរតែអទុក្ខមសុខវេទនា ក្នុងអទុក្ខមសុខភូមិ ជា កាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ និងអបរិយាបន្នៈចេញ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនានោះ នេះពួកធម៌ ប្រកបដោយវេទនា មិនជាទុក្ខមិនជាសុខ។

[១៦៥] ពួកធម៌ជាវិបាក តើដូចម្តេច។ វិបាក ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ និងអបរិយាបន្នៈ នៃពួកធម៌ជាកុសល និងអាកុសល និង

វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្នុងវិញ្ញាណក្នុងនេះពួកធម៌ជាវិបាក។ ពួកធម៌មានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ជាកុសល និងអកុសល ជាការចរ រូបាចរ អរូបាចរ អបរិយាបន្នៈ និងវេទនាខន្ធ។ បើវិញ្ញាណក្នុងនេះពួកធម៌មានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី។ ពួកធម៌មិនមែនវិបាក ទាំងមិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌គ្រាន់តែជាកិរិយា មិនមែនកុសល មិនមែនអកុសល មិនមែនកម្មវិបាក រូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌មិនមែនវិបាក ទាំងមិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី។

[១៦៦] ពួកធម៌មានកម្មប្រកបដោយកិលេស មានតណ្ហាជាដើមកាន់យកហើយ ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន តើដូចម្តេច។ វិបាកប្រកបដោយអាសវៈ ជាការចរ រូបាចរ អរូបាចរនៃធម៌ជាកុសល និងអកុសល វេទនាខន្ធ។ បើវិញ្ញាណក្នុងនេះពួកធម៌មានកម្មប្រកបដោយកិលេស មានតណ្ហាជាដើមកាន់យកហើយ ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន។ ពួកធម៌មិនមានកម្មប្រកបដោយកិលេស មានតណ្ហាជាដើមកាន់យកហើយ តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ជាកុសល និងអកុសល ប្រកបដោយអាសវៈ ជាការចរ រូបាចរ អរូបាចរ និងវេទនាខន្ធ។ បើវិញ្ញាណក្នុងនេះពួកធម៌គ្រាន់តែជាកិរិយា មិនមែនកុសល មិនមែនអកុសល មិនមែនកម្មវិបាក ឬក៏រូបដែលមិនមែនកម្មស្សកតត្តារូប នេះពួកធម៌មិនមានកម្មប្រកបដោយកិលេស មានតណ្ហាជាដើមកាន់យកហើយ តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន។ ពួកធម៌មិនមានកម្មប្រកបដោយកិលេស មានតណ្ហាជាដើមកាន់យកហើយ ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន តើដូចម្តេច។ អបរិយាបន្នមគ្គ ផលដែលកើតអំពីមគ្គ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌មិនមានកម្មប្រកបដោយកិលេស មានតណ្ហាជាដើមកាន់យកហើយ ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន។

[១៦៧] ពួកធម៌ដែលសៅហ្មង ទាំងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង តើដូចម្តេច។ អកុសលមូល ៣ គឺ លោភៈ ១ ទោសៈ ១ មោហៈ ១ ទាំងពួកកិលេស ដែលតាំងនៅជាមួយគ្នានឹងលោភៈជាដើមនោះ វេទនាខន្ធ។ បើវិញ្ញាណក្នុងនេះពួកធម៌ប្រកបដោយលោភៈជាដើមនោះ និងកាយកម្ម វិចីកម្ម មនោកម្ម ដែលតាំងឡើងអំពីលោភៈជាដើមនោះ នេះពួកធម៌ដែលសៅហ្មង ទាំងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង។ ពួកធម៌ដែលមិនសៅហ្មង តែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាការចរ រូបាចរ អរូបាចរ និងរូបក្នុង វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្នុងវិញ្ញាណក្នុងនេះពួកធម៌ដែលមិនសៅហ្មង តែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង។ ពួកធម៌ដែលមិនសៅហ្មង ទាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង តើដូចម្តេច។ អបរិយាបន្នមគ្គ ផលដែលកើតអំពីមគ្គ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌ដែលមិនសៅហ្មង ទាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង។

[១៦៨] ពួកធម៌ប្រកបដោយវិតក្កៈ ទាំងប្រកបដោយវិចារៈ តើដូចម្តេច។ វៀរតែវិតក្កៈ និងវិចារៈ ក្នុងសវិតក្កសវិចារភូមិ ជាការចរ រូបាចរ អបរិយាបន្នៈចេញ វេទនាខន្ធ។ បើវិញ្ញាណក្នុងនេះពួកធម៌ប្រកបដោយវិតក្កវិចារៈនោះ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយវិតក្កៈ ទាំងប្រកបដោយវិចារៈ។ ពួកធម៌គ្មានវិតក្កៈ មានត្រឹមតែវិចារៈ តើដូចម្តេច។ វៀរតែវិចារៈ ក្នុងអវិតក្កវិចារភូមិ ជារូបាចរ អបរិយាបន្នៈចេញ វេទនាខន្ធ។ បើវិញ្ញាណក្នុងនេះពួកធម៌ប្រកបដោយវិចារៈនោះ នេះពួកធម៌គ្មានវិតក្កៈ មានត្រឹមតែវិចារៈ។ ពួកធម៌គ្មានវិតក្កៈ ទាំងគ្មានវិចារៈ តើដូចម្តេច។ វេទនាខន្ធ។ បើវិញ្ញាណក្នុងនេះពួកធម៌គ្មានវិតក្កវិចារភូមិ ជាការចរ រូបាចរ អរូបាចរ អបរិយាបន្នៈ រូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌គ្មានវិតក្កៈ ទាំងគ្មានវិចារៈ។

[១៦៩] ពួកធម៌ប្រកបដោយបីតិ តើដូចម្តេច។ វៀរតែបីតិក្នុងបីតិភូមិ ជាការចរ រូបាចរ អបរិយាបន្នៈចេញ វេទនាខន្ធ។ បើវិញ្ញាណក្នុងនេះពួកធម៌ប្រកបដោយបីតិនោះ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយបីតិ។ ពួកធម៌ប្រកបដោយសុខ តើដូចម្តេច។ វៀរតែសុខក្នុងសុខភូមិ ជាការចរ រូបាចរ អបរិយាបន្នៈចេញ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្នុងវិញ្ញាណក្នុងនេះពួកធម៌ប្រកបដោយសុខនោះ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយសុខ។ ពួកធម៌ប្រកបដោយឧបេក្ខា តើដូចម្តេច។ វៀរតែឧបេក្ខាក្នុងឧបេក្ខាភូមិ ជាការចរ រូបាចរ អរូបាចរ អបរិយាបន្នៈចេញ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្នុងវិញ្ញាណក្នុងនេះពួកធម៌ប្រកបដោយឧបេក្ខានោះ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយឧបេក្ខា។

[១៧០] ពួកធម៌គួរលះដោយទស្សនៈ តើដូចម្តេច។ សញ្ញាជនៈ ៣ គឺ សក្កាយទិដ្ឋិ វិចិកិត្តា និងសីលព្វតបរាមាសៈ។

[១៧១] បណ្តាសញ្ញាជនៈទាំងនោះ សក្កាយទិដ្ឋិ តើដូចម្តេច។ បុគ្គល ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកមិនចេះដឹង មិនបានឃើញពួកព្រះអរិយៈ មិនឈ្លាសវៃក្នុងអរិយធម៌ មិនបានទូន្មានខ្លួនក្នុងអរិយធម៌ មិនបានឃើញពួកសប្បុរស មិនឈ្លាសវៃក្នុងសប្បុរសធម៌ មិនបានទូន្មានខ្លួនក្នុងសប្បុរសធម៌ មែងយល់ឃើញរូបថាជាខ្លួន ឃើញខ្លួនថាមានរូបខ្លះ ឃើញរូបថាមានក្នុងខ្លួនខ្លះ ឃើញខ្លួនថាមានក្នុងរូបខ្លះ យល់ឃើញវេទនាថាជាខ្លួន ឃើញខ្លួនថាមានវេទនាខ្លះ ឃើញវេទនាថាមានក្នុងខ្លួនខ្លះ ឃើញខ្លួនថាមានក្នុងវេទនាខ្លះ យល់ឃើញសញ្ញាថាជាខ្លួន ឃើញខ្លួនថាមានសញ្ញាខ្លះ ឃើញសញ្ញាថាមានក្នុងខ្លួនខ្លះ ឃើញខ្លួនថាមានក្នុងសញ្ញាខ្លះ យល់ឃើញសង្ខារថាជាខ្លួន ឃើញខ្លួនថាមានសង្ខារខ្លះ ឃើញសង្ខារថាមានក្នុងខ្លួនខ្លះ ឃើញខ្លួនថាមានក្នុងសង្ខារខ្លះ យល់ឃើញវិញ្ញាណថាជាខ្លួន ឃើញខ្លួនថាមានវិញ្ញាណខ្លះ ឃើញវិញ្ញាណថាមានក្នុងខ្លួនខ្លះ ឃើញខ្លួនថាមានក្នុងវិញ្ញាណខ្លះ ទិដ្ឋិ (ការយល់ឃើញ) ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ញាតស្សាតគឺទិដ្ឋិ ផ្លូវឆ្ងាយគឺទិដ្ឋិ ចម្រងគឺទិដ្ឋិ ការយល់ឆ្លែងគឺទិដ្ឋិ ការប្រកបទុកគឺទិដ្ឋិ ការប្រកាន់ ការប្រកាន់ស្អិត ការប្រកាន់លើសលុប ការស្លាប់អង្អែល ផ្លូវអាក្រក់ ផ្លូវខុស ធម្មជាតិដែលខុស លទ្ធិដូចជាកំពង់ ការប្រកាន់ក្នុងការស្វែងរកខុសណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថាសក្កាយទិដ្ឋិ។

[១៧២] បណ្តាសញ្ញាជនៈទាំងនោះ វិចិកិត្តា តើដូចម្តេច។ បុគ្គល ភ្លៀងឆ្ងល់សង្ស័យចំពោះព្រះសាស្តា ភ្លៀងឆ្ងល់សង្ស័យចំពោះព្រះធម៌ ភ្លៀងឆ្ងល់សង្ស័យចំពោះព្រះសង្ឃ ភ្លៀងឆ្ងល់សង្ស័យក្នុងសិក្ខា ភ្លៀងឆ្ងល់សង្ស័យក្នុងខន្ធខាងដើម ភ្លៀងឆ្ងល់សង្ស័យក្នុងខន្ធខាងចុង ភ្លៀងឆ្ងល់សង្ស័យក្នុងខន្ធខាងដើម និងខន្ធខាងចុង ភ្លៀងឆ្ងល់សង្ស័យក្នុងពួកធម៌ដែលកើតឡើងព្រោះអាស្រ័យនូវបច្ច័យនោះៗ ការភ្លៀងឆ្ងល់ អាការភ្លៀងឆ្ងល់ ភាពភ្លៀងឆ្ងល់ ការយល់ស្លាក់ស្លើរ ការសង្ស័យ ការបែកចិត្តជាពីរ ការបែកចិត្តជាពីរផ្លូវ ការសង្ស័យ ការប្រកាន់យកចំណែកដ៏ច្រើន ការសាញ ប្រដាញ ការសាន់រ៉ាន់ចិត្ត ការប្រកាន់មិនដាច់ស្រេច ភាពនៃចិត្តរឹងរូស ការរសើរសាមនៃចិត្តណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា វិចិកិត្តា។

[១៧៣] បណ្តាសញ្ញាជនៈទាំងនោះ សីលព្វតបរាមាសៈ តើដូចម្តេច។ ពួកសមណព្រាហ្មណ៍ ខាងក្រៅអំពីសាសនានេះ មានទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ញាតស្សាតគឺទិដ្ឋិ ផ្លូវឆ្ងាយគឺទិដ្ឋិ ចម្រងគឺទិដ្ឋិ ការយល់ឆ្លែងគឺទិដ្ឋិ ការទាក់ទិនគឺទិដ្ឋិ ការប្រកាន់ ការប្រកាន់ចំពោះ ការប្រកាន់លើសលុប ការស្លាប់អង្អែល ផ្លូវអាក្រក់ ផ្លូវខុស ធម្មជាតិដែលខុស លទ្ធិដូចជាកំពង់ ការប្រកាន់ក្នុងការស្វែងរកខុសថា សេចក្តីបរិសុទ្ធិ ដោយសីល សេចក្តីបរិសុទ្ធិដោយវិត សេចក្តីបរិសុទ្ធិដោយសីល និងវិតដូច្នោះ ណា មានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា សីលព្វតបរាមាសៈ។

[១៧៤] សញ្ញាជនៈទាំង ៣ នេះ ទាំងពួកកិលេសដែលតាំងនៅជាមួយនឹងកិលេស មានលោភៈជាដើមនោះ វេទនាខន្ធ។ បើវិញ្ញាណក្នុងនេះពួកធម៌ប្រកបដោយកិលេស មានលោភៈជាដើមនោះ និងកាយកម្ម វិចីកម្ម មនោកម្ម ដែលតាំងឡើងអំពីកិលេស មានលោភៈជាដើមនោះ នេះពួកធម៌ត្រូវលះដោយទស្សនៈ (សោតាបត្តិមគ្គ)។ ពួកធម៌ត្រូវលះដោយការវិនា តើដូចម្តេច។ លោភៈ ទោសៈ មោហៈ ដ៏សេសសល់ ទាំងពួកកិលេសដែលតាំងនៅជាមួយគ្នានឹងកិលេសមានលោភៈជាដើមនោះ វេទនាខន្ធ។ បើវិញ្ញាណក្នុងនេះពួកធម៌ប្រកបដោយកិលេសមានលោភៈជាដើមនោះ និងកាយកម្ម វិចីកម្ម មនោកម្ម ដែលតាំងឡើងអំពីកិលេសមានលោភៈជាដើមនោះ នេះ

ពួកធម៌ត្រូវលះដោយការនា។ ពួកធម៌មិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយការនា តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ជាកុសល និងអព្យាក្រឹត ជា កាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ វេទនាខន្ធ។ បើ វិញ្ញាណក្ខន្ធរូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌មិនត្រូវលះដោយ ទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយការនា។

[១៧៥] ពួកធម៌មានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ តើដូចម្តេច។ សញ្ញាជនៈ ៣ យ៉ាងគឺ សក្កាយទិដ្ឋិ វិចិកិញ្ចា និងសីលពូតបរាមាសៈ។ បណ្តាសញ្ញាជនៈទាំងនោះ សក្កាយទិដ្ឋិ តើដូចម្តេច។ បើ នេះហៅថាសក្កាយទិដ្ឋិ។ បណ្តាសញ្ញាជនៈទាំងនោះ វិចិកិញ្ចា តើដូចម្តេច។ បើ នេះហៅថា វិចិកិញ្ចា។ បណ្តាសញ្ញាជនៈទាំងនោះ សីលពូតបរាមាសៈ តើដូចម្តេច។ បើ នេះហៅថា សីលពូតបរាមាសៈ។ សញ្ញាជនៈ ទាំង ៣ នេះ ទាំងពួកកិលេសដែលតាំងនៅជាមួយគ្នានឹងកិលេសមានលោភៈជាដើមនោះ វេទនាខន្ធ។ បើ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយកិលេស មានលោភៈជាដើមនោះ និងកាយកម្ម វិចិកម្ម មនោកម្ម ដែលតាំងឡើងអំពីកិលេស មានលោភៈជាដើមនោះ នេះពួកធម៌មានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ។ សញ្ញាជនៈទាំង ៣ យ៉ាង គឺ សក្កាយទិដ្ឋិ វិចិកិញ្ចា និងសីលពូតបរាមាសៈ នេះពួកធម៌ត្រូវ លះដោយទស្សនៈ លោភៈ ទោសៈ មោហៈ ដែលតាំងនៅជាមួយនឹងកិលេស មានលោភៈជាដើមនោះ នេះពួកធម៌មានហេតុត្រូវលះដោយ ទស្សនៈ ទាំងពួកកិលេសដែលតាំងនៅជាមួយនឹងកិលេស មានលោភៈជាដើមនោះ វេទនាខន្ធ។ បើ វិញ្ញាណខន្ធ ដែលប្រកបដោយ កិលេស មានលោភៈជាដើមនោះ និងកាយកម្ម វិចិកម្ម មនោកម្ម ដែលតាំងឡើងអំពីកិលេស មានលោភៈជាដើមនោះ នេះពួកធម៌ មានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ។ ពួកធម៌មានហេតុត្រូវលះដោយការនា តើដូចម្តេច។ លោភៈ ទោសៈ មោហៈ ដ៏សេសសល់ នេះពួកធម៌ មានហេតុត្រូវលះដោយការនា ទាំងពួកកិលេសដែលតាំងនៅជាមួយនឹងកិលេស មានលោភៈជាដើមនោះ វេទនាខន្ធ។ បើ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយកិលេសមានលោភៈជាដើមនោះ និងកាយកម្ម វិចិកម្ម មនោកម្ម ដែលតាំងឡើងអំពីកិលេស មានលោភៈជាដើមនោះ នេះពួកធម៌មានហេតុត្រូវលះដោយការនា។ ពួកធម៌មានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយការនា តើដូចម្តេច។ រៀបតែធម៌ ទាំងនោះចេញ ពួកធម៌ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ រូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌មានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយការនា។

[១៧៦] ពួកធម៌ដល់នូវការសន្សឹកពួនឡើងដោយកម្មកិលេស តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសល និងអកុសល ជា កាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ និងវេទនាខន្ធ។ បើ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ដល់នូវការសន្សឹកពួនឡើងដោយកម្មកិលេស។ ពួកធម៌មិនដល់ នូវការសន្សឹកពួនឡើង តើដូចម្តេច។ មគ្គ ៤ និងអបរិយាបន្នៈ នេះពួកធម៌មិនដល់នូវការសន្សឹកពួនឡើង។ ពួកធម៌មិនមែនជាដល់នូវ ការសន្សឹកពួនឡើង ទាំងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សឹកពួនឡើង តើដូចម្តេច។ វិបាក ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈនៃធម៌ ជាកុសល និងអកុសល វេទនាខន្ធ។ បើ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ទាំងពួកធម៌ដែលជាកិរិយា មិនមែនកុសល មិនមែនអកុសល មិនមែនកម្មវិបាក រូប ទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌មិនមែនជាដល់នូវការសន្សឹកពួនឡើង ទាំងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សឹកពួនឡើង។

[១៧៧] ពួកធម៌ជារបស់សេក្ខបុគ្គល តើដូចម្តេច។ មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈ និងសាមញ្ញផល ៣ ខាងក្រោម នេះពួកធម៌ជារបស់ សេក្ខបុគ្គល។ ពួកធម៌ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល តើដូចម្តេច។ អរហត្តផលខាងលើ នេះពួកធម៌ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល។ ពួកធម៌មិនមែនជា របស់សេក្ខបុគ្គល ទាំងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល តើដូចម្តេច។ រៀបតែធម៌ទាំងនោះចេញ ពួកធម៌ដ៏សេសសល់ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ វេទនាខន្ធ។ បើ វិញ្ញាណក្ខន្ធ រូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌មិនមែនជារបស់ សេក្ខបុគ្គល ទាំងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល។

[១៧៨] ពួកធម៌មានសភាពតូចឆ្មារ តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ជាកាមាវចរទាំងអស់ ជាកុសល អកុសល អព្យាក្រឹត និងរូបក្ខន្ធ។ បើ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌មានសភាពតូចឆ្មារ។ ពួកធម៌ដល់នូវសភាពធំ តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ជារូបាវចរ អរូបាវចរ ជាកុសល អកុសល អព្យាក្រឹត និងវេទនាខន្ធ។ បើ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ដល់នូវសភាពធំ។ ពួកធម៌ប្រមាណមិនបាន តើដូចម្តេច។ មគ្គជាអបរិយាបន្នៈ ផលដែលកើតអំពីមគ្គ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌ប្រមាណមិនបាន។

[១៧៩] ពួកធម៌មានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណាប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត និងចេតសិក កើតឡើងព្រោះប្រារព្ធនូវធម៌មាន សភាពតូចឆ្មារ នេះពួកធម៌មានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ។ ពួកធម៌មានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណាប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត និង ចេតសិក កើតឡើងព្រោះប្រារព្ធនូវធម៌ ដល់នូវសភាពធំ នេះពួកធម៌មានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ។ ពួកធម៌មានអារម្មណ៍ប្រមាណ មិនបាន តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណាប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត និងចេតសិក កើតឡើងព្រោះប្រារព្ធនូវធម៌ប្រមាណមិនបាន នេះពួកធម៌មាន អារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន។

[១៨០] ពួកធម៌ដ៏ថោកទាប តើដូចម្តេច។ អកុសលមូល ៣ យ៉ាងគឺ លោភៈ ទោសៈ និងមោហៈ ទាំងពួកកិលេសដែលតាំងនៅជាមួយគ្នា នឹងអកុសលមូល មានលោភៈជាដើមនោះ វេទនាខន្ធ។ បើ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយអកុសលមូល មានលោភៈជាដើមនោះ នឹង កាយកម្ម វិចិកម្ម មនោកម្ម ដែលតាំងឡើងអំពីអកុសលមូល មានលោភៈជាដើមនោះ នេះពួកធម៌ដ៏ថោកទាប។ ពួកធម៌ជាកណ្តាល តើ ដូចម្តេច។ ពួកធម៌ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ និងរូបក្ខន្ធ។ បើ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ ជាកណ្តាល។ ពួកធម៌ដ៏ឧត្តម តើដូចម្តេច។ មគ្គជាបរិយាបន្នៈ ផលដែលកើតអំពីមគ្គ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌ដ៏ឧត្តម។

[១៨១] ពួកធម៌មានសភាពខុស និងទៀង តើដូចម្តេច។ អនន្តរិកកម្ម ៥ និងនិយតមិច្ឆាទិដ្ឋិ នេះពួកធម៌មានសភាពខុស និងទៀង។ ពួកធម៌មានសភាពត្រូវ និងទៀង តើដូចម្តេច។ មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈ នេះពួកធម៌មានសភាពត្រូវ និងទៀង។ ពួកធម៌មិនទៀង តើដូចម្តេច ។ រៀបតែធម៌ទាំងនោះចេញ ពួកធម៌ដ៏សេសសល់ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ វេទនាខន្ធ។ បើ វិញ្ញាណក្ខន្ធ រូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌មិនទៀង។

[១៨២] ពួកធម៌មានមគ្គជាអារម្មណ៍ តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណាប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត និងចេតសិក កើតឡើងព្រោះប្រារព្ធនូវអរិយមគ្គ នេះ ពួកធម៌មានមគ្គជាអារម្មណ៍។ ពួកធម៌មានមគ្គជាហេតុ តើដូចម្តេច។ រៀបតែអង្គនៃមគ្គ របស់បុគ្គលដែលព្រមព្រៀង ដោយអរិយមគ្គចេញ វេទនាខន្ធ។ បើ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយមគ្គនោះ នេះពួកធម៌មានមគ្គជាហេតុ។ សម្មាទិដ្ឋិរបស់បុគ្គលដែលព្រមព្រៀងដោយ អរិយមគ្គ ជាមគ្គផង ជាហេតុផង រៀបតែសម្មាទិដ្ឋិចេញ វេទនាខន្ធ។ បើ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយមគ្គ និងហេតុនោះ នេះ ពួកធម៌មានមគ្គជាហេតុ។ អលោភៈ អទោសៈ អមោហៈ របស់បុគ្គលដែលព្រមព្រៀងដោយអរិយមគ្គ នេះពួកធម៌មានមគ្គជាហេតុ វេទនាខន្ធ។ បើ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយមគ្គជាហេតុនោះ នេះពួកធម៌មានមគ្គជាហេតុ។ ពួកធម៌មានមគ្គជាអធិបតី តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត និងចេតសិក កើតឡើងព្រោះធ្វើនូវអរិយមគ្គឲ្យជាអធិបតី នេះពួកធម៌មានមគ្គជាអធិបតី។ រៀបតែ វិម័សា របស់បុគ្គលដែលព្រមព្រៀងដោយអរិយមគ្គ កាលចំរើននូវមគ្គ មានវិម័សាជាអធិបតីចេញ វេទនាខន្ធ។ បើ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែល ប្រកបដោយវិម័សានោះ នេះពួកធម៌មានមគ្គជាអធិបតី។

[១៨៣] ពួកធម៌កើតឡើងហើយ តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា គឺរូប វេទនា សញ្ញា សង្ខារ វិញ្ញាណ កើតហើយ មានហើយ កើតព្រមហើយ វិលមកកើតហើយ ត្រឡប់កើតហើយ កើតប្រាកដហើយ កើតឡើងហើយ កើតឡើងព្រមហើយ តាំងឡើងហើយ តាំងឡើងព្រមហើយ កើតហើយ សង្គ្រោះហើយ ដោយចំណែកនៃធម៌ដែលកើតហើយ នេះពួកធម៌កើតឡើងហើយ។ ពួកធម៌មិនទាន់កើតឡើង តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា គឺរូប វេទនា សញ្ញា សង្ខារ វិញ្ញាណ ដែលមិនទាន់កើត មិនទាន់មាន មិនទាន់កើតព្រម មិនទាន់វិលមកកើត មិនទាន់ត្រឡប់មកកើត មិនទាន់កើតប្រាកដ មិនទាន់កើតឡើង មិនទាន់កើតឡើងព្រម មិនទាន់តាំងឡើង មិនទាន់តាំងឡើងព្រម មិនទាន់កើតឡើង ដែលសង្គ្រោះហើយដោយចំណែកនៃធម៌ ដែលមិនទាន់កើតឡើង នេះពួកធម៌មិនទាន់កើតឡើង។ ពួកធម៌បំរុងនឹងកើតឡើង តើដូចម្តេច។ វិបាក ជាតាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ នៃធម៌ជាកុសល និងអកុសល ដែលមានវិបាកមិនទាន់ចាស់ក្លា វេទនាខន្ធ ។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ និងកម្មស្សកតត្តារូប ដែលបំរុងនឹងកើតឡើង នេះពួកធម៌បំរុងនឹងកើតឡើង។

[១៨៤] ពួកធម៌ជាអតីត តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា គឺរូប វេទនា សញ្ញា សង្ខារ វិញ្ញាណ ដែលកន្លងហើយ រលត់ទៅហើយ ប្រាសទៅហើយ ប្រែប្រួលទៅហើយ វិនាសទៅហើយ វិនាសទៅយូរហើយ កើតឡើងហើយប្រាសទៅវិញហើយ កន្លងទៅហើយ ដែលសង្គ្រោះដោយចំណែកនៃធម៌ដែលកន្លងហើយ នេះពួកធម៌ជាអតីត។ ពួកធម៌ជាអនាគត តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា គឺរូប វេទនា សញ្ញា សង្ខារ វិញ្ញាណ ដែលមិនទាន់កើត មិនទាន់មាន មិនទាន់កើតព្រម មិនទាន់វិលមកកើត មិនទាន់ត្រឡប់មកកើត មិនទាន់កើតប្រាកដ មិនទាន់កើតឡើង មិនទាន់កើតឡើងព្រម មិនទាន់តាំងឡើង មិនទាន់តាំងឡើងព្រម មិនទាន់មកដល់ ដែលសង្គ្រោះដោយចំណែកនៃធម៌ដែលមិនទាន់មកដល់ នេះពួកធម៌ជាអនាគត។ ពួកធម៌ជាបច្ចុប្បន្ន តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា គឺរូប វេទនា សញ្ញា សង្ខារ វិញ្ញាណ ដែលកំពុងកើតមាន កើតព្រម វិលមកកើត ត្រឡប់មកកើត កើតប្រាកដ កើតឡើង កើតឡើងព្រម តាំងឡើង តាំងឡើងព្រម កើតឡើងចំពោះមុខ ដែលសង្គ្រោះដោយចំណែកនៃធម៌ដែលកើតឡើងចំពោះមុខ នេះពួកធម៌ជាបច្ចុប្បន្ន។

[១៨៥] ពួកធម៌មានអារម្មណ៍ជាអតីត តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត និងចេតសិក កើតឡើងព្រោះប្រារព្ធនូវធម៌ដែលកន្លងហើយ នេះពួកធម៌មានអារម្មណ៍ជាអតីត។ ពួកធម៌មានអារម្មណ៍ជាអនាគត តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត និងចេតសិក កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធនូវធម៌ដែលមិនទាន់មកដល់ នេះពួកធម៌មានអារម្មណ៍ជាអនាគត។ ពួកធម៌មានអារម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្ន តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត និងចេតសិក កើតឡើងព្រោះប្រារព្ធនូវធម៌ដែលកើតឡើងចំពោះមុខ នេះពួកធម៌មានអារម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្ន។

[១៨៦] ពួកធម៌ជាខាងក្នុង តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា គឺរូប វេទនា សញ្ញា សង្ខារ វិញ្ញាណ ដែលតាំងនៅក្នុងសន្តាន តាំងនៅក្នុងខ្លួន ទៀងទាត់ ជាបរិស័ទចំពោះបុគ្គលម្នាក់ ប្រកាន់ខ្ជាប់ក្នុងសិរីនៃពួកសត្វនោះៗ នេះពួកធម៌ជាខាងក្នុង។ ពួកធម៌ជាខាងក្រៅ តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា គឺរូប វេទនា សញ្ញា សង្ខារ វិញ្ញាណ ដែលតាំងនៅក្នុងសន្តាន តាំងនៅក្នុងខ្លួន ទៀងទាត់ ជាបរិស័ទចំពោះបុគ្គលម្នាក់ ប្រកាន់ខ្ជាប់ក្នុងសិរីនៃពួកសត្វដទៃ នៃបុគ្គលដទៃនោះៗ នេះពួកធម៌ជាខាងក្រៅ។ ពួកធម៌ខាងក្នុងទាំងខាងក្រៅ តើដូចម្តេច។ ប្រជុំខន្ធទាំងពីរនោះ (ខន្ធខាងក្នុង និងខន្ធខាងក្រៅ) នេះពួកធម៌ខាងក្នុង ទាំងខាងក្រៅ។

[១៨៧] ពួកធម៌មានអារម្មណ៍ខាងក្នុង តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្តនិងចេតសិក កើតឡើងព្រោះប្រារព្ធនូវធម៌ខាងក្នុង នេះពួកធម៌មានអារម្មណ៍ខាងក្នុង។ ពួកធម៌មានអារម្មណ៍ខាងក្រៅ តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត និងចេតសិក កើតឡើងព្រោះប្រារព្ធនូវធម៌ខាងក្រៅ នេះពួកធម៌មានអារម្មណ៍ខាងក្រៅ។ ពួកធម៌មានអារម្មណ៍ខាងក្នុង ទាំងខាងក្រៅ តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត និងចេតសិក កើតឡើងព្រោះប្រារព្ធនូវធម៌ខាងក្នុង និងខាងក្រៅ នេះពួកធម៌មានអារម្មណ៍ខាងក្នុង ទាំងខាងក្រៅ។

[១៨៨] ពួកធម៌ប្រកបដោយការឃើញ ទាំងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ តើដូចម្តេច។ រូបាយតនៈ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយការឃើញ ទាំងប្រកបដោយការប៉ះពាល់។ ពួកធម៌មិនប្រកបដោយការឃើញ តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ តើដូចម្តេច។ ចក្ខាយតនៈ សោតាយតនៈ ឃានាយតនៈ ជិវ្ហាយតនៈ កាយាយតនៈ សទ្ធាយតនៈ គន្ធាយតនៈ រសាយតនៈ ដោដ្ឋញាយតនៈ នេះពួកធម៌មិនប្រកបដោយការឃើញ តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់។ ពួកធម៌មិនប្រកបដោយការឃើញ ទាំងមិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់។ តើដូចម្តេច។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធរូបដែលជាអនិទស្សនៈ ជាអប្បដិយៈ រាប់បញ្ចូលក្នុងធម្មាយតនៈ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌មិនប្រកបដោយការឃើញ ទាំងមិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់។

ចប់ ពួកតិកៈ ។

(ទុកនិក្ខេប)

CS abh.ds.03.02 | ភាគទី ៧៩

(ទុកនិក្ខេប)

(ហេតុគោច្ចកៈ)

CS abh.ds.03.02.01 | ភាគទី ៧៩

(ហេតុគោច្ចក)

[១៨៩] ពួកធម៌ជាហេតុ តើដូចម្តេច។ កុសលហេតុ ៣ អកុសលហេតុ ៣ អព្យាកត ហេតុ ៣ តាមាវចរហេតុ ៩ រូបាវចរហេតុ ៦ អរូបាវចរហេតុ ៦ អបរិយាបន្នហេតុ ៦។

[១៩០] បណ្តាហេតុទាំងនោះ កុសលហេតុ (ហេតុនៃកុសល) ៣ តើដូចម្តេច។ អលោភៈ អទោសៈ អមោហាៈ។

បណ្តាកុសលហេតុទាំងនោះ អលោភៈ តើដូចម្តេច។ ការមិនជាប់ចំពាក់ ការមិនជាប់ស្និត ភាពនៃចិត្តមិនជាប់ចំពាក់ក្នុងអារម្មណ៍ ការមិនត្រេកអរ ការមិនរីករាយ ភាពនៃចិត្តមិនត្រេកអរក្នុងអារម្មណ៍ ការមិនសំឡឹងរំពៃ សេចក្តីមិនលោភ ជាកុសលមូលណា នេះហៅថា អលោភៈ។

បណ្តាកុសលមូលទាំងនោះ អទោសៈ តើដូចម្តេច។ ការមិនប្រទូស្ត អាការមិនប្រទូស្ត ភាពនៃចិត្តមិនប្រទូស្តក្នុងអារម្មណ៍ ការមេត្រី ការរាប់អាន ភាពនៃចិត្តរាប់អាន ការអាណិត ការប្រព្រឹត្តិអាណិត ភាពនៃចិត្តអាណិត ការស្វែងរកនូវប្រយោជន៍ ការអនុគ្រោះ ការមិនគុំគួន ការ

មិនបៀតបៀន សេចក្តីមិនប្រទូស្ត ជាកុសលមូលណា នេះហៅថា អទោសៈ។

បណ្តាកុសលមូលទាំងនោះ អមោហៈ តើដូចម្តេច។ ការដឹងច្បាស់ក្នុងទុក្ខ ដឹងច្បាស់ក្នុងទុក្ខសមុទ័យ ដឹងច្បាស់ក្នុងទុក្ខនិរោធ ដឹងច្បាស់ ក្នុងទុក្ខនិរោធគាមិនីបដិបទា ដឹងច្បាស់ក្នុងខន្ធជាចំណែកខាងដើម ដឹងច្បាស់ក្នុងខន្ធជាចំណែកខាងចុង ដឹងច្បាស់ក្នុងខន្ធជាចំណែកខាង ដើម និងខាងចុង ដឹងច្បាស់ក្នុងពួកធម៌ ដែលកើតឡើងព្រោះអាស្រ័យបច្ច័យនោះៗ (បដិច្ចសមុប្បន្នធម៌) និងបញ្ញា ការដឹងច្បាស់ ការសន្សំ ការប្រមូល ការពិចារណាធម៌ ការចំណាំ ការចំណាំជាប់ ការចំណាំស្មើៗ ភាពជាបណ្ឌិត ការឈ្លាសវៃ ការប្រសប់ ការប៉ិនប្រាស ការគិតគូរ ការ ពិចារណា ប្រាជ្ញាដូចជាផែនដី ប្រាជ្ញាទម្លាយនូវកិលេស ធម្មជាតិសម្រាប់ណែនាំ ការយល់ ការឃើញច្បាស់ ការដឹងខ្លួនច្បាស់លាស់ ការ ចាក់ឆ្មោះ ការដឹងច្បាស់ ឥន្ទ្រិយគឺបញ្ញា កំឡាំងគឺបញ្ញា គ្រឿងសស្ត្រាគឺបញ្ញា ប្រាសាទគឺបញ្ញា ពន្លឺគឺបញ្ញា រស្មីគឺបញ្ញា ប្រទីបគឺបញ្ញា កែវគឺ បញ្ញា សេចក្តីមិនរំលង សេចក្តីពិចារណាធម៌ សេចក្តីឃើញត្រូវណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា អមោហៈ។ នេះកុសលហេតុ ៣។

[១៩១] បណ្តាហេតុទាំងនោះ អកុសលហេតុ ៣ តើដូចម្តេច។ លោភៈ ទោសៈ និងអមោហៈ។

បណ្តាអកុសលហេតុទាំងនោះ លោភៈ តើដូចម្តេច។ តម្រេក ការត្រេកអរខ្លាំង ការជាប់ចំពាក់ក្នុងអារម្មណ៍ ការស្រើបស្រាល ការរីករាយ ការរីករាយខ្លាំង តម្រេកខ្លាំងនៃចិត្ត សេចក្តីប្រាថ្នា ការជ្រលជ្រប់ ការរលំរលប់ ការពាក់ព័ន្ធ ការរូបរិត ការជាប់ចំពាក់ ការលិចចុះ ធម្មជាតិនាំ សត្វឲ្យកើតក្នុងភព មាយា ធម្មជាតិបង្កើតសត្វ ធម្មជាតិឲ្យសត្វប្រកបដោយទុក្ខ ធម្មជាតិចាក់ស្រែះសត្វទុក បណ្តាញ ការបង្ហូរ ការផ្សាយ ទៅកាន់អារម្មណ៍ផ្សេងៗ ចំណងចង់សត្វទុក ការផ្សាយទៅក្នុងអារម្មណ៍ ធម្មជាតិញ៉ាំងសត្វឲ្យចមើន ធម្មជាតិជាគម្រប់ពីរ ការតាំងចិត្តទុក ធម្មជាតិនាំសត្វទៅកាន់ភព ធម្មជាតិដូចជាព្រៃ ដូចជាព្រៃញាតស្មារតី ការមូលមិត្ត សេចក្តីស្រឡាញ់ ការអាទ្យោៈអាល័យ ដៅពង្សតទៅ ការប៉ិនប៉ង ការប្រាថ្នា ភាពនៃចិត្តប៉ិនប៉ង ការប៉ិនប៉ងរូប ប៉ិនប៉ងសំឡេង ប៉ិនប៉ងក្លិន ប៉ិនប៉ងរស ប៉ិនប៉ងផ្សព្វ ប៉ិនប៉ងលាភ ប៉ិនប៉ងទ្រព្យ ប៉ិនប៉ងបុត្រ ប៉ិនប៉ងជីវិត ធម្មជាតិឆ្លើយ ឆ្លើយជ្រល ឆ្លើយខ្លាំង សេចក្តីឆ្លើយ អាការឆ្លើយ ភាពនៃចិត្តឆ្លើយ ការរុលត្បុល អាការរុលត្បុល ភាពនៃចិត្តរុលត្បុល ការញាប់ញ័រ ការចង់បានឲ្យសម្រេចប្រយោជន៍ ការត្រេកអរខុសគន្លងធម៌ ការលោភហួសកំណត់ ការត្រេកត្រអាល ការចង់បានមិនឈប់ ការប្រាថ្នា សេចក្តីស្រឡាញ់ ការប្រាថ្នាព្រម ប្រាថ្នាក្នុងកាម ប្រាថ្នាក្នុងភព ប្រាថ្នាប្រាសចាកភព ប្រាថ្នាក្នុងរូបភព ប្រាថ្នាក្នុងអរូបភព ប្រាថ្នាក្នុងនិរោធ ប្រាថ្នារូប ប្រាថ្នាសំឡេង ប្រាថ្នាក្លិន ប្រាថ្នារស ប្រាថ្នាផ្សព្វ ប្រាថ្នាធម៌ កិលេសដូចជាជំនំ គ្រឿង ប្រកប គ្រឿងចងក្រង គ្រឿងប្រកាន់មាំ គ្រឿងរារាំងទូទៅ គ្រឿងរារាំងមិនសល់ គ្រឿងបិទបាំង គ្រឿងចង គ្រឿងសៅហ្មងខ្លាំង គ្រឿងដេក ចាំ គ្រឿងស្នាក់ ដំណើរ តណ្ហាដូចជារល្លី ប្រាថ្នាផ្សេងៗ ឬសគល់នៃទុក្ខ ហេតុនៃទុក្ខ ហេតុជាដែនកើតនៃទុក្ខ អន្ទាក់នៃមារ ឆ្មៃនៃមារ អារម្មណ៍នៃមារ ស្ទឹងគឺតណ្ហា បណ្តាញគឺតណ្ហា ខ្លោះគឺតណ្ហា សមុទ្រគឺតណ្ហា ការសំឡឹងរំពៃ សេចក្តីលោភ ជាអកុសលមូលណា នេះហៅ ថាលោភៈ។

បណ្តាអកុសលមូលទាំងនោះ ទោសៈ តើដូចម្តេច។ គំនុំកើតឡើងថា ជនឯណោះ បានប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិនជាប្រយោជន៍ដល់អាត្មាអញ គំនុំ កើតឡើងថា ជនឯណោះ កំពុងប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិនជាប្រយោជន៍ដល់អាត្មាអញ គំនុំកើតឡើងថា ជនឯណោះ នឹងប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិន ជាប្រយោជន៍ដល់អាត្មាអញ គំនុំកើតឡើងថា ជនឯណោះ បានប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិនជាប្រយោជន៍ ដល់បុគ្គលជាទីស្រឡាញ់ ជាទីពេញចិត្ត របស់អាត្មាអញ។ បេ។ កំពុងប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិនជាប្រយោជន៍។ បេ។ គំនុំកើតឡើងថា ជនឯណោះ នឹងប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិនជាប្រយោជន៍ ថា ជនឯណោះ បានប្រព្រឹត្តនូវកម្មជាប្រយោជន៍ ដល់បុគ្គលមិនជាទីស្រឡាញ់ មិនជាទីពេញចិត្តរបស់អាត្មាអញ។ បេ។ កំពុងប្រព្រឹត្តនូវ កម្មជាប្រយោជន៍។ បេ។ គំនុំកើតឡើងថា ជនឯណោះ នឹងប្រព្រឹត្តនូវកម្មជាប្រយោជន៍ ឬក៏គំនុំកើតឡើងក្នុងទីមិនគួរ ការគុំគួននៃចិត្ត ការ គុំគួនតប សេចក្តីថ្លាំងថ្លាក់ ការខឹងតប ការខឹងញាប់ញ័រ ការក្រោធខ្លាំង ក្រោធញាប់ញ័រ ការប្រទូស្ត ការប្រទូស្តតប ការប្រទូស្តគ្រប់យ៉ាង ការខូចចិត្ត ការប្រទូស្តនៃចិត្ត ការក្រោធ ការខឹង ភាពនៃចិត្តខឹង សេចក្តីប្រទូស្ត អាការប្រទូស្ត ភាពនៃចិត្តប្រទូស្ត សេចក្តីវិនាស អាការ វិនាស ភាពនៃចិត្តវិនាស ការខឹង ការខឹងតប ភាពនៃចិត្តកាច ការខឹង ការតូចចិត្តណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា ទោសៈ។

បណ្តាអកុសលមូលទាំងនោះ មោហៈ តើដូចម្តេច។ ការមិនដឹងច្បាស់ក្នុងទុក្ខ មិនដឹងច្បាស់ក្នុងទុក្ខសមុទ័យ មិនដឹងច្បាស់ក្នុងទុក្ខនិរោធ មិនដឹងច្បាស់ក្នុងទុក្ខនិរោធគាមិនីបដិបទា មិនដឹងច្បាស់ក្នុងខន្ធជាចំណែកខាងដើម មិនដឹងច្បាស់ក្នុងខន្ធជាចំណែកខាងចុង មិនដឹង ច្បាស់ក្នុងខន្ធជាចំណែកខាងដើម និងខាងចុង មិនដឹងច្បាស់ក្នុងពួកធម៌ដែលកើតឡើងព្រោះអាស្រ័យបច្ច័យនោះៗ និងការមិនដឹងច្បាស់ ការមិនឃើញ ការមិនត្រាស់ដឹង ការមិនយល់ ការមិនត្រាស់ដឹងព្រម ការមិនចាក់ឆ្មោះ ការមិនបានផ្ទៀងផ្ទាត់ ការមិនចុះចិត្តស៊ប់ ការមិន រំពឹងមើល ការមិនពិចារណា អំពើមិនជាក់ច្បាស់ ការយល់ស្លាក់ស្លើរ ភាពនៃចិត្តល្ងង់ ការមិនដឹងខ្លួន ការរំលង ការរំលងជ្រប់ ការភ្លេចភ្លាំង អវិជ្ជា (ការមិនដឹងច្បាស់) អន្លង់គឺអវិជ្ជា ការប្រកបគឺអវិជ្ជា អន្លង់យគឺអវិជ្ជា ការស្នាក់ដំណើរ គឺអវិជ្ជា គន្លឹះគឺអវិជ្ជា ការរំលង ជាអកុសល មូលណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា មោហៈ។ នេះអកុសលហេតុ ៣។

[១៩២] បណ្តាហេតុទាំងនោះ អព្យាកតហេតុ ៣ តើដូចម្តេច។ អលោភៈ អទោសៈ និងអមោហៈ ខាងវិបាកនៃកុសលធម៌ផង ខាង កិរិយាអព្យាកតធម៌ផង នេះអព្យាកតហេតុ ៣។

[១៩៣] បណ្តាហេតុទាំងនោះ កាមាវចរហេតុ ៩ តើដូចម្តេច។ កុសលហេតុ ៣ អកុសលហេតុ ៣ អព្យាកតហេតុ ៣ នេះកាមាវចរហេតុ ៩។

បណ្តាហេតុទាំងនោះ រូបាវចរហេតុ ៦ តើដូចម្តេច។ កុសលហេតុ ៣ អព្យាកតហេតុ ៣ នេះរូបាវចរហេតុ ៦។

បណ្តាហេតុទាំងនោះ អរូបាវចរហេតុ ៦ តើដូចម្តេច។ កុសលហេតុ ៣ អព្យាកតហេតុ ៣ នេះអរូបាវចរហេតុ ៦។

[១៩៤] បណ្តាហេតុទាំងនោះ អបរិយាបន្នហេតុ ៦ តើដូចម្តេច។ កុសលហេតុ ៣ អព្យាកតហេតុ ៣ នេះអបរិយាបន្នហេតុ ៦។

បណ្តាហេតុទាំងនោះ កុសលហេតុ ៣ តើដូចម្តេច។ អលោភៈ អទោសៈ និងអមោហៈ។

បណ្តាកុសលហេតុទាំងនោះ អលោភៈ តើដូចម្តេច។ សេចក្តីមិនប្រាថ្នាជាប់ ការមិនជាប់ចំពាក់ ភាពនៃចិត្តមិនជាប់ចំពាក់ សេចក្តីមិនត្រេក អរខ្លាំង ការមិនត្រេកអរ ភាពនៃចិត្តមិនត្រេកអរ ការមិនសំឡឹងរំពៃ សេចក្តីមិនលោភ ជាកុសលមូលណា នេះហៅថា អលោភៈ។

បណ្តាកុសលហេតុទាំងនោះ អទោសៈ តើដូចម្តេច។ សេចក្តីមិនប្រទូស្ត អាការមិនប្រទូស្ត ភាពនៃចិត្តមិនប្រទូស្ត។ បេ។ ការមិនគុំគួន ការ មិនបៀតបៀន ការមិនខឹង ជាកុសលមូលណា នេះហៅថា អទោសៈ។

បណ្តាកុសលហេតុទាំងនោះ អមោហៈ តើដូចម្តេច។ ការដឹងច្បាស់ក្នុងកងទុក្ខ ដឹងច្បាស់ក្នុងទុក្ខសមុទ័យ ដឹងច្បាស់ក្នុងទុក្ខនិរោធ ដឹង ច្បាស់ក្នុងទុក្ខនិរោធគោតមិនបដិបទា ដឹងច្បាស់ក្នុងខន្ធជាចំណែកខាងដើម ដឹងច្បាស់ក្នុងខន្ធជាចំណែកខាងចុង ដឹងច្បាស់ក្នុងខន្ធជា ចំណែកខាងដើម និងខាងចុង ដឹងច្បាស់ក្នុងពួកធម៌ដែលកើតឡើង ព្រោះអាស្រ័យបច្ច័យនោះ។ និងបញ្ញា ការដឹងច្បាស់ ការសន្សំ ការ ប្រមូល ការពិចារណាធម៌ ការចំណាំ ការចំណាំស្ម័គ្រ ការចំណាំចំពោះខ្លួន ភាពជាបណ្ឌិត ការឈ្លាសវៃ ប្រសប់ ប៉ិនប្រាស គិតគូរ ពិចារណា ប្រាជ្ញាដូចផែនដី ប្រាជ្ញាទម្លាយនូវកិលេស ធម្មជាតិសម្រាប់ដឹកនាំ ការយល់ឃើញច្បាស់ ដឹងខ្លួនច្បាស់ លាស់ ចាក់ធ្លុះ បញ្ញា ឥន្ទ្រិយគឺ បញ្ញា កំឡាំងគឺបញ្ញា ភ្លើងសស្ត្រាគឺបញ្ញា ប្រាសាទគឺបញ្ញា ពន្លឺគឺបញ្ញា រស្មីគឺបញ្ញា ប្រទីបគឺបញ្ញា កែវគឺបញ្ញា ការមិនវង្វេង ការ ពិចារណាធម៌ ការយល់ត្រូវ អង្គនៃការត្រាស់ដឹងគឺការពិចារណាធម៌ អង្គនៃមគ្គ មគ្គបរិយាបន្នៈណា មានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា អមោហៈ។ នេះកុសលហេតុ ៣។ បណ្តាហេតុទាំងនោះ អព្យាកតហេតុ ៣ តើដូចម្តេច។ អលោភៈ អទោសៈ និងអមោហៈ ខាងវិបាកនៃ ពួកកុសលធម៌ នេះអព្យាកតហេតុ ៣។ នេះអបរិយាបន្នហេតុ ៦។

នេះពួកធម៌ជាហេតុ។

[១៩៥] ពួកធម៌មិនមែនហេតុ តើដូចម្តេច។ រៀនតែធម៌ទាំងនោះចេញ ពួកធម៌ដ៏សេសសល់ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាភាពា ចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ វេទនាខន្ធ។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធរូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌មិនមែនហេតុ។

[១៩៦] ពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ដោយធម៌ទាំងនោះ និងវេទនាខន្ធ។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ។

ពួកធម៌មិនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា មិនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ដោយធម៌ទាំងនោះ វេទនាខន្ធ។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធរូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌មិនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ។

[១៩៧] ពួកធម៌ប្រកបដោយហេតុ តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ និងវេទនាខន្ធ។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ ប្រកបដោយហេតុ។

ពួកធម៌ប្រាសចាកហេតុ តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ទាំងនោះ វេទនាខន្ធ។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធរូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌ប្រាសចាកហេតុ។

[១៩៨] ពួកធម៌ជាហេតុផង ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង តើដូចម្តេច។ លោភៈជាហេតុផង ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង ដោយ មោហៈ ឯមោហៈជាហេតុផង ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង ដោយលោភៈ ទោសៈជាហេតុផង ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង ដោយ មោហៈ ឯមោហៈជាហេតុផង ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង ដោយទោសៈ អលោភៈ អទោសៈ និងអមោហៈ ជាហេតុផង ប្រព្រឹត្តទៅ ជាមួយនឹងហេតុទាំងនោះផង ទៅវិញទៅមក នេះពួកធម៌ជាហេតុផង ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង។

ពួកធម៌គ្រាន់តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ តែមិនមែនហេតុ តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ដោយធម៌ទាំងនោះ រៀនតែធម៌ទាំងនោះចេញ និងវេទនាខន្ធ។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌គ្រាន់តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ តែមិនមែនហេតុ។

[១៩៩] ពួកធម៌ជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង តើដូចម្តេច។ លោភៈជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង ដោយមោហៈ ឯមោហៈជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង ដោយលោភៈ ទោសៈជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង ដោយមោហៈ ឯមោហៈជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង ដោយទោសៈ អលោភៈ អទោសៈ អមោហៈ ជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុទាំងនោះផង ទៅវិញទៅមក នេះ ពួកធម៌ជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង។

ពួកធម៌គ្រាន់តែប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនហេតុ តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ រៀនតែធម៌ទាំងនោះចេញ និង វេទនាខន្ធ។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌គ្រាន់តែប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនហេតុ។

[២០០] ពួកធម៌មិនមែនហេតុ តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ ណា មិនមែនហេតុ តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ដោយធម៌ទាំងនោះ និងវេទនាខន្ធ។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌មិនមែនហេតុ តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ។

ពួកធម៌មិនមែនហេតុ ទាំងមិនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា មិនមែនហេតុ ទាំងមិនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ដោយធម៌ទាំងនោះ វេទនាខន្ធ។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធរូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយ នឹងហេតុ ។

(ច្រឡំនូវទុក្ខៈ)

(ច្រឡំនូវទុក្ខៈ)

[២០១] ពួកធម៌ប្រកបដោយបច្ច័យ តើដូចម្តេច។ ខន្ធ ៥ គឺ រូបក្ខន្ធ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយ បច្ច័យ។

ពួកធម៌មិនមានបច្ច័យ តើដូចម្តេច។ អសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌មិនមានបច្ច័យ។

[២០២] ពួកធម៌មានបច្ច័យតាក់តែង តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយបច្ច័យ ធម៌ទាំងនោះ ជាធម៌មានបច្ច័យតាក់តែង។

ពួកធម៌មិនមានបច្ច័យតាក់តែង តើដូចម្តេច។ ធម៌ណា មិនមានបច្ច័យ ធម៌នោះឯង ជាធម៌មិនមានបច្ច័យតាក់តែង។

[២០៣] ពួកធម៌ប្រកបដោយការឃើញ តើដូចម្តេច។ រូបាយតនៈ នេះពួកធម៌ ប្រកបដោយការឃើញ។

ពួកធម៌មិនប្រកបដោយការឃើញ តើដូចម្តេច។ ចក្ខាយតនៈ។ បេ។ ដោដ្ឋញាយតនៈ វេទនាខន្ធ។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធរូបជាអនិទស្សនៈ ជា

ខ្លះ ថា លោកមិនមានទីបំផុតខ្លះ ថា ជីវិតនោះ គឺសរីរៈនោះខ្លះ ថា ជីវិតដទៃ សរីរៈដទៃខ្លះ ថា សត្វស្លាប់ទៅកើតទៀតខ្លះ ថា សត្វស្លាប់ទៅ មិនកើតទៀតខ្លះ ថា សត្វស្លាប់ទៅកើតទៀតក៏មាន មិនកើតទៀតក៏មានខ្លះ ថា សត្វស្លាប់ទៅកើតទៀតក៏មិនមែន មិនកើតទៀតក៏មិនមែន ខ្លះ និងទិដ្ឋិដំណើរគឺទិដ្ឋិ ព្រៃញាតស្យាតគឺទិដ្ឋិ ជួរឆ្ងាយគឺទិដ្ឋិ ចម្រងគឺទិដ្ឋិ ការយល់ឆ្លងគឺទិដ្ឋិ ការទាក់ទិនគឺទិដ្ឋិ ការកាន់ ការប្រកាន់ ការ ប្រកាន់ខ្ជាប់ ការស្លាប់អង្គុល ផ្លូវអាក្រក់ ផ្លូវខុស ធម្មជាតិដែលខុស លទ្ធិដូចជាកំពង់ សេចក្តីប្រកាន់ក្នុងការស្វែងរកខុសណា ដែលមាន សភាពបែបនេះ នេះហៅថា ទិដ្ឋាសរៈ។ មួយទៀត មិច្ឆាទិដ្ឋិទាំងអស់ ក៏ហៅថា ទិដ្ឋាសរៈដែរ។

[២១២] បណ្តាអាសវៈទាំងនោះ អវិជ្ជាសរៈ តើដូចម្តេច។ ការមិនដឹងក្នុងទុក្ខ មិនដឹងក្នុងហេតុនៃទុក្ខ មិនដឹងក្នុងការរលត់ទុក្ខ មិនដឹង ក្នុងបដិបទ ជាដំណើរទៅកាន់ទីរលត់ទុក្ខ មិនដឹងក្នុងខន្ធជាចំណែកខាងដើម មិនដឹងក្នុងខន្ធជាចំណែកខាងចុង មិនដឹងក្នុងខន្ធជា ចំណែកខាងដើម និងខាងចុង មិនដឹងក្នុងពួកធម៌ដែលកើតឡើង ព្រោះអាស្រ័យបច្ច័យនោះ។ និងការមិនដឹង ការមិនឃើញ ការមិនត្រាស់ ដឹង ការមិនយល់ ការមិនត្រាស់ដឹងព្រម ការមិនចាក់ឆ្លុះ ការមិនបានដោតក្រុងទុក្ខ មិនចុះចិត្តស៊ប់ មិនរំពឹងមើល មិនពិចារណា អំពើមិន ជាក់ច្បាស់ ការយល់បានដោយក្រ ភាពនៃចិត្តល្ងង់ ការមិនដឹងខ្លួន ការរង្វេង រង្វេងជ្រប់ ការភ្លេចភ្លាំង អវិជ្ជា (ការមិនដឹងច្បាស់) ជំនន់គឺ អវិជ្ជា ការប្រកបគឺអវិជ្ជា អនុស្សយគឺអវិជ្ជា ការស្តាប់ដំណើរគឺអវិជ្ជា គន្លឹះគឺអវិជ្ជា ការរង្វេង ជាអកុសលមូលណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា អវិជ្ជាសរៈ។

នេះពួកធម៌ជាអាសវៈ។

[២១៣] ពួកធម៌មិនមែនជាអាសវៈ តើដូចម្តេច។ រៀនតែធម៌ទាំងនោះចេញ ពួកធម៌ដ៏សេសសល់ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជា កាមាចរ រូបាចរ អរូបាចរ អបរិយាបន្នៈ វេទនាខន្ធ។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធរូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌មិនមែនជាអាសវៈ។

[២១៤] ពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជា កាមាចរ រូបាចរ អរូបាចរ និងរូបក្ខន្ធ។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ។

ពួកធម៌មិនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ តើដូចម្តេច។ មគ្គជាអបរិយាបន្នៈផង ផលនៃមគ្គផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌មិនប្រព្រឹត្តទៅ ជាមួយនឹងអាសវៈ។

[២១៥] ពួកធម៌ប្រកបដោយអាសវៈ តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ និងវេទនាខន្ធ។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ ប្រកបដោយអាសវៈ។

ពួកធម៌ប្រាសចាកអាសវៈ តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ទាំងនោះ វេទនាខន្ធ។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធរូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌ប្រាសចាកអាសវៈ។

[២១៦] ពួកធម៌ជាអាសវៈផង ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈផង តើដូចម្តេច។ អាសវៈទាំងនោះឯង ជាអាសវៈផង ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹង អាសវៈផង។

ពួកធម៌គ្រាន់តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ តែមិនមែនអាសវៈ តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ដោយធម៌ ទាំងនោះ រៀនតែធម៌ទាំងនោះចេញ ពួកធម៌ដ៏សេសសល់ ដែលប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាចរ រូបាចរ អរូបាចរ និងរូបក្ខន្ធ។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌គ្រាន់តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ តែមិនមែនអាសវៈ។

[២១៧] ពួកធម៌ជាអាសវៈផង ប្រកបដោយអាសវៈផង តើដូចម្តេច។ កាមាសវៈ ជាអាសវៈផង ប្រកបដោយអាសវៈផង ដោយអវិជ្ជាសរៈ អវិជ្ជាសរៈ ជាអាសវៈផង ប្រកបដោយអាសវៈផង ដោយកាមាសវៈ ភវាសវៈ ជាអាសវៈផង ប្រកបដោយអាសវៈផង ដោយអវិជ្ជាសរៈ អវិជ្ជាសរៈ ជាអាសវៈផង ប្រកបដោយអាសវៈផង ដោយភវាសវៈ ទិដ្ឋាសរៈ ជាអាសវៈផង ប្រកបដោយអាសវៈផង ដោយអវិជ្ជាសរៈ អវិជ្ជាសរៈ ជាអាសវៈផង ប្រកបដោយអាសវៈផង ដោយទិដ្ឋាសរៈ នេះពួកធម៌ជាអាសវៈផង ប្រកបដោយអាសវៈផង។ ពួកធម៌គ្រាន់តែ ប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនអាសវៈតើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ រៀនតែធម៌ទាំងនោះចេញ វេទនាខន្ធ។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌គ្រាន់តែប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនអាសវៈ។

[២១៨] ពួកធម៌ប្រាសចាកអាសវៈ តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌ប្រព្រឹត្ត ទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាចរ រូបាចរ អរូបាចរ និងរូបក្ខន្ធ។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ ប្រាសចាកអាសវៈ តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ។

ពួកធម៌ប្រាសចាកអាសវៈផង មិនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈផង តើដូចម្តេច។ មគ្គជាអបរិយាបន្នៈផង ផលនៃមគ្គផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌ប្រាសចាកអាសវៈផង មិនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈផង។

(សំយោជនគោច្ចកៈ)

(សំយោជនគោច្ចកៈ)

[២១៩] ពួកធម៌ជាសញ្ញាជនៈ (ធម៌ចងសត្វទុកក្នុងវដ្តៈ) តើដូចម្តេច។ សញ្ញាជនៈ ១០ ប្រការ គឺកាមភគសញ្ញាជនៈ បដិយសញ្ញាជនៈ មានសញ្ញាជនៈ ទិដ្ឋិសញ្ញាជនៈ វិចិកិញ្ញាសញ្ញាជនៈ សីលព្វតបរាមាសសញ្ញាជនៈ ភវភគសញ្ញាជនៈ ឥស្សាសញ្ញាជនៈ មច្ឆរិយ សញ្ញាជនៈ អវិជ្ជាសញ្ញាជនៈ ១។

[២២០] បណ្តាសញ្ញាជនៈទាំងនោះ កាមភគសញ្ញាជនៈ តើដូចម្តេច។ សេចក្តីប្រាថ្នាក្នុងកាម តម្រេកក្នុងកាម ការរីករាយក្នុងកាម ការ អន្ទះសាក្នុងកាម សេចក្តីស្រឡាញ់ក្នុងកាម ការរោលរាលក្នុងកាម ការជ្រប់ក្នុងកាម ការរង់បិទក្នុងកាម ចំពោះកាមទាំងឡាយ ណា នេះ ហៅថា កាមភគសញ្ញាជនៈ។

[២២១] បណ្តាសញ្ញាជនៈទាំងនោះ បដិយសញ្ញាជនៈ តើដូចម្តេច។ គំនុំកើតឡើងថា ជនឯណោះ បានប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិន

ជាប្រយោជន៍ដល់អញ គំនុំកើតឡើងថា ជនឯណោះ កំពុងប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិនជាប្រយោជន៍ដល់អញ គំនុំកើតឡើងថា ជនឯណោះ នឹង
ប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិនជាប្រយោជន៍ដល់អញ គំនុំកើតឡើងថា ជនឯណោះ បានប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិនជាប្រយោជន៍ ដល់បុគ្គលជាទីស្រឡាញ់ ជា
ទីពេញចិត្តនៃអញ។ បើ កំពុងប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិនជាប្រយោជន៍។ បើ និងប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិនជាប្រយោជន៍ គំនុំកើតឡើងថា ជនឯណោះ
បានប្រព្រឹត្តនូវកម្មជាប្រយោជន៍ ដល់បុគ្គលមិនជាទីស្រឡាញ់ មិនជាទីពេញចិត្តនៃអញ។ បើ កំពុងប្រព្រឹត្តនូវកម្មជាប្រយោជន៍។ បើ
និងប្រព្រឹត្តនូវកម្មជាប្រយោជន៍ មួយទៀត គំនុំកើតឡើងក្នុងហេតុមិនគួរ ការគុំកូននៃចិត្ត ការគុំកូនតប សេចក្តីផ្តឹងផ្តាក់ ការខឹងតប ការ
ខឹងញាប់ញ័រ ការក្រោធខ្លាំង ការក្រោធញាប់ញ័រ ការប្រទូស្ត ការប្រទូស្តតប ការប្រទូស្តគ្រប់យ៉ាង ការខូចចិត្ត ប្រទូស្តនៃចិត្ត ការក្រោធ ការ
ខឹង ភាពនៃចិត្តខឹង សេចក្តីប្រទូស្ត អាការប្រទូស្ត ភាពនៃចិត្តប្រទូស្ត សេចក្តីវិនាស អាការវិនាស ភាពនៃចិត្តវិនាស ការខឹង ការខឹងតប
ភាពនៃចិត្តកាច សេចក្តីខឹង ការតូចចិត្តណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា បដិយសញ្ញាជនៈ។

[២២២] បណ្តាសញ្ញាជនៈទាំងនោះ មានសញ្ញាជនៈ តើដូចម្តេច។ សេចក្តីប្រកាន់ថា អញប្រសើរ (ជាងគេ) ប្រកាន់ថា អញស្មើ (នឹងគេ
) ប្រកាន់ថា អញថោកទាប (ជាងគេ) និងសេចក្តីប្រកាន់ អាការប្រកាន់ ភាពនៃចិត្តប្រកាន់ ចិត្តបោងឡើង ការបោងឡើង អាការដូចជាទង
ការតំកើង ភាពនៃចិត្តប្រាថ្នាដូចដងទង ណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា មានសញ្ញាជនៈ។

[២២៣] បណ្តាសញ្ញាជនៈទាំងនោះ ទិដ្ឋិសញ្ញាជនៈ តើដូចម្តេច។ ការយល់ឃើញថាលោកទៀងខ្លះ ថាលោកមិនទៀងខ្លះ ថាលោក
មានទីបំផុតខ្លះ ថាលោកមិនមានទីបំផុតខ្លះ ថាជីវិតនោះគឺស៊ីវៈនោះខ្លះ ថាជីវិតដទៃស៊ីវៈដទៃខ្លះ ថាសត្វស្លាប់ទៅកើតទៀតខ្លះ ថាសត្វ
ស្លាប់ទៅមិនកើតទៀតខ្លះ ថាសត្វស្លាប់ទៅកើតទៀតក៏មាន មិនកើតទៀតក៏មានខ្លះ ថាសត្វស្លាប់ទៅកើតទៀតក៏មិនមែន មិនកើតទៀតក៏
មិនមែនខ្លះ និងទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ព្រៃញាតស្សាតគឺទិដ្ឋិ ផ្លូវឆ្ងាយគឺទិដ្ឋិ ចម្រងគឺទិដ្ឋិ ការយល់ឆ្លងគឺទិដ្ឋិ ការទាក់ទិនគឺទិដ្ឋិ ការកាន់
ការប្រកាន់ ការប្រកាន់ខ្ជាប់ ការស្លាប់អង្អែល ផ្លូវអាក្រក់ ផ្លូវខុស ធម្មជាតិដែលខុស លទ្ធិដូចជាកំពង់ សេចក្តីប្រកាន់ក្នុងការស្វែងរកខុស
ណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា ទិដ្ឋិសញ្ញាជនៈ រៀបតែសីលព្វតបរាមាសសញ្ញាជនៈចេញ សូម្បីមិច្ឆាទិដ្ឋិទាំងអស់ ក៏ហៅថា
ទិដ្ឋិសញ្ញាជនៈដែរ។

[២២៤] បណ្តាសញ្ញាជនៈទាំងនោះ វិចិត្រាសញ្ញាជនៈ តើដូចម្តេច។ បុគ្គលរៀងឆ្ងល់សង្ស័យចំពោះព្រះសាស្តា រៀងឆ្ងល់សង្ស័យ
ចំពោះព្រះធម៌ រៀងឆ្ងល់សង្ស័យចំពោះព្រះសង្ឃ រៀងឆ្ងល់សង្ស័យចំពោះសិក្ខា រៀងឆ្ងល់សង្ស័យចំពោះខន្ធជាចំណែកខាងដើម រៀង
ឆ្ងល់សង្ស័យចំពោះខន្ធជាចំណែកខាងចុង រៀងឆ្ងល់សង្ស័យចំពោះខន្ធជាចំណែកខាងដើម និងខាងចុង រៀងឆ្ងល់សង្ស័យចំពោះពួកធម៌
ដែលកើតឡើង ព្រោះអាស្រ័យបច្ច័យនោះៗ និងសេចក្តីរៀងឆ្ងល់ អាការរៀងឆ្ងល់ ភាពនៃចិត្តរៀងឆ្ងល់ សេចក្តីយល់ឆ្លង ការយល់
ស្លាក់ស្លើរ ការបែកចំពាមពីរ ការបែកផ្លូវពីរ ការសង្ស័យ ការប្រកាន់យកចំណែកច្រើន ការសាញ់ប្រដាញ ការសាន់រាន់ចិត្ត ការប្រកាន់មិន
ដាច់ស្រេច ភាពនៃចិត្តរឹងរូស ការរលើសរលាមនៃចិត្តណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា វិចិត្រាសញ្ញាជនៈ។

[២២៥] បណ្តាសញ្ញាជនៈទាំងនោះ សីលព្វតបរាមាសសញ្ញាជនៈ តើដូចម្តេច។ ពួកសមណព្រាហ្មណ៍ ខាងក្រៅអំពីសាសនានេះ
មានទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ព្រៃញាតស្សាត គឺទិដ្ឋិ ផ្លូវឆ្ងាយគឺទិដ្ឋិ ចម្រងគឺទិដ្ឋិ ការយល់ឆ្លងគឺទិដ្ឋិ ការទាក់ទិនគឺទិដ្ឋិ ការកាន់ ការប្រកាន់
ការប្រកាន់ខ្ជាប់ ការស្លាប់អង្អែល ផ្លូវអាក្រក់ ផ្លូវខុស ធម្មជាតិដែលខុស លទ្ធិដូចជាកំពង់ សេចក្តីប្រកាន់ក្នុងការស្វែងរកខុសណា ដែល
មានសភាពបែបនេះថា សេចក្តីបរិសុទ្ធិដោយសីល បរិសុទ្ធិដោយវិត បរិសុទ្ធិដោយសីល និងវិត នេះហៅថា សីលព្វតបរាមាសសញ្ញាជនៈ
។

[២២៦] បណ្តាសញ្ញាជនៈទាំងនោះ ភវរាគសញ្ញាជនៈ តើដូចម្តេច។ សេចក្តីប្រាថ្នា ក្នុងភព តម្រេកក្នុងភព ការរីករាយក្នុងភព ការអន្ទះ
សាក្នុងភព សេចក្តីស្រឡាញ់ក្នុងភព ការពាលវាលក្នុងភព ការជ្រុលជ្រប់ក្នុងភព ការរង់ចំចិត្តក្នុងភព ក្នុងភពទាំងឡាយណា នេះហៅថា
ភវរាគសញ្ញាជនៈ។

[២២៧] បណ្តាសញ្ញាជនៈទាំងនោះ ឥស្សាសញ្ញាជនៈ តើដូចម្តេច។ សេចក្តីច្រណែន អាការច្រណែន ភាពនៃចិត្តច្រណែន សេចក្តី
ឈ្នានីស អាការឈ្នានីស ភាពនៃចិត្តឈ្នានីស ក្នុងលាភសក្ការៈ ការគោរព ការរាប់អាន ការសំពះ និងការបូជា របស់បុគ្គលដទៃណា នេះ
ហៅថា ឥស្សាសញ្ញាជនៈ។

[២២៨] បណ្តាសញ្ញាជនៈទាំងនោះ មច្ឆរិយសញ្ញាជនៈ តើដូចម្តេច។ កំណាញ់ ៥ យ៉ាង គឺកំណាញ់អាវាស កំណាញ់ត្រកូល
កំណាញ់លាភ កំណាញ់សេចក្តីសរសើរ កំណាញ់ធម៌ និងសេចក្តីកំណាញ់ អាការកំណាញ់ ភាពនៃចិត្តកំណាញ់ ការប្រាថ្នាផ្សេងៗ ការ
ស្វិតស្វាញ ការរឹតត្បិត ភាពនៃចិត្តប្រាថ្នាប្រយោជន៍ដ៏លើសណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា មច្ឆរិយសញ្ញាជនៈ។

[២២៩] បណ្តាសញ្ញាជនៈទាំងនោះ អវិជ្ជាសញ្ញាជនៈ តើដូចម្តេច។ ការមិនដឹងក្នុង ទុក្ខ មិនដឹងក្នុងហេតុនៃទុក្ខ មិនដឹងក្នុងការលត់
ទុក្ខ មិនដឹងក្នុងផ្លូវប្រតិបត្តិ ជាដំណើរដើម្បីរលត់ទុក្ខ មិនដឹងក្នុងខន្ធចំណែកខាងដើម មិនដឹងក្នុងខន្ធចំណែកខាងចុង មិនដឹងខន្ធចំណែក
ខាងដើម និងខាងចុង មិនដឹងក្នុងពួកធម៌ដែលកើតឡើង ព្រោះអាស្រ័យបច្ច័យនោះៗ និងការមិនដឹង ការមិនឃើញ ការមិនគ្រាស់ដឹង ការ
មិនរលឹកឃើញ ការមិនភ្ញាក់រលឹក ការមិនចាក់ធ្លុះ ការមិនបានដោតក្រងទុក មិនចុះចិត្តស៊ប់ មិនរំពឹងមើល មិនពិចារណា អំពើមិនដាក់
ច្បាស់ ការឈ្ងល់យល់បានដោយក្រ ភាពនៃបុគ្គលល្ងង់ ការមិនដឹងខ្លួន ការរង្វេង រង្វេងជ្រប់ ការភ្លេចភ្លាំង អវិជ្ជា ជំនន់គឺអវិជ្ជា ការប្រកបគឺ
អវិជ្ជា អនុស័យគឺអវិជ្ជា ការស្នាក់ដំណើរគឺអវិជ្ជា គន្លឹះគឺអវិជ្ជា សេចក្តីរង្វេង ជាអកុសលមូលណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា
អវិជ្ជាសញ្ញាជនៈ។

នេះពួកធម៌ជាសញ្ញាជនៈ។

[២៣០] ពួកធម៌មិនមែនសញ្ញាជនៈ តើដូចម្តេច។ រៀបតែធម៌ទាំងនោះចេញ ពួកធម៌ដ៏សេសសល់ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត
ជាកាមាចរ រូបាចរ អរូបាចរ អបរិយាបន្នៈ វេទនាខន្ធ។ បើ វិញ្ញាណក្ខន្ធរូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌ មិនមែនសញ្ញាជនៈ។

[២៣១] ពួកធម៌ជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញាជនៈ តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ប្រកបដោយ អាសវៈ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាចរ
ចរ រូបាចរ អរូបាចរ និងរូបក្ខន្ធ។ បើ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញាជនៈ។

ពួកធម៌មិនមែនជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញាជនៈ តើដូចម្តេច។ មគ្គជាអបរិយាបន្នៈផង ផលនៃមគ្គផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌មិនមែន
ជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញាជនៈ។

[២៣២] ពួកធម៌ប្រកបដោយសញ្ញាជនៈ តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា ដែលប្រកប ដោយធម៌ទាំងនោះ វេទនាខន្ធ។ បើ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះ

កម្មជាប្រយោជន៍។ បើ ជនណាៈ នឹងប្រព្រឹត្តនូវកម្មជាប្រយោជន៍ ឬក៏ គំនុំកើតឡើងក្នុងហេតុមិនគួរ និងការគុំកូននៃចិត្ត ការគុំកូនតប សេចក្តីឃ្នាំឃ្នាក់ ការខឹងតប ការខឹងញ័រ ការក្រោធខ្លាំង ការក្រោធញ័រ ការប្រទូស្ត ការប្រទូស្តតប ការប្រទូស្តគ្រប់យ៉ាង ការខូចចិត្ត ការ ប្រទូស្តនៃចិត្ត ការក្រែវក្រោធ ការខឹង ភាពនៃចិត្តខឹង សេចក្តីប្រទូស្ត អាការប្រទូស្ត ភាពនៃចិត្តប្រទូស្ត ការព្យាបាទ អាការព្យាបាទ ភាពនៃ ចិត្តព្យាបាទ ការខឹង ការខឹងតប ភាពនៃចិត្តកាច ការខឹង ការតូចចិត្តណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា ព្យាបាទកាយគន្លះ។

[២៣៩] បណ្តាគន្លះទាំងនោះ សីលព្រាហ្មណ៍កាយគន្លះ តើដូចម្តេច។ ពួកសមណព្រាហ្មណ៍ខាងក្រៅសាសនានេះ ប្រកាន់ថា សេចក្តីបរិសុទ្ធដោយសីល បរិសុទ្ធដោយវិត បរិសុទ្ធដោយសីល និងវិត ទាំងទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ព្រៃញាតស្យាតគឺទិដ្ឋិ ផ្លូវឆ្ងាយគឺទិដ្ឋិ ចម្រង គឺទិដ្ឋិ ការយល់ឆ្លងគឺទិដ្ឋិ ការទាក់ទិនគឺទិដ្ឋិ ការកូចកាន់ ការប្រកាន់ ការប្រកាន់ខ្ជាប់ ការស្លាប់អង្គុល ផ្លូវអាក្រក់ ផ្លូវខ្ពស់ ធម្មជាតិដែល ខុស លទ្ធិដូចជាកំពង់ សេចក្តីប្រកាន់ក្នុងការស្វែងរកខុសណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា សីលព្រាហ្មណ៍កាយគន្លះ។

[២៤០] បណ្តាគន្លះទាំងនោះ ឥទ្ធិសច្ចាភិនិវេសកាយគន្លះ តើដូចម្តេច។ ការប្រកាន់ថា លោកទៀង ការយល់នេះពិត ការយល់ដទៃ ជាមោឃៈក្តី ថាលោកមិនទៀង ការយល់នេះពិត ការយល់ដទៃជាមោឃៈក្តី ថាលោកមានទីបំផុត ការយល់នេះពិត ការយល់ដទៃ ជាមោឃៈក្តី ថាលោកមិនមានទីបំផុត ការយល់នេះពិត ការយល់ដទៃជាមោឃៈក្តី ថាជីវិតនោះ គឺសរីរៈនោះ ការយល់នេះពិត ការ យល់ដទៃជាមោឃៈក្តី ថាជីវិតដទៃ សរីរៈដទៃ ការយល់នេះពិត ការយល់ដទៃជាមោឃៈក្តី ថាសត្វស្លាប់ទៅកើតទៀត ការយល់នេះពិត ការយល់ដទៃជាមោឃៈក្តី ថាសត្វស្លាប់ទៅមិនកើតទៀត ការយល់នេះពិត ការយល់ដទៃជាមោឃៈក្តី ថាសត្វស្លាប់ទៅកើតទៀតក៏មាន មិនកើតទៀតក៏មាន ការយល់នេះពិត ការយល់ដទៃជាមោឃៈក្តី ថាសត្វស្លាប់ទៅកើតទៀតក៏មិនមែន មិនកើតទៀតក៏មិនមែន ការយល់ នេះពិត ការយល់ដទៃជាមោឃៈក្តី និងទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ព្រៃញាតស្យាតគឺទិដ្ឋិ ផ្លូវឆ្ងាយគឺទិដ្ឋិ ចម្រងគឺទិដ្ឋិ ការយល់ឆ្លងគឺទិដ្ឋិ ការទាក់ទិនគឺទិដ្ឋិ ការកូចកាន់ ការប្រកាន់ ការប្រកាន់ខ្ជាប់ ការស្លាប់អង្គុល ផ្លូវអាក្រក់ ផ្លូវខ្ពស់ ភាពនៃចិត្តខុស លទ្ធិដូចជាកំពង់ សេចក្តីប្រកាន់ក្នុងការ ស្វែងរកខុស ណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា ឥទ្ធិសច្ចាភិនិវេសកាយគន្លះ មួយទៀត មិច្ឆាទិដ្ឋិទាំងអស់ ក៏ហៅថា ឥទ្ធិសច្ចា ភិនិវេសកាយគន្លះដែរ រៀបតែសីលព្រាហ្មណ៍កាយគន្លះចេញ។

នេះពួកធម៌ជាគន្លះ។

[២៤១] ពួកធម៌មិនមែនគន្លះ តើដូចម្តេច។ រៀបតែធម៌ទាំងនោះចេញ ពួកធម៌ដ៏សេសសល់ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ វេទនាខន្ធ។ បើ វិញ្ញាណក្ខន្ធរូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌មិនមែនគន្លះ។

[២៤២] ពួកធម៌ដែលគន្លះគប្បីដោតក្រង តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ រូបក្ខន្ធ។ បើ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ដែលគន្លះគប្បីដោតក្រង។

ពួកធម៌ដែលគន្លះមិនគប្បីដោតក្រង តើដូចម្តេច។ មគ្គជាអបរិយាបន្នៈផង ផលនៃមគ្គផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌ដែលគន្លះមិនគប្បី ដោតក្រង។

[២៤៣] ពួកធម៌ប្រកបដោយគន្លះ តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ វេទនាខន្ធ។ បើ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ ប្រកបដោយគន្លះ។

ពួកធម៌ប្រាសចាកគន្លះ តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ទាំងនោះ វេទនាខន្ធ។ បើ វិញ្ញាណក្ខន្ធរូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌ប្រាសចាកគន្លះ។

[២៤៤] ពួកធម៌ជាគន្លះផង ដែលគន្លះគប្បីដោតក្រងផង តើដូចម្តេច។ គន្លះទាំងនោះឯង ជាគន្លះផង ដែលគន្លះគប្បីដោតក្រងផង។

ពួកធម៌ដែលគន្លះគប្បីដោតក្រង តែមិនមែនគន្លះ តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា ដែលគន្លះគប្បីដោតក្រង ដោយធម៌ទាំងនោះ រៀបតែធម៌ ទាំងនោះចេញ ពួកធម៌ដ៏សេសសល់ ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ និងរូបក្ខន្ធ។ បើ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ដែលគន្លះគប្បីដោតក្រង តែមិនមែនគន្លះ។

[២៤៥] ពួកធម៌ជាគន្លះផង ប្រកបដោយគន្លះផង តើដូចម្តេច។ សីលព្រាហ្មណ៍កាយគន្លះ ជាគន្លះផង ប្រកបដោយគន្លះផង ដោយ អភិជ្ឈាកាយគន្លះ អភិជ្ឈាកាយគន្លះ ជាគន្លះផង ប្រកបដោយគន្លះផង ដោយសីលព្រាហ្មណ៍កាយគន្លះ ឥទ្ធិសច្ចាភិនិវេសកាយគន្លះ ជាគន្លះផង ប្រកបដោយគន្លះផង ដោយអភិជ្ឈាកាយគន្លះ អភិជ្ឈាកាយគន្លះ ជាគន្លះផង ប្រកបដោយគន្លះផង ដោយឥទ្ធិសច្ចាភិនិវេស កាយគន្លះ នេះពួកធម៌ជាគន្លះផង ប្រកបដោយគន្លះផង។

ពួកធម៌គ្រាន់តែប្រកបដោយគន្លះ តែមិនមែនគន្លះ តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ រៀបតែធម៌ទាំងនោះចេញ និង វេទនាខន្ធ។ បើ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ គ្រាន់តែប្រកបដោយគន្លះ តែមិនមែនគន្លះ។

[២៤៦] ពួកធម៌ប្រាសចាកគន្លះ តែគន្លះគប្បីដោតក្រង តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ និងរូបក្ខន្ធ។ បើ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ប្រាសចាកគន្លះ តែគន្លះគប្បី ដោតក្រង។

ពួកធម៌ប្រាសចាកគន្លះ តែគន្លះមិនគប្បីដោតក្រង តើដូចម្តេច។ មគ្គជាអបរិយាបន្នៈផង ផលនៃមគ្គផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌ប្រាស ចាកគន្លះ តែគន្លះមិនគប្បីដោតក្រង។

(ឱយគោច្ចកៈ)

(ឱយគោច្ចកៈ)

[២៤៧] ពួកធម៌ជាឱយៈ (ធម៌ញ៉ាំងសត្វឲ្យលង់ក្នុងវដ្តៈ) តើដូចម្តេច។ បើ

[២៥៦] ពួកធម៌ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ រូបក្ខន្ធវា បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធនេះពួកធម៌ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ។

ពួកធម៌មិនជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ តើដូចម្តេច។ មគ្គជាអបរិយាបន្នៈផង ផលនៃមគ្គផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌មិនជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ។

[២៥៧] ពួកធម៌ប្រកបដោយនីវរណៈ តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណាប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ និងវេទនាខន្ធ។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធនេះពួកធម៌ប្រកបដោយនីវរណៈ។

តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ទាំងនោះ វេទនាខន្ធ។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធរូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌ប្រាសចាកនីវរណៈ។

[២៥៨] ពួកធម៌ជានីវរណៈផង ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈផង តើដូចម្តេច។ នីវរណៈទាំងនោះឯង ហៅថានីវរណៈផង ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈផង។

ពួកធម៌ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ តែមិនមែនជានីវរណៈ តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ ដោយធម៌ទាំងនោះ រៀរតែធម៌ទាំងនោះចេញ ពួកធម៌ដ៏សេសសល់ ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ រូបក្ខន្ធវា បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធនេះពួកធម៌ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ តែមិនមែនជានីវរណៈ។

[២៥៩] ពួកធម៌ជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង តើដូចម្តេច។ កាមច្ឆន្ទនីវរណៈ ជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយអវិជ្ជានីវរណៈ អវិជ្ជានីវរណៈជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយកាមច្ឆន្ទនីវរណៈ ព្យាបាទនីវរណៈជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយអវិជ្ជានីវរណៈ អវិជ្ជានីវរណៈជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយព្យាបាទនីវរណៈ ចិនមិទ្ធីនីវរណៈជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយអវិជ្ជានីវរណៈ អវិជ្ជានីវរណៈជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយចិនមិទ្ធីនីវរណៈ ខទ្ធច្ឆន្ទនីវរណៈជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយអវិជ្ជានីវរណៈ អវិជ្ជានីវរណៈជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយខទ្ធច្ឆន្ទនីវរណៈ កុក្កុច្ឆន្ទនីវរណៈជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយអវិជ្ជានីវរណៈ អវិជ្ជានីវរណៈជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយខទ្ធច្ឆន្ទនីវរណៈ កុក្កុច្ឆន្ទនីវរណៈជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយអវិជ្ជានីវរណៈ អវិជ្ជានីវរណៈជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយនីវរណៈផង ដោយវិចិក្ខានីវរណៈជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយអវិជ្ជានីវរណៈ អវិជ្ជានីវរណៈជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយខទ្ធច្ឆន្ទនីវរណៈ ខទ្ធច្ឆន្ទនីវរណៈជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយព្យាបាទនីវរណៈ ចិនមិទ្ធីនីវរណៈជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយខទ្ធច្ឆន្ទនីវរណៈ ខទ្ធច្ឆន្ទនីវរណៈជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយចិនមិទ្ធីនីវរណៈ កុក្កុច្ឆន្ទនីវរណៈជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយខទ្ធច្ឆន្ទនីវរណៈ ខទ្ធច្ឆន្ទនីវរណៈជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយកុក្កុច្ឆន្ទនីវរណៈ វិចិក្ខានីវរណៈជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយខទ្ធច្ឆន្ទនីវរណៈ ខទ្ធច្ឆន្ទនីវរណៈជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយវិចិក្ខានីវរណៈ អវិជ្ជានីវរណៈជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយខទ្ធច្ឆន្ទនីវរណៈ ខទ្ធច្ឆន្ទនីវរណៈជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយអវិជ្ជានីវរណៈ នេះពួកធម៌ជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង។

ពួកធម៌គ្រាន់តែប្រកបដោយនីវរណៈ តែមិនមែនជានីវរណៈ តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ រៀរតែធម៌ទាំងនោះចេញ វេទនាខន្ធ។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធនេះពួកធម៌គ្រាន់តែប្រកបដោយនីវរណៈ តែមិនមែនជានីវរណៈ។

[២៦០] ពួកធម៌ប្រាសចាកនីវរណៈ តែជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ និងរូបក្ខន្ធវា បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធនេះពួកធម៌ប្រាសចាកនីវរណៈ តែជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ។

ពួកធម៌ប្រាសចាកនីវរណៈផង មិនជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈផង តើដូចម្តេច។ មគ្គ ជាអបរិយាបន្នៈផង ផលនៃមគ្គផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌ប្រាសចាកនីវរណៈផង មិនជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈផង។

(បរាមាសគោច្ឆកៈ)

CS abh.ds.03.02.09 | ភាគទី ៧៩

(បរាមាសគោច្ឆកំ)

[២៦១] ពួកធម៌ជាបរាមាសៈ តើដូចម្តេច។ ទិដ្ឋិបរាមាសៈ។

បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ទិដ្ឋិបរាមាសៈ តើដូចម្តេច។ (ការយល់ឃើញ) ថា លោកទៀងក្តី ថាលោកមិនទៀងក្តី ថាលោកមានទីបំផុតក្តី ថាលោកមិនមានទីបំផុតក្តី ថាជីវិតនោះ គឺសរិរៈនោះក្តី ថាជីវិតដទៃ សរិរៈដទៃក្តី ថាសត្វស្លាប់ទៅកើតទៀតក្តី ថាសត្វស្លាប់ទៅមិនកើតទៀតក្តី ថាសត្វស្លាប់ទៅកើតទៀតក៏មាន មិនកើតទៀតក៏មានក្តី ថាសត្វស្លាប់ទៅកើតទៀត ក៏មិនមែន មិនកើតទៀតក៏មិនមែនក្តី និងទិដ្ឋិ ដំណើរគឺ ទិដ្ឋិ ព្រៃញាតស្សាតគឺទិដ្ឋិ ជួរឆ្មារគឺទិដ្ឋិ ចម្រងគឺទិដ្ឋិ ការយល់ឆ្លែងគឺទិដ្ឋិ ការជាប់ចំពាក់គឺទិដ្ឋិ ការកូចកាន់ ការប្រកាន់ ការប្រកាន់ខ្ជាប់ ការស្លាប់អង្អែល ជួរអាត្រក់ ជួរខ្សែស ភាពនៃចិត្តខ្ពស់ លទ្ធផលដ៏កំពង់ សេចក្តីប្រកាន់ក្នុងការស្វែងរកខុសណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា ទិដ្ឋិបរាមាសៈ។ សូម្បីមិច្ឆាទិដ្ឋិទាំងអស់ ក៏ហៅថា ទិដ្ឋិបរាមាសៈដែរ។

នេះពួកធម៌ជាបរាមាសៈ។

ពួកធម៌មិនមែនជាបរាមាសៈ តើដូចម្តេច។ រៀរតែធម៌ទាំងនោះចេញ ពួកធម៌ដ៏សេសសល់ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ វេទនាខន្ធ។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធរូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌មិនមែនជាបរាមាសៈ។

[២៦២] ពួកធម៌ដែលបរាមាសៈស្លាប់អង្អែល តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ រូបក្ខន្ធវា បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធនេះពួកធម៌ដែលបរាមាសៈស្លាប់អង្អែល។

ពួកធម៌ដែលបរាមាសៈមិនស្លាប់អង្គែល តើដូចម្តេច។ មគ្គជាអបរិយាបន្នៈផង ផលនៃមគ្គផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌ដែលបរាមាសៈមិនស្លាប់អង្គែល។

[២៦៣] ពួកធម៌ដែលប្រកបដោយបរាមាសៈ តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណាប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ និងវេទនាខន្ធ។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធនេះពួកធម៌ដែលប្រកបដោយបរាមាសៈ។

ពួកធម៌ដែលប្រាសចាកបរាមាសៈ តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ទាំងនោះ វេទនាខន្ធ។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធរូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌ដែលប្រាសចាកបរាមាសៈ។

[២៦៤] ពួកធម៌ជាបរាមាសៈផង ដែលបរាមាសៈស្លាប់អង្គែលផង តើដូចម្តេច។ បរាមាសៈនោះឯង ជាបរាមាសៈផង ដែលបរាមាសៈស្លាប់អង្គែលផង។

ពួកធម៌គ្រាន់តែបរាមាសៈស្លាប់អង្គែល តែមិនមែនជាបរាមាសៈ តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណាដែលបរាមាសៈស្លាប់អង្គែល ដោយធម៌ទាំងនោះ រៀរតែធម៌ទាំងនោះចេញ ពួកធម៌ដ៏សេសសល់ ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាភាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ និងរូបក្ខន្ធ។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធនេះពួកធម៌គ្រាន់តែបរាមាសៈស្លាប់អង្គែល តែមិនមែនជាបរាមាសៈ។

[២៦៥] ពួកធម៌ប្រាសចាកបរាមាសៈ តែបរាមាសៈស្លាប់អង្គែល តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាភាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ រូបក្ខន្ធ។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធនេះពួកធម៌ប្រាសចាកបរាមាសៈ តែបរាមាសៈស្លាប់អង្គែល។

ពួកធម៌ប្រាសចាកបរាមាសៈផង បរាមាសៈមិនស្លាប់អង្គែលផង តើដូចម្តេច។ មគ្គជាអបរិយាបន្នៈផង ផលនៃមគ្គផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌ប្រាសចាកបរាមាសៈផង បរាមាសៈមិនស្លាប់អង្គែលផង។

(មហាន្តវទុក្កៈ)

CS [abh.ds.03.02.10](#) | ភាគទី ៧៩

(មហាន្តវទុក្កំ)

[២៦៦] ពួកធម៌ប្រកបដោយអារម្មណ៍ តើដូចម្តេច។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធវិញ្ញាណក្ខន្ធនេះពួកធម៌ប្រកបដោយអារម្មណ៍។ ពួកធម៌មិនមែនជាអារម្មណ៍ តើដូចម្តេច។ រូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌មិនមែនជាអារម្មណ៍។

[២៦៧] ពួកធម៌ជាចិត្ត តើដូចម្តេច។ ចក្ខុវិញ្ញាណ សោតវិញ្ញាណ យានវិញ្ញាណ ជិវ្ហាវិញ្ញាណ កាយវិញ្ញាណ មនោធាតុ មនោវិញ្ញាណធាតុ នេះពួកធម៌ជាចិត្ត។

ពួកធម៌មិនមែនជាចិត្ត តើដូចម្តេច។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធរូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌មិនមែនជាចិត្ត។

[២៦៨] ពួកធម៌ជាចេតសិក តើដូចម្តេច។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារខន្ធនេះពួកធម៌ជាចេតសិក។

ពួកធម៌មិនមែនជាចេតសិក តើដូចម្តេច។ ចិត្តផង រូបទាំងអស់ផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌មិនមែនជាចេតសិក។

[២៦៩] ពួកធម៌ប្រកបដោយចិត្ត តើដូចម្តេច។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារខន្ធនេះពួកធម៌ប្រកបដោយចិត្ត។

ពួកធម៌ប្រាសចាកចិត្ត តើដូចម្តេច។ រូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌ប្រាសចាកចិត្ត។ ចិត្ត គេមិនគប្បីពោលថា ប្រកបដោយចិត្តផង ថាប្រាសចាកចិត្តផងទេ។

[២៧០] ពួកធម៌ច្រឡកច្រឡំដោយចិត្ត តើដូចម្តេច។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារខន្ធនេះពួកធម៌ច្រឡកច្រឡំដោយចិត្ត។

ពួកធម៌មិនច្រឡកច្រឡំដោយចិត្ត តើដូចម្តេច។ រូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌មិនច្រឡកច្រឡំដោយចិត្ត។ ចិត្ត គេមិនគប្បីពោលថា ច្រឡកច្រឡំដោយចិត្តផង ថាមិនច្រឡកច្រឡំដោយចិត្តផងទេ។

[២៧១] ពួកធម៌តាំងឡើងដោយចិត្ត តើដូចម្តេច។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធកាយវិញ្ញត្តិ (ការកម្រើកកាយ) វិចីវិញ្ញត្តិ (ការកម្រើកវាចា) ឬក៏ រូបដទៃណា គឺរូបកើតអំពីចិត្ត មានចិត្តជាហេតុ មានចិត្តជាសមុដ្ឋាន រូបាយតនៈ សទ្ធាយតនៈ គន្ធាយតនៈ វសាយតនៈ ជោដ្ឋព្វាយតនៈ អាភាសធាតុ អាបោធាតុ រូបស្សលហុតា (ភាពនៃរូបស្រាល) រូបស្សមុទុតា (ភាពនៃរូបទន់) រូបស្សកម្មុញ្ញតា (ភាពនៃរូបគួរដល់ការងារ) រូបស្សឧបចយៈ (ការសន្សំនៃរូប) រូបស្សសន្តតិ (ដំណនៃរូប) កពឡិវ្ហាភាហារ នេះពួកធម៌ដែលតាំងឡើងដោយចិត្ត។

ពួកធម៌មិនតាំងឡើងដោយចិត្ត តើដូចម្តេច។ ចិត្តផង រូបដ៏សេសផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌មិនតាំងឡើងដោយចិត្ត។

[២៧២] ពួកធម៌កើតជាមួយនឹងចិត្ត តើដូចម្តេច។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធកាយវិញ្ញត្តិ វិចីវិញ្ញត្តិ នេះពួកធម៌កើតជាមួយនឹងចិត្ត។

ពួកធម៌មិនកើតជាមួយនឹងចិត្ត តើដូចម្តេច។ ចិត្តផង រូបដ៏សេសផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌មិនកើតជាមួយនឹងចិត្ត។

[២៧៣] ពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត តើដូចម្តេច។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធកាយវិញ្ញត្តិ វិចីវិញ្ញត្តិ នេះពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត។

ពួកធម៌មិនប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត តើដូចម្តេច។ ចិត្តផង រូបដ៏សេសផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌មិនប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត។

[២៧៤] ពួកធម៌ច្រឡកច្រឡំ ទាំងតាំងឡើងដោយចិត្ត តើដូចម្តេច។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធនេះពួកធម៌ច្រឡកច្រឡំ ទាំងតាំងឡើងដោយចិត្ត។

ពួកធម៌មិនច្រឡំមិនតាំងឡើងដោយចិត្ត តើដូចម្តេច។ ចិត្តផង រូបទាំងអស់ផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌មិនច្រឡំមិនតាំងឡើងដោយចិត្ត។

[២៧៥] ពួកធម៌ច្រឡំមិនតាំងឡើង ទាំងកើតជាមួយនឹងចិត្ត តើដូចម្តេច។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារកូន្ធ នេះពួកធម៌ច្រឡំមិនតាំងឡើង ទាំងកើតជាមួយនឹងចិត្ត។

ពួកធម៌មិនច្រឡំមិនតាំងឡើង មិនកើតជាមួយនឹងចិត្ត តើដូចម្តេច។ ចិត្តផង រូបទាំងអស់ផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌មិនច្រឡំមិនតាំងឡើង មិនកើតជាមួយនឹងចិត្ត។

[២៧៦] ពួកធម៌ច្រឡំមិនតាំងឡើង ទាំងប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត តើដូចម្តេច។ វេទនាខន្ធ វិញ្ញាណខន្ធ សង្ខារកូន្ធ នេះពួកធម៌ច្រឡំមិនតាំងឡើង ទាំងប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត។

ពួកធម៌មិនច្រឡំមិនតាំងឡើង មិនប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត តើដូចម្តេច។ ចិត្តផង រូបទាំងអស់ផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌មិនច្រឡំមិនតាំងឡើង មិនប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត។

[២៧៧] ពួកធម៌ជាខាងក្នុង តើដូចម្តេច។ ចក្ខុយតនៈ។ វេ។ មនាយតនៈ នេះពួកធម៌ជាខាងក្នុង។ ពួកធម៌ជាខាងក្រៅ តើដូចម្តេច។ រូបាយតនៈ។ វេ។ ធម្មាយតនៈ នេះពួកធម៌ជាខាងក្រៅ។

[២៧៨] ពួកធម៌ជាឧបាទា (ឧបាទារូប) តើដូចម្តេច។ ចក្ខុយតនៈ។ វេ។ កពឡិដ្ឋាវហារ នេះពួកធម៌ជាឧបាទា។

ពួកធម៌មិនមែនជាឧបាទា តើដូចម្តេច។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារកូន្ធ វិញ្ញាណកូន្ធ មហាក្ខត្រូបទាំង ៤ និងអសង្ខតធាតុ នេះធម៌មិនមែនជាឧបាទា។

[២៧៩] ពួកធម៌ជាឧបាទិន្នៈ (ធម៌មានកម្មប្រកបដោយកិលេស មានតណ្ហាជាដើម កាន់យកហើយ) តើដូចម្តេច។ វិបាក ប្រកបដោយអាសវៈ របស់ពួកធម៌ជាកុសល និងអកុសល ជាតាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ វេទនាខន្ធ។ វេ។ វិញ្ញាណកូន្ធ និងរូបដែលជាកម្មស្សកតត្តា នេះពួកធម៌ជាឧបាទិន្នៈ។

ពួកធម៌ជាអនុបាទិន្នៈ (ធម៌មិនមានកម្មប្រកបដោយកិលេស មានតណ្ហាជាដើម កាន់យកហើយ) តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសល និងអកុសល ជាតាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ វេទនាខន្ធ។ វេ។ វិញ្ញាណកូន្ធ ឬពួកធម៌ជាកិរិយា ដែលមិនមែនជាកុសល មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាកម្មវិបាក រូបដែលមិនមែនជាកម្មស្សកតត្តា មគ្គ ជាអបរិយាបន្នៈ ផលនៃមគ្គ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌ជាអនុបាទិន្នៈ។

(ឧបាទានគោច្ចកៈ)

CS [abh.ds.03.02.11](#) | ភាគទី ៧៩

(ឧបាទានគោច្ចកំ)

[២៨០] ពួកធម៌ ជាឧបាទាន (សេចក្តីប្រកាន់មាំ) តើដូចម្តេច។ ឧបាទាន ៤ គឺ កាមុបាទាន ទិដ្ឋុបាទាន សីលពូតុបាទាន អត្តវាទុបាទាន។

[២៨១] បណ្តាឧបាទានទាំងនោះ កាមុបាទាន តើដូចម្តេច។ សេចក្តីប្រាថ្នាចំពោះតាម ការត្រេកអរចំពោះតាម ការរីករាយចំពោះតាម ការអន្ទះសាចំពោះតាម សេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះតាម ការរោលរាលចំពោះតាម ការជ្រុលជ្រប់ចំពោះតាម ការងុលងប់ចំពោះតាម ណា ក្នុងតាមទាំងឡាយ នេះហៅថា កាមុបាទាន។

[២៨២] បណ្តាឧបាទានទាំងនោះ ទិដ្ឋុបាទាន តើដូចម្តេច។ ការយល់ថា ទានដែលបានឲ្យហើយមិនមានផល ឬជាធម៌មិនមានផល ឬជាតួធម៌មិនមានផល ផលវិបាកនៃកម្មដែល បុគ្គលធ្វើឬធ្វើអាក្រក់មិនមាន លោកនេះមិនមាន លោកខាងមុខមិនមាន មាតា មិនមានគុណ បិតាមិនមានគុណ ពួកសត្វជាឱបបាតិកៈមិនមាន ពួកសមណព្រាហ្មណ៍ក្នុងលោក ជាអ្នកប្រព្រឹត្តល្អ ប្រតិបត្តិល្អ ធ្វើឲ្យដាក់ច្បាស់នូវលោកនេះ និងលោកខាងមុខ ដោយប្រាជ្ញាជំនុំមុខដោយខ្លួនឯង ហើយសំដែងប្រាប់បាន ក៏មិនមាន និងទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ព្រៃញាតស្សាតគឺទិដ្ឋិ ផ្លូវឆ្ងាយគឺទិដ្ឋិ ចម្រងគឺទិដ្ឋិ ការយល់ឆ្លងគឺទិដ្ឋិ ការជាប់ចំពាក់គឺទិដ្ឋិ ការកូចកាន់ ការប្រកាន់ ការប្រកាន់ខ្ជាប់ ការស្លាប់អង្អែល ផ្លូវអាក្រក់ ផ្លូវខុស ភាពនៃចិត្តខុស លទ្ធិដូចជាកំពង់ សេចក្តីប្រកាន់ក្នុងការស្វែងរកខុសណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា ទិដ្ឋុបាទាន។ លើកលែងតែសីលពូតុបាទាន និងអត្តវាទុបាទានចេញ សូម្បីមិច្ឆាទិដ្ឋិទាំងអស់ ក៏ហៅថា ទិដ្ឋុបាទានដែរ។

[២៨៣] បណ្តាឧបាទានទាំងនោះ សីលពូតុបាទាន តើដូចម្តេច។ ពួកសមណព្រាហ្មណ៍ខាងក្រៅ អំពីសាសនានេះ (ប្រកាន់ថា) សេចក្តីបរិសុទ្ធដោយសីល បរិសុទ្ធដោយវិត បរិសុទ្ធដោយសីល និងវិត និងទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ព្រៃញាតស្សាតគឺទិដ្ឋិ ផ្លូវឆ្ងាយគឺទិដ្ឋិ ចម្រងគឺទិដ្ឋិ ការយល់ឆ្លងគឺទិដ្ឋិ ការជាប់ចំពាក់គឺទិដ្ឋិ ការកូចកាន់ ការប្រកាន់ ការប្រកាន់ខ្ជាប់ ការស្លាប់អង្អែល ផ្លូវអាក្រក់ ផ្លូវខុស ភាពនៃចិត្តខុស លទ្ធិដូចជាកំពង់ សេចក្តីប្រកាន់ក្នុងការស្វែងរកខុសណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា សីលពូតុបាទាន។

[២៨៤] បណ្តាឧបាទានទាំងនោះ អត្តវាទុបាទាន តើដូចម្តេច។ បុប្ផន ជាអ្នកមិនចេះដឹង ក្នុងលោកនេះ មិនធ្លាប់ឃើញពួកព្រះអរិយៈ មិនឈ្លាសវៃក្នុងអរិយធម៌ មិនទូន្មានខ្លួន ក្នុងអរិយធម៌ មិនធ្លាប់ឃើញពួកសប្បុរស មិនឈ្លាសវៃក្នុងសប្បុរសធម៌ មិនទូន្មានខ្លួនក្នុងសប្បុរសធម៌ រមែងយល់ឃើញរូបថាជាខ្លួន ឃើញខ្លួនថាមានរូបខ្លះ ឃើញរូបថាមានក្នុងខ្លួនខ្លះ ឃើញខ្លួនថាមានក្នុងរូបខ្លះ ឃើញវេទនាថាជាខ្លួន ឃើញខ្លួនថាមានវេទនាខ្លះ ឃើញវេទនាថាមានក្នុងខ្លួនខ្លះ ឃើញខ្លួនថាមានក្នុងវេទនាខ្លះ ឃើញសញ្ញាថាជាខ្លួន ឃើញខ្លួនថាមានសញ្ញាខ្លះ ឃើញសញ្ញាថាមានក្នុងខ្លួនខ្លះ ឃើញខ្លួនថាមានក្នុងសញ្ញាខ្លះ ឃើញសង្ខារថាជាខ្លួន ឃើញខ្លួនថាមានសង្ខារខ្លះ ឃើញសង្ខារថាមានក្នុងខ្លួនខ្លះ ឃើញខ្លួនថាមានក្នុងសង្ខារខ្លះ ឃើញវិញ្ញាណថាជាខ្លួន ឃើញខ្លួនថាមានវិញ្ញាណខ្លះ ឃើញវិញ្ញាណថាមានក្នុងខ្លួនខ្លះ ឃើញខ្លួនថាមានក្នុងវិញ្ញាណខ្លះ និងទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ព្រៃញាតស្សាតគឺទិដ្ឋិ ផ្លូវឆ្ងាយគឺទិដ្ឋិ ចម្រងគឺទិដ្ឋិ ការយល់ឆ្លងគឺទិដ្ឋិ ការជាប់ចំពាក់គឺទិដ្ឋិ ការកូចកាន់ ការប្រកាន់ ការប្រកាន់ខ្ជាប់ ការស្លាប់អង្អែល ផ្លូវអាក្រក់ ផ្លូវខុស ភាពនៃចិត្តខុស លទ្ធិដូចជាកំពង់ សេចក្តីប្រកាន់ក្នុងការស្វែងរកខុសណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា អត្តវាទុបាទាន។

នេះ ពួកធម៌ជាឧបាទាន។

[២៨៥] ពួកធម៌មិនមែនជាឧបាទាន តើដូចម្តេច។ រៀនតែធម៌ទាំងនោះចេញ ពួកធម៌ដ៏សេសសល់ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជា កាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ វេទនាខន្ធ។ បើ វិញ្ញាណក្ខន្ធរូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌មិនមែនជាឧបាទាន។

[២៨៦] ពួកធម៌ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ និងរូបក្ខន្ធ។ បើ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន។

ពួកធម៌មិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន តើដូចម្តេច។ មគ្គ ជាអបរិយាបន្នៈផង ផលនៃមគ្គផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌មិន ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន។

[២៨៧] ពួកធម៌ប្រកបដោយឧបាទាន តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ វេទនាខន្ធ។ បើ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ ប្រកបដោយឧបាទាន។

ពួកធម៌ប្រាសចាកឧបាទាន តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ទាំងនោះ វេទនាខន្ធ។ បើ វិញ្ញាណក្ខន្ធរូបទាំងអស់ និង អសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌ប្រាសចាកឧបាទាន។

[២៨៨] ពួកធម៌ជាឧបាទានផង ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង តើដូចម្តេច។ ឧបាទានទាំងនោះឯង ជាឧបាទានផង ជាប្រយោជន៍ដល់ ឧបាទានផង។

ពួកធម៌គ្រាន់តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន តែមិនមែនជាឧបាទាន តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណាជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ដោយធម៌ ទាំងនោះ រៀនតែធម៌ទាំងនោះចេញ ពួកធម៌ដ៏សេសសល់ ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ រូបក្ខន្ធ។ បើ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌គ្រាន់តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន តែមិនមែនជាឧបាទាន។

[២៨៩] ពួកធម៌ជាឧបាទានផង ប្រកបដោយឧបាទានផង តើដូចម្តេច។ ទិដ្ឋិបាទាន ជាឧបាទានផង ប្រកបដោយឧបាទានផង ដោយ កាមុបាទាន កាមុបាទានជាឧបាទានផង ប្រកបដោយឧបាទានផង ដោយទិដ្ឋិបាទាន សីលព្វតុបាទានជាឧបាទានផង ប្រកបដោយ ឧបាទានផង ដោយកាមុបាទាន កាមុបាទានជាឧបាទានផង ប្រកបដោយឧបាទានផង ដោយសីលព្វតុបាទាន អត្តវាទុបាទានជាឧបាទាន ផង ប្រកបដោយឧបាទានផង ដោយកាមុបាទាន កាមុបាទានជាឧបាទានផង ប្រកបដោយឧបាទានផង ដោយអត្តវាទុបាទាន នេះពួកធម៌ ជាឧបាទានផង ប្រកបដោយឧបាទានផង។

ពួកធម៌គ្រាន់តែប្រកបដោយឧបាទាន តែមិនមែនជាឧបាទាន តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ រៀនតែធម៌ទាំងនោះ ចេញ និងវេទនាខន្ធ។ បើ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌គ្រាន់តែប្រកបដោយឧបាទាន តែមិនមែនជាឧបាទាន។

[២៩០] ពួកធម៌ប្រាសចាកឧបាទាន តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌ ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ និងរូបក្ខន្ធ។ បើ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ប្រាស ចាកឧបាទាន តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន។

ពួកធម៌ប្រាសចាកឧបាទានផង មិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង តើដូចម្តេច។ មគ្គ ជាអបរិយាបន្នៈផង ផលនៃមគ្គផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌ប្រាសចាកឧបាទានផង មិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង។

(កិលេសគោត្តកៈ)

CS abh.ds.03.02.12 | ភាគទី ៧៩

(កិលេសគោត្តកំ)

[២៩១] ពួកធម៌កិលេស (គ្រឿងសៅហ្មង) តើដូចម្តេច។ កិលេសវត្ថុ ១០ គឺ លោភៈ ទោសៈ មោហាៈ មានៈ ទិដ្ឋិ វិចិក្ខា មិនៈ ឧទ្ធចៈ អហិកៈ អនាត្តប្បៈ។

[២៩២] បណ្តាកិលេសវត្ថុទាំងនោះ លោភៈ តើដូចម្តេច។ តម្រេក ការត្រេកអរខ្លាំង ការជាប់ចំពាក់ក្នុងអារម្មណ៍ ការស្រើបស្រាល ការ រីករាយ ការរីករាយខ្លាំង តម្រេកខ្លាំងនៃចិត្ត សេចក្តីប្រាថ្នា ការជ្រុលជ្រប់ ការរងលង់បំបិទ ការពាក់ព័ន្ធ ការរូបវិត ការជាប់ចំពាក់ ការលិចចុះ ធម្មជាតិវិនាសត្វឲ្យកើតក្នុងភព មាយា ធម្មជាតិបង្កើតសត្វ ការញាំងសត្វឲ្យប្រកបដោយទុក្ខ ធម៌ជាតិចាកស្រែៈសត្វទុក បណ្តាញ ការបង្កើត ទៅ ការផ្សាយទៅកាន់អារម្មណ៍ផ្សេងៗ ចំណងចង់សត្វទុក ការផ្សាយទៅកាន់អារម្មណ៍ ធម្មជាតិញាំងសត្វឲ្យចំរើន ធម្មជាតិជាតិម្រប់ពីរ ការតាំងចិត្តទុក ធម្មជាតិវិនាសត្វទៅកាន់ភព ធម្មជាតិដូចជាព្រៃ ដូចព្រៃញាតស្សាត ការមូលមិត្ត សេចក្តីស្រឡាញ់ ការអាលោះអាល័យ ដៅពង្សតទៅ សេចក្តីប៉ុនប៉ង អាការប៉ុនប៉ង ភាពនៃចិត្តប៉ុនប៉ង ការប៉ុនប៉ងរូប ប៉ុនប៉ងសំឡេង ប៉ុនប៉ងក្លិន ប៉ុនប៉ងរស ប៉ុនប៉ងផ្សព្វ ប៉ុន ប៉ងលាភ ប៉ុនប៉ងទ្រព្យ ប៉ុនប៉ងបុត្រ ប៉ុនប៉ងជីវិត ធម្មជាតិឆ្លើត្រា ឆ្លើត្រាជ្រល ឆ្លើត្រាខ្លាំង សេចក្តីឆ្លើត្រា អាការឆ្លើត្រា ភាពនៃចិត្តឆ្លើត្រា ការ រុលត្បុល អាការប្រព្រឹត្តរុលត្បុល ភាពនៃចិត្តរុលត្បុល ការញាប់ញ័រ ការចង់បានឲ្យសម្រេចប្រយោជន៍ ការត្រេកអរខុសគន្លងធម៌ ការ លោភវល្លសកំណត់ ការត្រេកត្រអាល ការចង់បានមិនឈប់ សេចក្តីប្រាថ្នា សេចក្តីស្រឡាញ់ សេចក្តីប្រាថ្នាព្រម សេចក្តីប្រាថ្នាក្នុងកាម ប្រាថ្នាភព ប្រាថ្នាប្រាសចាកភព ប្រាថ្នាក្នុងរូបភព ប្រាថ្នាក្នុងអរូបភព ប្រាថ្នាក្នុងនិរោធ ប្រាថ្នារូប ប្រាថ្នាសំឡេង ប្រាថ្នាក្លិន ប្រាថ្នារស ប្រាថ្នាផ្សព្វ ប្រាថ្នាធម៌ កិលេសដូចជាជំនំន៍ គ្រឿងប្រកប គ្រឿងចងក្រង គ្រឿងប្រកាន់មាំ គ្រឿងរាវរាំងទូទៅ គ្រឿងរាវរាំងមិនសល់ គ្រឿង បិទបាំង គ្រឿងចង គ្រឿងចូលទៅជិតសៅហ្មង គ្រឿងស្លាក់ដំណើរ តណ្ហាដូចជាវល្លិ ប្រាថ្នាផ្សេងៗ ឫសគល់នៃទុក្ខ ហេតុនៃទុក្ខ ហេតុជា ដែនកើតនៃទុក្ខ អន្ទាក់នៃមារ នុយនៃមារ អារម្មណ៍នៃមារ ស្ទឹងគឺតណ្ហា បណ្តាញគឺតណ្ហា ខ្លោះគឺតណ្ហា សមុទ្រគឺតណ្ហា ការសំឡឹងរំពៃ សេចក្តីជាប់ចំពាក់ ជាអកុសលមូល ណា នេះហៅថា លោភៈ។

[២៩៣] បណ្តាកិលេសវត្ថុទាំងនោះ ទោសៈ តើដូចម្តេច។ គំនុំកើតឡើងថា ជនឯណោះ បានប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិនជាប្រយោជន៍ដល់អញ គំនុំកើតឡើងថា ជនឯណោះ កំពុងប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិនជាប្រយោជន៍ដល់អញ គំនុំកើតឡើងថា ជនឯណោះ នឹងប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិន ជាប្រយោជន៍ដល់អញ គំនុំកើតឡើងថា ជនឯណោះ បានប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិនជាប្រយោជន៍ ដល់បុគ្គលជាទីស្រឡាញ់ ជាទីពេញចិត្តនៃអញ

១ បេ។ កំពុងប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិនជាប្រយោជន៍។ បេ។ នឹងប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិនជាប្រយោជន៍ គំនុំកើតឡើងថា ជនណោះ បានប្រព្រឹត្តនូវ កម្មជាប្រយោជន៍ ដល់បុគ្គលមិនជាទីស្រឡាញ់ មិនជាទីពេញចិត្តនៃអញ។ បេ។ កំពុងប្រព្រឹត្តនូវកម្មជាប្រយោជន៍។ បេ។ នឹងប្រព្រឹត្តនូវ កម្មជាប្រយោជន៍ ឬគំនុំកើតឡើង ក្នុងហេតុមិនគួរ និងការគុំកូននៃចិត្ត ការគុំកូនតប សេចក្តីថ្លឹងថ្លាក់ ការខឹងតប ការខឹងញ័រ ការក្រោធ ខ្លាំង ការក្រោធញ័រ ការប្រទូស្ត ការប្រទូស្តតប ការប្រទូស្តគ្រប់យ៉ាង ការខូចនៃចិត្ត ការប្រទូស្តនៃចិត្ត ការក្រោធ ការខឹង ភាពនៃចិត្តខឹង សេចក្តីប្រទូស្ត អាការប្រទូស្ត ភាពនៃចិត្តប្រទូស្ត សេចក្តីវិនាស អាការវិនាស ភាពនៃចិត្តវិនាស ការខឹង ការខឹងតប ភាពនៃចិត្តកាច ការខឹង ការតូចចិត្តណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា ទោសៈ។

[២៩៤] បណ្តាកិលេសវត្តទាំងនោះ មោហៈ តើដូចម្តេច។ ការមិនដឹងច្បាស់ក្នុងទុក្ខ មិនដឹងច្បាស់ក្នុងទុក្ខសមុទ័យ មិនដឹងច្បាស់ក្នុង ទុក្ខនិរោធ មិនដឹងច្បាស់ក្នុងទុក្ខនិរោធគាមិនិបដិបទា មិនដឹងច្បាស់ក្នុងខន្ធជាចំណែកខាងដើម មិនដឹងច្បាស់ក្នុងខន្ធជាចំណែកខាងចុង មិនដឹងច្បាស់ក្នុងខន្ធទាំងដាច់ណែកខាងដើម និងខាងចុង មិនដឹងច្បាស់ក្នុងពួកធម៌ដែលកើតឡើងព្រោះអាស្រ័យបច្ច័យនោះ។ និងការ មិនដឹងច្បាស់ ការមិនឃើញ ការមិនត្រាស់ដឹង ការមិនភ្ញាក់រលឹក ការមិនត្រាស់ដឹងព្រម ការមិនចាក់ធ្លុះ ការមិនបានដោតក្រុងទុក ការមិន ចុះចិត្តស័ប ការមិនរំពឹងមើល ការមិនបានពិចារណា អំពើមិនជាក់ច្បាស់ ការយល់បានដោយក្រ ភាពនៃសេចក្តីល្ងង់ ការមិនដឹងខ្លួន ការ រង្វេង ការរង្វេងជ្រប់ ការភ្លេចភ្លាំង អវិជ្ជា ជំនន់គឺអវិជ្ជា ការប្រកបគឺអវិជ្ជា អនុស័យគឺអវិជ្ជា ការស្តាប់ដំណើរគឺអវិជ្ជា គន្លឹះគឺអវិជ្ជា ការរង្វេង ជាអកុសលមូលណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា មោហៈ។

[២៩៥] បណ្តាកិលេសវត្តទាំងនោះ មានៈ តើដូចម្តេច។ សេចក្តីប្រកាន់ថា អញប្រសើរ (ជាងគេ) ប្រកាន់ថា អញស្មើ (នឹងគេ) ប្រកាន់ថា អញថោកទាប (ជាងគេ) សេចក្តីប្រកាន់ អាការប្រកាន់ ភាពនៃចិត្តប្រកាន់ ការលើកខ្លួន ការប៉ោងឡើង អាការដូចទង់ជ័យ ការតំកើង ភាព នៃចិត្តប្រាថ្នាដូចដងទង់ណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា មានៈ។

[២៩៦] បណ្តាកិលេសវត្តទាំងនោះ ទិដ្ឋិ តើដូចម្តេច។ (ការយល់) ថា លោកទៀងក្តី ថាលោកមិនទៀងក្តី ថាលោកមានទីបំផុតក្តី ថា លោកមិនមានទីបំផុតក្តី ថាជីវិតនោះគឺសរីរៈនោះក្តី ថាជីវិតដទៃ សរីរៈដទៃក្តី ថាសត្វស្លាប់ទៅកើតទៀតក្តី ថាសត្វស្លាប់ទៅមិនកើតទៀតក្តី ថាសត្វស្លាប់ទៅកើតទៀតក៏មាន មិនកើតទៀតក៏មានក្តី ថាសត្វស្លាប់ទៅកើតទៀតក៏មិនមែន មិនកើតទៀតក៏មិនមែនក្តី ទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ព្រៃស្បាតគឺទិដ្ឋិ ផ្លូវឆ្ងាយគឺទិដ្ឋិ ចម្រងគឺទិដ្ឋិ ការយល់ឆ្លងគឺទិដ្ឋិ ការជាប់ចំពាក់គឺទិដ្ឋិ ការក្អកកាន់ ការប្រកាន់ ការប្រកាន់ខ្ជាប់ ការ ស្លាប់អង្អែល ផ្លូវអាត្រក្តី ផ្លូវខុស ភាពនៃចិត្តខុស លទ្ធិដូចជាកំពង់ សេចក្តីប្រកាន់ក្នុងការស្វែងរកខុសណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះ ហៅថា ទិដ្ឋិ។ សូម្បីមិច្ឆាទិដ្ឋិទាំងអស់ ក៏ហៅថា ទិដ្ឋិដែរ។

[២៩៧] បណ្តាកិលេសវត្តទាំងនោះ វិចិកិច្ចា តើដូចម្តេច។ បុគ្គលរង្វៀងឆ្ងល់សង្ស័យ ចំពោះព្រះសាស្តា រង្វៀងឆ្ងល់សង្ស័យចំពោះព្រះធម៌ រង្វៀងឆ្ងល់សង្ស័យចំពោះព្រះសង្ឃ រង្វៀងឆ្ងល់សង្ស័យចំពោះសិក្ខា រង្វៀងឆ្ងល់សង្ស័យចំពោះខន្ធជាចំណែកខាងដើម រង្វៀងឆ្ងល់សង្ស័យ ចំពោះខន្ធជាចំណែកខាងចុង រង្វៀងឆ្ងល់សង្ស័យចំពោះខន្ធទាំងដាច់ណែកខាងដើម និងខាងចុង រង្វៀងឆ្ងល់សង្ស័យចំពោះធម៌ដែល កើតឡើងព្រោះអាស្រ័យបច្ច័យនោះ។ និងសេចក្តីរង្វៀងឆ្ងល់ អាការរង្វៀងឆ្ងល់ ភាពនៃសេចក្តីរង្វៀងឆ្ងល់ ការយល់ស្លាក់ស្លើរ ការសង្ស័យ ការបែកចិត្តជាចំពោះពីរ ការបែកជាផ្លូវពីរ ការកន្លះៗ ការប្រកាន់យកចំណែកដ៏ច្រើន ការសាញ់ប្រដាប់ ការសាន់រាន់ចិត្ត ការប្រកាន់មិន ជាចម្រេច ភាពនៃចិត្តរិះរុស ការរើសមរសាមនៃចិត្តណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា វិចិកិច្ចា។

[២៩៨] បណ្តាកិលេសវត្តទាំងនោះ មិនៈ តើដូចម្តេច។ ភាពនៃចិត្តមិនស្រួល មិនគួរដល់ការងារ ការជ្រប់នៅ ការសម្ងំនៅ សេចក្តីរូញរា អាការរូញរា ភាពនៃចិត្តរូញរា សេចក្តីធុញទ្រាន់ អាការធុញទ្រាន់ ភាពនៃចិត្តធុញទ្រាន់ណា នេះហៅថា មិនៈ។

[២៩៩] បណ្តាកិលេសវត្តទាំងនោះ ឧទ្ធច្ចៈ តើដូចម្តេច។ ភាពនៃចិត្តរើរវាយ ការមិនស្ងប់រម្ងាប់ ការរាយមាយនៃចិត្ត ការភ័ន្តរាំងនៃចិត្ត ណា នេះហៅថា ឧទ្ធច្ចៈ។

[៣០០] បណ្តាកិលេសវត្តទាំងនោះ អហិរិកៈ តើដូចម្តេច។ ត្រង់ដែលបុគ្គលមិនខ្មាសដោយអំពើដែលគួរខ្មាស មិនខ្មាសដោយការភប់ ប្រសប់នូវអកុសលធម៌ដ៏លាមក នេះហៅថា អហិរិកៈ។

[៣០១] បណ្តាកិលេសវត្តទាំងនោះ អនោត្តប្បៈ តើដូចម្តេច។ ត្រង់ដែលបុគ្គលមិនតក់ស្លុត ដោយអំពើដែលគួរតក់ស្លុត មិនតក់ស្លុត ដោយការភប់ប្រសប់នូវអកុសលធម៌ដ៏លាមក នេះហៅថា អនោត្តប្បៈ។

នេះពួកធម៌ជាតិលេស។

[៣០២] ពួកធម៌មិនមែនកិលេស តើដូចម្តេច។ រៀបតែធម៌ទាំងនោះចេញ ពួកធម៌ដ៏សេសសល់ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជា កាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ វេទនាខន្ធន៍។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធរូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌មិនមែនកិលេស។

[៣០៣] ពួកធម៌គួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវ ចរ អរូបាវចរ និងរូបក្ខន្ធន៍។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធនេះពួកធម៌គួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង។

ពួកធម៌មិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង តើដូចម្តេច។ មគ្គជាអរិយាបន្នៈផង ផលនៃមគ្គផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌មិនគួរដល់សេចក្តីសៅ ហ្មង។

[៣០៤] ពួកធម៌ដែលសៅហ្មង តើដូចម្តេច។ អកុសលមូល ៣ យ៉ាង គឺ លោភៈ ទោសៈ មោហៈ ទាំងពួកកិលេសដែលតាំងនៅ ជាមួយនឹងអកុសលមូល មានលោភៈជាដើមនោះ វេទនាខន្ធន៍។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធដែលប្រកបដោយអកុសលមូល មានលោភៈជាដើមនោះ និងកាយកម្ម វិចិកម្ម មនោកម្ម ដែលតាំងឡើងអំពីកុសលមូល មានលោភៈជាដើមនោះ នេះពួកធម៌ដែលសៅហ្មង។

ពួកធម៌ដែលមិនសៅហ្មង តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ជាកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ វេទនាខន្ធន៍។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធរូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌ដែលមិនសៅហ្មង។

[៣០៥] ពួកធម៌ប្រកបដោយកិលេស តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណាប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ និងវេទនាខន្ធន៍។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធនេះពួកធម៌ ប្រកបដោយកិលេស។

ពួកធម៌ប្រាសចាកកិលេស តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ទាំងនោះ វេទនាខន្ធន៍។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធរូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ

វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយវិតក្កៈនោះ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយវិតក្កៈ។

ពួកធម៌មិនមានវិតក្កៈ តើដូចម្តេច។ វេទនាខន្ធ។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ក្នុងអវិចារក្ខមិ ជាភាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ និងវិតក្កៈផង រូបទាំងអស់ផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌មិនមានវិតក្កៈ។

[៣២៣] ពួកធម៌ប្រកបដោយវិចារៈ (ការពិចារណា) តើដូចម្តេច។ វៀរតែវិចារៈ ក្នុងសវិចារក្ខមិ ជាភាមាវចរ រូបាវចរ អបរិយាបន្នៈចេញ វេទនាខន្ធ។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយវិចារៈនោះ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយវិចារ។

ពួកធម៌មិនមានវិចារៈ តើដូចម្តេច។ វេទនាខន្ធ។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ក្នុងអវិចារក្ខមិ ជាភាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ និងវិចារៈផង រូបទាំងអស់ផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌មិនមានវិចារៈ។

[៣២៤] ពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងបីតិ តើដូចម្តេច។ វៀរតែបីតិ ក្នុងសប្បីតិក្ខមិ ជាភាមាវចរ រូបាវចរ អបរិយាបន្នៈចេញ វេទនាខន្ធ។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយបីតិនោះ នេះពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងបីតិ។

ពួកធម៌មិនព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងបីតិ តើដូចម្តេច។ វេទនាខន្ធ។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ក្នុងអប្បីតិក្ខមិ ជាភាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ និងបីតិផង រូបទាំងអស់ផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌មិនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងបីតិ។

[៣២៥] ពួកធម៌ប្រកបដោយបីតិ តើដូចម្តេច។ វៀរតែបីតិ ក្នុងបីតិក្ខមិ ជាភាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈចេញ វេទនាខន្ធ។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយបីតិនោះ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយបីតិ។

ពួកធម៌មិនប្រកបដោយបីតិ តើដូចម្តេច។ វេទនាខន្ធ។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ក្នុងទីមិនមែនជាបីតិក្ខមិ ជាភាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ និងបីតិផង រូបទាំងអស់ផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌មិនប្រកបដោយបីតិ។

[៣២៦] ពួកធម៌ប្រកបដោយសុខៈ តើដូចម្តេច។ វៀរតែសុខៈ ក្នុងសុខក្ខមិ ជាភាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈចេញ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ប្រកបដោយសុខៈនោះ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយសុខៈ។

ពួកធម៌មិនប្រកបដោយសុខៈ តើដូចម្តេច។ វេទនាខន្ធ។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ក្នុងទីមិនមែនជាសុខក្ខមិ ជាភាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ និងសុខៈផង រូបទាំងអស់ផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌មិនប្រកបដោយសុខៈ។

[៣២៧] ពួកធម៌ប្រកបដោយឧបេក្ខា តើដូចម្តេច។ វៀរតែឧបេក្ខាក្នុងឧបេក្ខាក្ខមិ ជាភាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈចេញ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយឧបេក្ខានោះ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយឧបេក្ខា។

ពួកធម៌មិនប្រកបដោយឧបេក្ខា តើដូចម្តេច។ វេទនាខន្ធ។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ក្នុងទីមិនមែនជាឧបេក្ខាក្ខមិ ជាភាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ និងឧបេក្ខាផង រូបទាំងអស់ផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌មិនប្រកបដោយឧបេក្ខា។

[៣២៨] ពួកធម៌ជាភាមាវចរ តើដូចម្តេច។ ខាងក្រោម កំណត់យកអវិចិនរក ជាទីបំផុតខាងលើ កំណត់យកបរិនិម្មិតវសវត្តិ ទេវលោកជាទីបំផុត ទីណាដែលមានក្នុងចន្លោះនេះ ខន្ធ ធាតុ អាយតនៈ រូប វេទនា សញ្ញា សង្ខារ វិញ្ញាណ ដែលត្រាច់ចុះក្នុងទីនុះ រាប់បញ្ចូលក្នុងទីនុះ នេះពួកធម៌ជាភាមាវចរ។

ពួកធម៌មិនមែនជាភាមាវចរ តើដូចម្តេច។ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ នេះពួកធម៌មិនមែនជាភាមាវចរ។

[៣២៩] ពួកធម៌ជារូបាវចរ តើដូចម្តេច។ ខាងក្រោម កំណត់យកព្រហ្មលោក ជាទីបំផុត ខាងលើ កំណត់យកអកនិដ្ឋទេវលោកជាទីបំផុត ទីណាដែលមានក្នុងចន្លោះនេះ ធម៌គីចិត្តនិងចេតសិក ដែលត្រាច់ចុះក្នុងទីនុះ រាប់បញ្ចូលក្នុងទីនុះ នៃបុគ្គលអ្នកចូល (កាន់សមាបត្តិ) ឬបុគ្គលដែលកើតហើយ ឬក៏បុគ្គលអ្នកនៅជាសុខក្នុងបច្ចុប្បន្ន នេះពួកធម៌ជារូបាវចរ។

ពួកធម៌មិនមែនជារូបាវចរ តើដូចម្តេច។ ភាមាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ នេះពួកធម៌មិនមែនជារូបាវចរ។

[៣៣០] ពួកធម៌ ជាអរូបាវចរ តើដូចម្តេច។ ខាងក្រោម កំណត់យកពួកទេវតា ដែលកើតក្នុងអាកាសានញ្ញាយតនភពជាទីបំផុត ខាងលើ កំណត់យកទេវតាដែលកើតក្នុងនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនភពជាទីបំផុត ទីណាដែលមានក្នុងចន្លោះនេះ ធម៌គីចិត្ត និងចេតសិក ត្រាច់ចុះក្នុងទីនុះ រាប់បញ្ចូលក្នុងទីនុះ នៃបុគ្គលអ្នកចូល (កាន់សមាបត្តិ) ឬបុគ្គលដែលទៅកើតហើយ ឬក៏បុគ្គលអ្នកនៅជាសុខក្នុងបច្ចុប្បន្ន នេះពួកធម៌ជាអរូបាវចរ។

ពួកធម៌មិនមែនជាអរូបាវចរ តើដូចម្តេច។ ភាមាវចរ រូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ នេះពួកធម៌មិនមែនជាអរូបាវចរ។

[៣៣១] ពួកធម៌ជាបរិយាបន្នៈ តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាភាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ និងរូបក្ខន្ធ។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះ ពួកធម៌ជាបរិយាបន្នៈ។

ពួកធម៌ជាអបរិយាបន្នៈ តើដូចម្តេច។ មគ្គផង ផលនៃមគ្គផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌ជាអបរិយាបន្នៈ។

[៣៣២] ពួកធម៌ជាអនិយ្យានិកៈ (ធម៌នាំសត្វឲ្យរួចចាកវដ្តៈ) តើដូចម្តេច។ មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈ នេះពួកធម៌ជាអនិយ្យានិកៈ។

ពួកធម៌ជាអនិយ្យានិកៈ តើដូចម្តេច។ វៀរតែធម៌ទាំងនោះចេញ ពួកធម៌ដ៏សេសសល់ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាភាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ វេទនាខន្ធ។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ រូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌ជាអនិយ្យានិកៈ។

[៣៣៣] ពួកធម៌ជាអនិយតៈ (ទៀង) តើដូចម្តេច។ អានន្តរិកកម្ម ៥ និយតមិច្ឆាទិដ្ឋិ និងមគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈ នេះពួកធម៌ជាអនិយតៈ។

ពួកធម៌ជាអនិយតៈ តើដូចម្តេច។ វៀរតែធម៌ទាំងនោះចេញ ពួកធម៌ដ៏សេសសល់ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាភាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ វេទនាខន្ធ។ បេ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ រូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌ជាអនិយតៈ។

[៣៣៤] ពួកធម៌ប្រកបដោយឧត្តរ (ការរើឡើងនូវខ្លួន) តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជា កាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ និងរូបក្ខន្ធវិញ។ បើ វិញ្ញាណក្ខន្ធនេះពួកធម៌ប្រកបដោយឧត្តរ។

ពួកធម៌មិនមែនជាឧត្តរៈ តើដូចម្តេច។ មគ្គជាអបរិយាបន្នៈផង ផលនៃមគ្គផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌មិនមែនជាឧត្តរៈ។

[៣៣៥] ពួកធម៌ប្រកបដោយរណៈ (សីកសត្រូវ) តើដូចម្តេច។ អកុសលមូល ៣ គឺ លោភៈ ទោសៈ និងមោហៈ ទាំងពួកកិលេសដែល តាំងនៅជាមួយនឹងអកុសលមូលនោះ វេទនាខន្ធវិញ។ បើ វិញ្ញាណក្ខន្ធប្រកបដោយអកុសលមូលនោះ កាយកម្ម វចីកម្ម មនោកម្ម ដែល តាំងឡើងអំពីអកុសលមូលនោះ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយរណៈ។

ពួកធម៌មិនមែនជារណៈ (មិនជាសីកសត្រូវ) តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ជាកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ វេទនាខន្ធវិញ។ បើ វិញ្ញាណក្ខន្ធរូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌មិនមែនជារណៈ។

(សុត្តន្តិកទុកនិក្ខេប)

CS abh.ds.03.03 | ភាគទី ៧៩

(សុត្តន្តិកទុកនិក្ខេប)

[៣៣៦] ពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចំណែកនៃវិជ្ជា តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ប្រកបដោយវិជ្ជា នេះពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចំណែកវិជ្ជា។ ពួកធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចំណែកនៃវិជ្ជា តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ប្រកបដោយអវិជ្ជា នេះពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចំណែកនៃអវិជ្ជា។

[៣៣៧] ពួកធម៌ប្រៀបដូចផ្នែកបន្ទោរ តើដូចម្តេច។ បញ្ញា ក្នុងអរិយមគ្គ ៣ ខាងក្រោម នេះពួកធម៌ប្រៀបដូចផ្នែកបន្ទោរ។ ពួកធម៌ ប្រៀបដូចពេជ្រ តើដូចម្តេច។ បញ្ញាក្នុងអរហត្តមគ្គខាងលើ នេះពួកធម៌ប្រៀបដូចពេជ្រ។

[៣៣៨] ពួកធម៌ពាល តើដូចម្តេច។ អហិរិកៈ និងអនោត្តប្បៈ នេះពួកធម៌ពាល សូម្បីអកុសលធម៌ទាំងអស់ ក៏ជាពួកធម៌ពាលដែរ។ ពួកធម៌បណ្ឌិត តើដូចម្តេច។ ហិរិ និងឱត្តប្បៈ នេះពួកធម៌បណ្ឌិត សូម្បីកុសលធម៌ទាំងអស់ ក៏ជាពួកធម៌បណ្ឌិតដែរ។

[៣៣៩] ពួកធម៌ខ្មៅ តើដូចម្តេច។ អហិរិកៈ និងអនោត្តប្បៈ នេះពួកធម៌ខ្មៅ សូម្បីអកុសលធម៌ទាំងអស់ ក៏ជាពួកធម៌ខ្មៅដែរ។ ធម៌ស តើ ដូចម្តេច។ ហិរិ និងឱត្តប្បៈ នេះពួកធម៌ស សូម្បីកុសលធម៌ទាំងអស់ ក៏ជាពួកធម៌សដែរ។

[៣៤០] ពួកធម៌ដុតកំដៅ តើដូចម្តេច។ កាយទុច្ចរិត វចីទុច្ចរិត មនោទុច្ចរិត នេះពួកធម៌ដុតកំដៅ សូម្បីអកុសលធម៌ទាំងអស់ ក៏ជា ពួកធម៌ដុតកំដៅដែរ។ ពួកធម៌មិនដុតកំដៅ តើដូចម្តេច។ កាយសុចរិត វចីសុចរិត មនោសុចរិត នេះពួកធម៌មិនដុតកំដៅ សូម្បីកុសលធម៌ ទាំងអស់ ក៏ជាពួកធម៌មិនដុតកំដៅដែរ។

[៣៤១] ពួកធម៌ជាអធិរចនៈ (ឈ្មោះ) តើដូចម្តេច។ ការរាប់ ការដឹងដោយប្រពៃ ការតាំងទុក ការនិយាយឈ្មោះ ការធ្វើនូវឈ្មោះ ការ តំកល់ទុកនូវឈ្មោះ លំនាំពាក្យពោល ព្យញ្ជនៈ ការនិយាយចំឈ្មោះណា នៃពួកធម៌នោះៗ នេះពួកធម៌ជាអធិរចនៈ។ ឯពួកធម៌ទាំងអស់ ក៏ ជាគន្លងនៃអធិរចនៈដែរ។

[៣៤២] ពួកធម៌ជានិរុត្តិ (ពាក្យពោល) តើដូចម្តេច។ ការរាប់ ការដឹងដោយប្រពៃ ការតាំងទុក ការនិយាយឈ្មោះ ការធ្វើនូវឈ្មោះ ការ តំកល់ទុកនូវឈ្មោះ លំនាំពាក្យពោល ព្យញ្ជនៈ ការនិយាយចំឈ្មោះណា នៃពួកធម៌នោះៗ នេះពួកធម៌ជានិរុត្តិ។ ឯពួកធម៌ទាំងអស់ ក៏ជា គន្លងនៃនិរុត្តិដែរ។

[៣៤៣] ពួកធម៌ជាបញ្ញត្តិ តើដូចម្តេច។ ការរាប់ ការដឹងដោយប្រពៃ ការតាំងទុក ការនិយាយឈ្មោះ ការធ្វើនូវឈ្មោះ ការតំកល់ទុកនូវ ឈ្មោះ លំនាំពាក្យពោល ព្យញ្ជនៈ ការនិយាយចំឈ្មោះណា នៃពួកធម៌នោះៗ នេះពួកធម៌ជាបញ្ញត្តិ។ ពួកធម៌ទាំងអស់ ក៏ជាគន្លងនៃបញ្ញត្តិ ដែរ។

[៣៤៤] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ នាម តើដូចម្តេច។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ និងអសង្ខតធាតុ នេះហៅថា នាម។ បណ្តាលធម៌ទាំងនោះ រូប តើដូចម្តេច។ មហាក្ខត្រ ៥ និងរូបដែលអាស្រ័យមហាក្ខត្ររូបទាំងបួន ៥ នេះហៅថា រូប។

[៣៤៥] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ អវិជ្ជា តើដូចម្តេច។ ការមិនដឹង ការមិនឃើញ។ បើ គន្លឹះគឺអវិជ្ជា សេចក្តីរង្វេង ជាអកុសលមូលណា នេះ ហៅថាអវិជ្ជា។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ភវតណ្ហា តើដូចម្តេច។ ការប្រាថ្នាក្នុងភព។ បើ ការចុះចិត្តស៊ប់ក្នុងភព ចំពោះភព ទាំងឡាយណា នេះហៅថា ភវតណ្ហា។

[៣៤៦] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ភវទិដ្ឋិ (ការយល់ឃើញថាសត្វកើតទៀត) តើដូចម្តេច។ (សេចក្តីយល់) ថា ខ្លួនក្តី លោកក្តី នឹងកើតមាន និង ទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ។ បើ សេចក្តីប្រកាន់ ក្នុងការស្វែងរកខុសណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា ភវទិដ្ឋិ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ វិភវទិដ្ឋិ (សេចក្តីយល់ឃើញថាសត្វមិនកើតទៀត) តើដូចម្តេច។ (សេចក្តីយល់) ថា ខ្លួនក្តី លោកក្តី នឹងមិនកើតមាន និងទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ។ បើ សេចក្តីប្រកាន់ ក្នុងការស្វែងរកខុសណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា វិភវទិដ្ឋិ។

[៣៤៧] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សស្ស្តទិដ្ឋិ (សេចក្តីយល់ថាខ្លួន និងលោកទៀង) តើដូចម្តេច។ (សេចក្តីយល់) ថា ខ្លួនក្តី លោកក្តី ទៀង ទាត់ និងទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ។ បើ សេចក្តីប្រកាន់ក្នុងការស្វែងរកខុសណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា សស្ស្តទិដ្ឋិ។ បណ្តាធម៌ ទាំងនោះ ឧច្ឆេទទិដ្ឋិ (សេចក្តីយល់ថាសត្វសូន្យមិនកើតទៀត) តើដូចម្តេច។ (សេចក្តីយល់) ថា ខ្លួនក្តី លោកក្តី ដាច់សូន្យ និងទិដ្ឋិ ដំណើរគឺ ទិដ្ឋិ។ បើ សេចក្តីប្រកាន់ ក្នុងការស្វែងរកខុសណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា ឧច្ឆេទទិដ្ឋិ។

[៣៤៨] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ អនន្តាទិដ្ឋិ (សេចក្តីយល់ថាលោកមានទីបំផុត) តើដូចម្តេច។ (សេចក្តីយល់) ថា ខ្លួនក្តី លោកក្តី មានទីបំផុត និងទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ។ បើ សេចក្តីប្រកាន់ក្នុងការស្វែងរកខុសណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា អនន្តាទិដ្ឋិ។ បណ្តាធម៌ ទាំងនោះ អនន្តាទិដ្ឋិ តើដូចម្តេច។ (សេចក្តីយល់) ថា ខ្លួនក្តី លោកក្តី មិនមានទីបំផុត និងទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ។ បើ សេចក្តីប្រកាន់ក្នុងការ ស្វែងរកខុសណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា អនន្តាទិដ្ឋិ។

[៣៤៩] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ បុព្វន្តានុទិដ្ឋិ (សេចក្តីយល់តាមចំណែកនៃខន្ធខាងដើម) តើដូចម្តេច។ ទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ។ ហេ៎
សេចក្តីប្រកាន់ក្នុងការស្វែងរកខុសណា កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធនូវខន្ធជាចំណែកខាងដើម នេះហៅថា បុព្វន្តានុទិដ្ឋិ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ
អបរន្តានុទិដ្ឋិ តើដូចម្តេច។ ទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ។ ហេ៎ សេចក្តីប្រកាន់ក្នុងការស្វែងរកខុសណា កើតឡើងព្រោះប្រារព្ធនូវខន្ធជាចំណែក
ខាងចុង នេះហៅថា អបរន្តានុទិដ្ឋិ។

[៣៥០] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ អហិរិកៈ តើដូចម្តេច។ ត្រង់ដែលបុគ្គលមិនខ្មាសដោយអំពើដែលគួរខ្មាស មិនខ្មាសដោយការជួបប្រទះ នូវ
ធម៌ជាអកុសលដ៏លាមក នេះហៅថា អហិរិកៈ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ អនោត្តប្បៈ តើដូចម្តេច។ ត្រង់ដែលបុគ្គលមិនក្តៅក្រហាយ ដោយ
អំពើដែលគួរក្តៅក្រហាយ មិនក្តៅក្រហាយដោយការជួបប្រទះនូវធម៌ជាអកុសលដ៏លាមក នេះហៅថា អនោត្តប្បៈ។

[៣៥១] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ហិរិ តើដូចម្តេច។ ត្រង់ដែលបុគ្គលខ្មាសដោយអំពើដែលគួរខ្មាស ខ្មាសដោយការជួបប្រទះនូវធម៌ ជា
អកុសលដ៏លាមក នេះហៅថា ហិរិ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ឱត្តប្បៈ តើដូចម្តេច។ ត្រង់ដែលបុគ្គលក្តៅក្រហាយដោយអំពើដែលគួរក្តៅ
ក្រហាយ ក្តៅក្រហាយដោយការជួបប្រទះនូវធម៌ជាអកុសលដ៏លាមក នេះហៅថា ឱត្តប្បៈ។

[៣៥២] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ភាពនៃបុគ្គលដែលគេប្រដៅក្រ តើដូចម្តេច។ សេចក្តីប្រដៅក្រ ការស្តីថាក្រ ភាពនៃបុគ្គលដែលគេប្រដៅ
ក្រ ភាពនៃបុគ្គលប្រកាន់យកខាងខុស ភាពនៃបុគ្គលត្រេកអរក្នុងធម៌ជាសត្រូវ ការមិនអើពើ ភាពនៃបុគ្គលមិនយកចិត្តទុកដាក់ ភាពនៃ
បុគ្គលមិនគោរព ភាពនៃបុគ្គលមិនទទួលស្តាប់បង្គាប់ ចំពោះសហធម្មិកជន ដែលស្តី ប្រដៅ នេះហៅថា ភាពនៃបុគ្គលដែលគេប្រដៅក្រ។
បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ភាពនៃបុគ្គលមានមិត្រអាក្រក់ តើដូចម្តេច។ ពួកបុគ្គលណា ជាអ្នកមិនមានសទ្ធា ទ្រស្សីល ចេះដឹងតិច ជាមនុស្ស
កំណាញ់ គ្មានប្រាជ្ញា ការសេព ការជិតជិតនឹងគ្នា ការត្រូវគំនិតគ្នា ការគប្បកត្តា ការស្របគំនិតគ្នា សេចក្តីស្រឡាញ់គ្នា ការជិតស្និទ្ធនឹងគ្នា
ភាពនៃបុគ្គលមូលមិត្រនឹងគ្នា ណា នៃបុគ្គលទាំងនោះ នេះហៅថា ភាពនៃបុគ្គលមានមិត្រអាក្រក់។

[៣៥៣] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ភាពនៃបុគ្គលដែលគេប្រដៅងាយ តើដូចម្តេច។ ការប្រ ដៅងាយ ការស្តីងាយ ភាពនៃបុគ្គលដែលគេ
ប្រដៅងាយ ភាពនៃបុគ្គលមិនកាន់យកខាងខុស ភាពនៃបុគ្គលមិនត្រេកអរ ចំពោះធម៌ជាសត្រូវ សេចក្តីអើពើ ភាពនៃបុគ្គលយកចិត្តទុក
ដាក់ ភាពនៃបុគ្គលប្រកបដោយសេចក្តីគោរព ភាពនៃបុគ្គលប្រកបដោយការទទួលស្តាប់បង្គាប់ ចំពោះសហធម្មិកជនដែលស្តីប្រដៅ នេះ
ហៅថា ភាពនៃបុគ្គលប្រដៅងាយ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ភាពនៃបុគ្គលមានមិត្រល្អ តើដូចម្តេច។ បុគ្គលណា ជាអ្នកមានសទ្ធា មានសីល
ចេះដឹងច្រើន មានចាតៈ មានប្រាជ្ញា ការសេព ការជិតជិតនឹងគ្នា ការត្រូវគំនិតគ្នា ការគប្បកត្តា ការស្របគំនិតគ្នា សេចក្តីស្រឡាញ់គ្នា ការ
ជិតស្និទ្ធនឹងគ្នា ភាពនៃបុគ្គលមូលមិត្រនឹងគ្នាណានៃបុគ្គលទាំងនោះ នេះហៅថា ភាពនៃបុគ្គលមានមិត្រល្អ។

[៣៥៤] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីឈ្លាសក្នុងអាបត្តិ តើដូចម្តេច។ ពួកអាបត្តិមានកងនៃអាបត្តិ ៥ ក្តី ពួកអាបត្តិមានកងនៃអាបត្តិ ៧ ក្តី
សេចក្តីឈ្លាសក្នុងអាបត្តិ ការដឹងច្បាស់ ការយល់ច្បាស់។ ហេ៎ ការមិនរង្វេង ការពិចារណាធម៌ ការយល់ត្រូវណា ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ
នេះហៅថា សេចក្តីឈ្លាសក្នុងអាបត្តិ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ភាពនៃបុគ្គលអ្នកឈ្លាសក្នុងការចេញចាកអាបត្តិ តើដូចម្តេច។ សេចក្តីឈ្លាស
ក្នុងការចេញចាកអាបត្តិទាំងនោះ ការដឹងច្បាស់ ការយល់ច្បាស់។ ហេ៎ ការមិនរង្វេង ការពិចារណាធម៌ ការយល់ត្រូវណា នេះហៅថា
សេចក្តីឈ្លាសក្នុងការចេញចាកអាបត្តិ។

[៣៥៥] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីឈ្លាសក្នុងសមាបត្តិ តើដូចម្តេច។ សមាបត្តិ ប្រកបដោយវិតក្កៈ និងវិចារៈក៏មាន សមាបត្តិមិនមាន
វិតក្កៈ មានត្រឹមវិចារៈក៏មាន សមាបត្តិមិនមានវិតក្កៈ ទាំងមិនមានវិចារៈក៏មាន សេចក្តីឈ្លាសក្នុងសមាបត្តិ ការដឹងច្បាស់ ការយល់
ច្បាស់។ ហេ៎ ការមិនរង្វេង ការពិចារណាធម៌ ការយល់ត្រូវណា ចំពោះសមាបត្តិទាំងនោះ នេះហៅថា សេចក្តីឈ្លាសក្នុងសមាបត្តិ។
បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីឈ្លាសក្នុងការចេញចាកសមាបត្តិ តើដូចម្តេច។ សេចក្តីឈ្លាសក្នុងការចេញចាកសមាបត្តិទាំងនោះ ការដឹង
ច្បាស់ ការយល់ច្បាស់។ ហេ៎ ការមិនរង្វេង ការពិចារណាធម៌ ការយល់ត្រូវណា នេះហៅថា សេចក្តីឈ្លាសក្នុងការចេញចាកសមាបត្តិ។

[៣៥៦] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីឈ្លាសក្នុងធាតុ តើដូចម្តេច។ ធាតុ ១៨ គឺ ចក្ខុធាតុ រូបធាតុ ចក្ខុវិញ្ញាណធាតុ សោតធាតុ សទ្ធាធាតុ
សោតវិញ្ញាណធាតុ យានធាតុ គន្ធាតុ យានវិញ្ញាណធាតុ ជិវ្ហាធាតុ រសធាតុ ជិវ្ហាវិញ្ញាណធាតុ កាយធាតុ ដោដ្ឋព្វធាតុ កាយវិញ្ញាណធាតុ
មនោធាតុ ធម្មធាតុ មនោវិញ្ញាណធាតុ សេចក្តីឈ្លាសក្នុងធាតុ ការដឹងច្បាស់ ការយល់ច្បាស់។ ហេ៎ ការមិនរង្វេង ការពិចារណាធម៌ ការ
យល់ត្រូវណា ចំពោះធាតុទាំងនោះ នេះហៅថា សេចក្តីឈ្លាសក្នុងធាតុ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីឈ្លាសក្នុងការធ្វើទុកក្នុងចិត្ត តើ
ដូចម្តេច។ សេចក្តីឈ្លាសក្នុងការធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ការដឹងច្បាស់ ការយល់ច្បាស់។ ហេ៎ ការមិនរង្វេង ការពិចារណាធម៌ ការយល់ត្រូវណា
ចំពោះធាតុទាំងនោះ នេះហៅថា សេចក្តីឈ្លាសក្នុងការធ្វើទុកក្នុងចិត្ត។

[៣៥៧] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីឈ្លាសក្នុងអាយតនៈ តើដូចម្តេច។ អាយតនៈ ១២ គឺ ចក្ខាយតនៈ រូបាយតនៈ សោតាយតនៈ
សម្មាយតនៈ យានាយតនៈ គន្ធាយតនៈ ជិវ្ហាយតនៈ រសាយតនៈ កាយាយតនៈ ដោដ្ឋព្វាយតនៈ មនាយតនៈ ធម្មាយតនៈ សេចក្តីឈ្លាស
ក្នុងអាយតនៈ ការដឹងច្បាស់ ការយល់ច្បាស់។ ហេ៎ ការមិនរង្វេង ការពិចារណាធម៌ ការយល់ត្រូវណា ចំពោះអាយតនៈទាំងនោះ នេះហៅ
ថា សេចក្តីឈ្លាសក្នុងអាយតនៈ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីឈ្លាសក្នុងបដិចូសមុប្បាទ តើដូចម្តេច។ សង្ខារកើតឡើង ព្រោះអវិជ្ជា
ជាបច្ច័យ វិញ្ញាណកើតឡើង ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ នាមរូបកើតឡើង ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ សឡាយតនៈកើតឡើង ព្រោះនាមរូប
ជាបច្ច័យ ផស្សៈកើតឡើង ព្រោះសឡាយតនៈជាបច្ច័យ វេទនាកើតឡើង ព្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ តណ្ហាកើតឡើង ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ
ឧបាទានកើតឡើង ព្រោះតណ្ហាជាបច្ច័យ ភពកើតឡើង ព្រោះឧបាទាន ជាបច្ច័យ ជាតិកើតឡើង ព្រោះភពជាបច្ច័យ ជរាមរណៈកើតឡើង
ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ សេចក្តីសោក ខ្សឹកខ្សួល ទុក្ខ ទោមនស្ស និងសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ចិត្ត ក៏កើតឡើងព្រម ការកើតឡើងនៃកងទុក្ខ
ទាំងអស់នេះ រមែងមានដោយអាការយ៉ាងនេះ ការដឹងច្បាស់ ការយល់ច្បាស់។ ហេ៎ ការមិនរង្វេង ការពិចារណាធម៌ ការយល់ត្រូវណា
ចំពោះបដិចូសមុប្បាទធម៌នោះ នេះហៅថា សេចក្តីឈ្លាសក្នុងបដិចូសមុប្បាទ។

[៣៥៨] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីឈ្លាសក្នុងឋានៈ (ហេតុ) តើដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណាៗ ជាហេតុ ជាបច្ច័យនៃពួកធម៌ណាៗ ពួកធម៌
នោះៗ ឈ្មោះឋានៈ ព្រោះអាស្រ័យនូវហេតុប្បច្ច័យនោះៗ ការដឹងច្បាស់ ការយល់ច្បាស់។ ហេ៎ ការមិនរង្វេង ការពិចារណាធម៌ការយល់
ត្រូវណា ចំពោះធម៌ទាំងនោះ នេះហៅថា សេចក្តីឈ្លាសក្នុងឋានៈ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីឈ្លាសក្នុងអដ្ឋានៈ (មិនមែនជាហេតុ) តើ
ដូចម្តេច។ ពួកធម៌ណាៗ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាបច្ច័យនៃពួកធម៌ណាៗ ពួកធម៌នោះៗ ឈ្មោះថា អដ្ឋានៈ ព្រោះអាស្រ័យនូវហេតុ
ប្បច្ច័យនោះៗ ការដឹងច្បាស់ ការយល់ច្បាស់។ ហេ៎ ការមិនរង្វេង ការពិចារណាធម៌ ការយល់ត្រូវណា ចំពោះធម៌ទាំងនោះ នេះហៅថា
សេចក្តីឈ្លាសក្នុងអដ្ឋានៈ។

[៣៥៩] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ភាពត្រង់ តើដូចម្តេច។ ភាពនៃអាការត្រង់ ការមិនឆ្អឹងឆ្អៃ ការមិនរៀចរេ ការមិនកោងកាចណា នេះហៅ

ថា ភាពត្រង់។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ភាពទន់ភ្លន់ តើដូចម្តេច។ ភាពនៃអាការទន់ភ្លន់ ដំណើរទន់ភ្លន់ ការមិនរឹងរូស ការមិនក្រអឺតក្រអោង ការមានចិត្តរាបទាបណា នេះហៅថា ភាពទន់ភ្លន់។

[៣៦០] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីអត់សង្កត់ តើដូចម្តេច។ សេចក្តីអត់ធន់ ភាពអត់ធន់ ការអត់សង្កត់ ភាពមិនកាច មិនប្រហើន ភាពនៃចិត្តរីករាយណា នេះហៅថា សេចក្តីអត់សង្កត់។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីស្ងួត តើដូចម្តេច។ ការមិនប្រព្រឹត្តិល្មើសកាយ ការមិនប្រព្រឹត្តិល្មើសវាចា ការមិនប្រព្រឹត្តិល្មើសកាយ និងវាចា ណា នេះហៅថា សេចក្តីស្ងួត។ សូម្បីការសង្រួមក្នុងសីលទាំងអស់ ក៏ហៅថា សេចក្តីស្ងួតដែរ។

[៣៦១] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីរាក់ទាក់ តើដូចម្តេច។ វាចាណា ជាវាចាពកកន្ទួល ពុកស្អុយ វាចាមិនជាទីពេញចិត្តអ្នកដទៃ ជាវាចាដាលវាលដល់អ្នកដទៃ ជាសំដីជិតការក្រោធ មិនប្រព្រឹត្តិទៅដើម្បីសមាធិ បុគ្គលក៏លះបង់នូវវាថាបែបនោះចេញ វាចាណាមិនជាទោស ជាវាចាសុខដល់គ្រូចៀក ជាទីស្រឡាញ់ ជាទីពេញចិត្ត ជាវាចានៃអ្នកក្រង ជាទីត្រេកអរនៃជនច្រើន ជាទីពេញចិត្តនៃជនច្រើន បុគ្គលក៏ជាអ្នកនិយាយចំពោះ វាចាបែបនោះ បានដល់ការពោលពាក្យពិរោះ ការពោលពាក្យផ្លូវផង ការពោលពាក្យមិនទ្រគោះ នេះហៅថាសេចក្តីរាក់ទាក់ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ការទទួលរាក់ទាក់ តើដូចម្តេច។ ការទទួលរាក់ទាក់មាន ២ យ៉ាង គឺ ការទទួលរាក់ទាក់ ដោយអមិសៈ ១ ការទទួលរាក់ទាក់ដោយធម៌ ១ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកទទួលរាក់ទាក់ ដោយការទទួលរាក់ទាក់ដោយអមិសៈ ឬដោយការទទួលរាក់ទាក់ដោយធម៌ នេះហៅថា ការទទួលរាក់ទាក់។

[៣៦២] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ការមិនរក្សាទ្វារក្នុងឥន្ទ្រិយ តើដូចម្តេច។ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ឃើញរូបដោយចក្ខុហើយ ជាអ្នកកាន់យកនូវនិមិត្ត កាន់យកនូវអនុញ្ញាតៈ អភិជ្ឈា និងទោមនស្ស ជាអកុសលធម៌ដ៏លាមក គប្បីគ្របសង្កត់នូវបុគ្គលដែលមិនសង្រួមចក្ខុន្ទ្រិយនោះ ព្រោះហេតុមិនសង្រួមនូវចក្ខុន្ទ្រិយណា ក៏មិនប្រតិបត្តិដើម្បីសង្រួមនូវចក្ខុន្ទ្រិយនោះ មិនរក្សានូវចក្ខុន្ទ្រិយ មិនដល់នូវការសង្រួមក្នុងចក្ខុន្ទ្រិយ ពុំសំឡេងដោយគ្រូចៀក។ បើ ធុក្តិនដោយច្រមុះ។ បើ លិទ្ធក្តិក្សដោយអណ្តាត។ បើ ពាល់ត្រូវដោដ្ឋព្វៈដោយកាយ។ បើ ដឹងធម្មារម្មណ៍ដោយចិត្ត ហើយជាអ្នកកាន់យកនូវនិមិត្ត កាន់យកនូវអនុញ្ញាតៈ អភិជ្ឈា និងទោមនស្ស ជាអកុសលធម៌ដ៏លាមក គប្បីគ្របសង្កត់នូវបុគ្គលដែលមិនសង្រួមមនិទ្រិយនោះ ព្រោះហេតុមិនសង្រួមមនិទ្រិយណា ក៏មិនប្រតិបត្តិដើម្បីសង្រួមមនិទ្រិយនោះ មិនរក្សានូវមនិទ្រិយ មិនដល់នូវការសង្រួមក្នុងមនិទ្រិយ និងសេចក្តីគ្រប់គ្រង អាការមិនគ្រប់គ្រង ការមិនរក្សា ការមិនសង្រួមនូវឥន្ទ្រិយទាំង ៦ នេះណា នេះហៅថា ការមិនរក្សាទ្វារក្នុងឥន្ទ្រិយ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ការមិនដឹងប្រមាណក្នុងភោជន តើដូចម្តេច។ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ មិនបានពិចារណាដោយឧបាយប្រាជ្ញា ហើយបរិភោគអាហារ ដើម្បីលេង ដើម្បីស្រវឹង ដើម្បីប្រដាប់ ដើម្បីស្អិតស្អាង សេចក្តីមិនសន្តោស ការមិនដឹងប្រមាណ ការមិនពិចារណាក្នុងភោជននោះណា នេះហៅថា ការមិនដឹងប្រមាណក្នុងភោជន។

[៣៦៣] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ការរក្សាទ្វារក្នុងឥន្ទ្រិយ តើដូចម្តេច។ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ឃើញរូបដោយចក្ខុហើយ ជាអ្នកមិនកាន់យកនូវនិមិត្ត មិនកាន់យកនូវអនុញ្ញាតៈ អភិជ្ឈា និងទោមនស្ស ជាអកុសលធម៌ដ៏លាមក គប្បីគ្របសង្កត់នូវបុគ្គល ដែលមិនសង្រួមចក្ខុន្ទ្រិយនោះ ព្រោះហេតុមិនសង្រួមនូវចក្ខុន្ទ្រិយណា ក៏មិនប្រតិបត្តិដើម្បីសង្រួមនូវចក្ខុន្ទ្រិយនោះ រក្សានូវចក្ខុន្ទ្រិយ ដល់នូវការសង្រួមក្នុងចក្ខុន្ទ្រិយ ពុំសំឡេងដោយគ្រូចៀក។ បើ ធុក្តិនដោយច្រមុះ។ បើ លិទ្ធក្តិក្សសដោយអណ្តាត។ បើ ពាល់ត្រូវដោដ្ឋព្វៈដោយកាយ។ បើ ដឹងធម្មារម្មណ៍ដោយចិត្ត ហើយជាអ្នកមិនកាន់យកនូវនិមិត្ត មិនកាន់យកនូវអនុញ្ញាតៈ អភិជ្ឈា និងទោមនស្ស ជាអកុសលធម៌ដ៏លាមក គប្បីគ្របសង្កត់នូវបុគ្គលដែលមិនសង្រួមមនិទ្រិយនោះ ព្រោះហេតុមិនសង្រួមមនិទ្រិយណា ក៏មិនប្រតិបត្តិដើម្បីសង្រួមមនិទ្រិយនោះ រក្សានូវមនិទ្រិយ ដល់នូវការសង្រួមក្នុងមនិទ្រិយ និងសេចក្តីគ្រប់គ្រង អាការគ្រប់គ្រង ការរក្សា ការសង្រួមនូវឥន្ទ្រិយទាំង ៦ នេះណា នេះហៅថា ការរក្សាទ្វារក្នុងឥន្ទ្រិយ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ការដឹងប្រមាណក្នុងភោជន តើដូចម្តេច។ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ពិចារណាដោយឧបាយប្រាជ្ញា ហើយទើបបរិភោគអាហារ មិនមែនដើម្បីលេង មិនមែនដើម្បីស្រវឹង មិនមែនដើម្បីប្រដាប់ មិនមែនដើម្បីស្អិតស្អាង គឺបរិភោគដើម្បីតាំងនៅនៃកាយនេះ ដើម្បីញ៉ាំងអត្តភាពឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីកំចាត់បង់នូវសេចក្តីលំបាក ដើម្បីអនុគ្រោះនូវព្រហ្មចរិយធម៌ តែប៉ុណ្ណោះ អាត្មាអញនឹងកំចាត់បង់នូវវេទនាចាស់ផង និងមិនឲ្យវេទនាថ្មីកើតឡើងបានផង ការប្រព្រឹត្តិទៅនៃឥរិយាបថក្តី ការមិនមានទោសក្តី ការនៅជាសុខសប្បាយក្តី នឹងមានដល់អញ សេចក្តីសន្តោស ការដឹងប្រមាណ ការពិចារណាដូច្នោះ ក្នុងភោជននោះ ណានេះហៅថា ការដឹងប្រមាណក្នុងភោជន។

[៣៦៤] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ការក្តេចស្មារតី តើដូចម្តេច។ ការគ្មានស្មារតី ការនឹកមិនឃើញ ការក្តេចស្មារតី ការមិនមានស្មារតី ការមិនរលឹក ការមិនបានចាំទុក ការក្តេចភ្លាំង និងការរង្វង់ណា នេះហៅថា ការក្តេចស្មារតី។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីមិនដឹងខ្លួន តើដូចម្តេច។ ការមិនដឹង ការមិនឃើញ។ បើ គន្លឹះគឺអវិជ្ជា សេចក្តីរង្វង់ ជាអកុសលមូលណា នេះហៅថា សេចក្តីមិនដឹងខ្លួន។

[៣៦៥] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ស្មារតី តើដូចម្តេច។ ការមានស្មារតី ការនឹកឃើញ ការនឹករលឹក ស្មារតី សេចក្តីរលឹក ការចាំទុក ការមិនក្តេចភ្លាំង ការមិនរង្វង់ សតិ (ការរលឹក) ឥន្ទ្រិយគឺសតិ ពលៈគឺសតិ ការនឹកត្រូវណា នេះហៅថា ស្មារតី។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីដឹងខ្លួន តើដូចម្តេច។ ប្រាជ្ញា ការដឹងច្បាស់។ បើ ការមិនរង្វង់ ការពិចារណាធម៌ ការយល់ត្រូវណា នេះហៅថា សេចក្តីដឹងខ្លួន។

[៣៦៦] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ កំឡាំងគឺការពិចារណា តើដូចម្តេច។ ប្រាជ្ញា ការដឹងច្បាស់។ បើ ការមិនរង្វង់ ការពិចារណាធម៌ ការយល់ត្រូវណា នេះហៅថា កំឡាំងគឺការពិចារណា។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ កំឡាំងគឺការវិនា តើដូចម្តេច។ ការគប់រក ការអប់រំ ការធ្វើឲ្យច្រើននូវពួកកុសលធម៌ណា នេះហៅថា កំឡាំងគឺការវិនា សូម្បីពោជ្ឈង្គទាំង ៧ ក៏ហៅថា កំឡាំងគឺការវិនាដែរ។

[៣៦៧] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សមថៈ (សភាពរម្ងាប់ធម៌ជាសត្រូវ) តើដូចម្តេច។ ការបិតនៅនៃចិត្ត។ បើ ការកំលាំងចិត្តត្រូវណា នេះហៅថា សមថៈ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ វិបស្សនា (ធម្មជាតិឃើញដោយអាការផ្សេងៗ) តើដូចម្តេច។ ប្រាជ្ញា ការដឹងច្បាស់។ បើ ការមិនរង្វង់ ការពិចារណា សេចក្តីយល់ត្រូវណា នេះហៅថា វិបស្សនា។

[៣៦៨] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ និមិត្តគឺសមថៈ តើដូចម្តេច។ ការបិតនៅនៃចិត្ត។ បើ ការកំលាំងចិត្តត្រូវណា នេះហៅថា និមិត្តគឺសមថៈ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ និមិត្តគឺការផ្តួងឡើង តើដូចម្តេច។ ការប្រារព្ធព្យាយាម ប្រកបដោយចិត្ត។ បើ ព្យាយាមត្រូវណា នេះហៅថា និមិត្តគឺការផ្តួងឡើង។

[៣៦៩] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ការផ្តួងឡើង តើដូចម្តេច។ ការប្រារព្ធព្យាយាម ប្រកបដោយចិត្ត។ បើ ព្យាយាមត្រូវណា នេះហៅថា ការផ្តួងឡើង។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ការមិនរាយមាយ តើដូចម្តេច។ ការបិតនៅនៃចិត្ត។ បើ ការកំលាំងចិត្តត្រូវណា នេះហៅថា ការមិនរាយមាយ។

[៣៧៧] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ វិបត្តិនៃសីល តើដូចម្តេច។ ការប្រព្រឹត្តិល្មើសប្រកបដោយកាយ ការប្រព្រឹត្តិល្មើសប្រកបដោយវាចា ការប្រព្រឹត្តិល្មើសប្រកបដោយកាយ និងវាចា នេះហៅថា វិបត្តិនៃសីល សូម្បីទ្រុស្តសីលទាំងអស់ ក៏ហៅថា វិបត្តិនៃសីលដែរ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ វិបត្តិនៃទិដ្ឋិ តើដូចម្តេច។ (សេចក្តីយល់ឃើញ) ថា ទានដែលគេឲ្យហើយ មិនមានផល ឬជាធម៌មិនមានផល ឬជាតូចមិនមានផល ផលវិបាកនៃកម្មដែលគេធ្វើល្អ ធ្វើអាក្រក់មិនមាន លោកនេះមិនមាន លោកខាងមុខមិនមាន មាតាមិនមានគុណ បិតាមិនមានគុណ ពួកសត្វជាឧបបាតិកៈកំណើតមិនមាន ពួកសមណព្រាហ្មណក្នុងលោក អ្នកប្រព្រឹត្តិល្អ ប្រតិបត្តិត្រឹមត្រូវ ដែលធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវលោកនេះ និងលោកខាងមុខ ដោយប្រាជ្ញាជំនុំដោយខ្លួនឯង ហើយសំដែងបាន ក៏មិនមាន និងទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ។ បេ។ សេចក្តីប្រកាន់ក្នុងការស្វែងរកខុសណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា វិបត្តិនៃទិដ្ឋិ សូម្បីមិច្ឆាទិដ្ឋិទាំងអស់ ក៏ហៅថា វិបត្តិនៃទិដ្ឋិដែរ។

[៣៧៨] បណ្តាធម៌ទាំងអស់ ការបរិបូណ៌ដោយសីល តើដូចម្តេច។ ការមិនប្រព្រឹត្តិល្មើសប្រកបដោយកាយ ការមិនប្រព្រឹត្តិល្មើសប្រកបដោយវាចា ការមិនប្រព្រឹត្តិល្មើសប្រកបដោយកាយ និងវាចា នេះហៅថា ការបរិបូណ៌ដោយសីល សូម្បីការសង្រួមក្នុងសីលទាំងអស់ ក៏ហៅថា ការបរិបូណ៌ដោយសីលដែរ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ការបរិបូណ៌ដោយទិដ្ឋិ តើដូចម្តេច។ (សេចក្តីយល់ឃើញ) ថា ទានដែលគេឲ្យហើយ មានផល ឬជាធម៌មានផល ឬជាតូចមានផល ផលវិបាកនៃកម្មដែលគេធ្វើល្អ និងធ្វើអាក្រក់មាន លោកនេះមាន លោកខាងមុខមាន មាតាមានគុណ បិតាមានគុណ ពួកសត្វជាឧបបាតិកៈកំណើត មាន ពួកសមណព្រាហ្មណក្នុងលោក ជាអ្នកប្រព្រឹត្តិល្អ ប្រតិបត្តិត្រឹមត្រូវ ដែលធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវលោកនេះ និងលោកខាងមុខ ដោយប្រាជ្ញាជំនុំដោយខ្លួនឯង ហើយសំដែងបាន មាន និងប្រាជ្ញា ការដឹងច្បាស់។ បេ។ សេចក្តីមិនរង្វេង ការពិចារណាធម៌ សេចក្តីយល់ត្រូវណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា ការបរិបូណ៌ដោយទិដ្ឋិ សូម្បីសម្មាទិដ្ឋិទាំងអស់ ក៏ហៅថា ការបរិបូណ៌ដោយ ទិដ្ឋិដែរ។

[៣៧៩] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ការបរិសុទ្ធិនៃសីល តើដូចម្តេច។ ការមិនប្រព្រឹត្តិល្មើសប្រកបដោយកាយ ការមិនប្រព្រឹត្តិល្មើសប្រកបដោយវាចា ការមិនប្រព្រឹត្តិល្មើសដោយកាយ និងវាចា នេះហៅថា ការបរិសុទ្ធិនៃសីល សូម្បីការសង្រួមក្នុងសីលទាំងអស់ ក៏ហៅថា ការបរិសុទ្ធិនៃសីលដែរ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ការបរិសុទ្ធិនៃទិដ្ឋិ តើដូចម្តេច។ កម្មស្សកតញ្ញាណ (ការដឹងច្បាស់កម្មជាបស់ខ្លួន) សទ្ធានុលោមិកញ្ញាណ (ការដឹងច្បាស់ អនុលោមតាមសច្ចៈ ៤) ការដឹងច្បាស់ របស់បុគ្គលអ្នកព្រមព្រៀងដោយមគ្គ ការដឹងច្បាស់របស់បុគ្គលអ្នកព្រមព្រៀងដោយផល (នេះហៅថា ការបរិសុទ្ធិនៃទិដ្ឋិ)។

[៣៨០] ពាក្យថា ការបរិសុទ្ធិនៃទិដ្ឋិ បានដល់ប្រាជ្ញា ការដឹងច្បាស់។ បេ។ សេចក្តីមិន រង្វេង ការពិចារណាធម៌ ការឃើញត្រូវ។ ពាក្យថា សេចក្តីព្យាយាមនៃបុគ្គល ដែលមានទិដ្ឋិ សមគួរ បានដល់សេចក្តីប្រារព្ធព្យាយាមប្រកបដោយចិត្ត។ បេ។ ការព្យាយាមត្រូវ។

[៣៨១] ពាក្យថា សង្ខេប បានដល់ជាតិភ័យ ជរាភ័យ ព្យាធិភ័យ មរណភ័យ។ ពាក្យថា ទីដែលគួរសង្ខេប បានដល់ ជាតិ ជរា ព្យាធិ មរណៈ។ ពាក្យថា សេចក្តីព្យាយាម ដោយឧបាយប្រាជ្ញា នៃបុគ្គលដែលមានសង្ខេប សេចក្តីថា ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ញ៉ាំងសេចក្តីប៉ុនប៉ងឲ្យកើត ប្រឹងប្រែង ប្រារព្ធព្យាយាម ផ្តងចិត្តទុក តាំងព្យាយាម ដើម្បីញ៉ាំងអកុសលធម៌ដ៏លាមកដែលមិនទាន់កើត មិនឲ្យកើត ញ៉ាំងសេចក្តីប៉ុនប៉ងឲ្យកើត ប្រឹងប្រែង ប្រារព្ធព្យាយាម ផ្តងចិត្តទុក តាំងព្យាយាម ដើម្បីលះបង់អកុសលធម៌ដ៏លាមកដែលកើតហើយ ញ៉ាំងសេចក្តីប៉ុនប៉ងឲ្យកើត ប្រឹងប្រែង ប្រារព្ធព្យាយាម ផ្តងចិត្តទុក តាំងព្យាយាម ដើម្បីញ៉ាំង កុសលធម៌ដែលមិនទាន់កើត ឲ្យកើតឡើង ញ៉ាំងសេចក្តីប៉ុនប៉ងឲ្យកើត ប្រឹងប្រែង ប្រារព្ធព្យាយាម ផ្តងចិត្តទុក តាំងព្យាយាម ដើម្បីបិតនៅ ដើម្បីមិនវិនាស ដើម្បីចម្រើនក្រៃលែង ដើម្បីធំទូលាយ ដើម្បីចម្រើន ដើម្បីបរិបូណ៌ឡើង នៃកុសលធម៌ដែលកើតហើយ។

[៣៨២] ពាក្យថា សេចក្តីមិនសន្តោសក្នុងកុសលធម៌ បានដល់សេចក្តីប្រាជ្ញាក្រៃលែង នៃបុគ្គលអ្នកមិនត្រេកអរក្នុងការចម្រើននូវកុសលធម៌។ ពាក្យថា សេចក្តីមិនបន្តបន្សាយក្នុងព្យាយាម បានដល់ការធ្វើដោយគោរព ការធ្វើរៀបរយ ការធ្វើមិនឈប់ ការប្រព្រឹត្តិមិនរួញ ការមិនដាក់ចោលនូវសេចក្តីប៉ុនប៉ង ការមិនដាក់ចោលនូវធុរៈ ការសេព ការអប់រំ ការធ្វើឲ្យរៀបរយ ក្នុងការចម្រើននូវកុសលធម៌។

[៣៨៣] ពាក្យថា វិជ្ជា បានដល់វិជ្ជា ៣ គឺ បុព្វនិវាសានុស្សតិញ្ញាណវិជ្ជា ១ សត្តានិច្ចុបបាតញ្ញាណវិជ្ជា ១ អាសវក្ខយញ្ញាណវិជ្ជា ១។ ពាក្យថា វិមុត្តិ បានដល់វិមុត្តិ ២ គឺ ការរួចស្រឡះនៃចិត្ត ១ ព្រះនិព្វាន ១។

[៣៨៤] ពាក្យថា សេចក្តីដឹងក្នុងធម៌ជាគ្រឿងអស់ទៅនៃកិលេស បានដល់សេចក្តីដឹងនៃបុគ្គល ដែលព្រមព្រៀងដោយមគ្គ។ ពាក្យថា សេចក្តីដឹងក្នុងធម៌ដែលធ្វើកិលេសមិនឲ្យកើតឡើងទៀត បានដល់សេចក្តីដឹងនៃបុគ្គលដែលព្រមព្រៀងដោយផល។

ចប់ និក្ខេបកំណ្ហ។

អត្ថទ្វារកំណ្ហ (ទី ៤)

CS abh.ds.04 | ភាគទី ៧៩

(៤. អដ្ឋកថាកំណ្ហ)

(តិកអត្ថទ្វារ)

CS abh.ds.04.01 | ភាគទី ៧៩

(តិកអត្ថទ្វារ)

[៣៨៥] ពួកធម៌ជាកុសល តើដូចម្តេច។ កុសលក្នុងភូមិ ៤ នេះពួកធម៌ជាកុសល។ ពួកធម៌ជាអកុសល តើដូចម្តេច។ អកុសលចិត្តប្បាទ (ការកើតនៃចិត្តជាអកុសល) ១២ នេះពួកធម៌ជាអកុសល។ ពួកធម៌ជាអព្យាក្រឹត តើដូចម្តេច។ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុង ភូមិ ៣ រូប និងនិព្វាន នេះពួកធម៌ជាអព្យាក្រឹត។

[៣៨៦] ពួកធម៌ដែលប្រកបដោយសុខវេទនា តើដូចម្តេច។ ចិត្តប្បាទ ប្រកបដោយសោមនស្ស ៤ ខាងកាមាវចរកុសល ចិត្តប្បាទ ៤ ខាងអកុសល ចិត្តប្បាទ ៥ ខាងវិបាកផង ខាងកិរិយាផង នៃកាមាវចរកុសល រូបាវចរតិកចត្តក្កជ្ជាន ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង ខាងកិរិយាផង លោកុត្តរតិកចត្តក្កជ្ជាន ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង រៀវតេសុខវេទនា ដែលកើតឡើងក្នុងទីនោះចេញ នេះពួកធម៌ដែលប្រកបដោយសុខវេទនា។ ពួកធម៌ដែលប្រកបដោយទុក្ខវេទនា តើដូចម្តេច។ ចិត្តប្បាទ ប្រកបដោយទោមនស្ស ២ និងកាយវិញ្ញាណ

អបរិយាបន្នៈ និងសាមញ្ញផល ៤ នេះពួកធម៌មិនគប្បីពោលថា មានអារម្មណ៍ជាអតីតផង ថា មានអារម្មណ៍ជាអនាគតផង ថាមានអារម្មណ៍ ជាបច្ចុប្បន្នផងឡើយ។ ឯរូប និងនិព្វាន មិនមែនមានអារម្មណ៍ទេ។

[៣៩៧] រៀបរយលែងតែរូប ដែលមិនជាប់ដោយឥន្ទ្រិយ និងនិព្វានចេញ ពួកធម៌ទាំងអស់ ជាខាងក្នុងក៏មាន ជាខាងក្រៅក៏មាន ជាខាងក្នុង និងខាងក្រៅក៏មាន។ ឯរូបដែលមិនជាប់ដោយឥន្ទ្រិយ និងនិព្វាន ទុកជាខាងក្រៅ។

[៣៩៨] ពួកធម៌មានអារម្មណ៍ខាងក្នុង តើដូចម្តេច។ វិញ្ញាណញាយតនៈ និងនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ នេះពួកធម៌មានអារម្មណ៍ខាង ក្នុង។ ពួកធម៌មានអារម្មណ៍ខាងក្រៅ តើដូចម្តេច។ រូបាវចរតិកចតុក្កដ្ឋាន ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង ខាងកិរិយាផង វិបាកនៃ ចិត្តក្កដ្ឋាន អាកាសានញាយតនៈ មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈ និងសាមញ្ញផល ៤ នេះពួកធម៌មានអារម្មណ៍ខាងក្រៅ។ រៀបរយលែង ពួកធម៌ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរទាំងអស់ រូបាវចរចតុក្កដ្ឋាន ខាងកុសលផង ខាងកិរិយាផង នេះពួកធម៌មានអារម្មណ៍ខាង ក្នុងក៏មាន មានអារម្មណ៍ខាងក្រៅក៏មាន មានអារម្មណ៍ខាងក្នុង និងខាងក្រៅក៏មាន អាកិញ្ញញាយតនៈ មិនគប្បីពោលថា មានអារម្មណ៍ ខាងក្នុងផង ថាមានអារម្មណ៍ខាងក្រៅផង ថា មានអារម្មណ៍ខាងក្នុង និងខាងក្រៅផងឡើយ។ ឯរូប និងនិព្វាន មិនមែនមានអារម្មណ៍ទេ។

[៣៩៩] ពួកធម៌ប្រកបដោយការឃើញ ទាំងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ តើដូចម្តេច។ រូបាយតនៈ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយការឃើញ ទាំង ប្រកបដោយការប៉ះពាល់។ ពួកធម៌ មិនប្រកបដោយការឃើញ តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ តើដូចម្តេច។ ចក្ខាយតនៈ។ បេ។ ផោដ្ឋ ញាយតនៈ នេះពួកធម៌មិនប្រកបដោយការឃើញ តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់។ ពួកធម៌មិនប្រកបដោយការឃើញ ទាំងមិនប្រកបដោយ ការប៉ះពាល់ តើដូចម្តេច។ កុសល និងអកុសល ក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រូបជាអនិទស្សនៈ ជាអប្បដិយៈ ដែលរាប់បញ្ចូលក្នុងធម្មាយតនៈ និងនិព្វាន នេះពួកធម៌មិនប្រកបដោយការឃើញ ទាំងមិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់។

ចប់ ពួកតិកៈ។

(ទុកអត្ថទ្វារ)

CS abh.ds.04.02 | ភាគទី ៧៩

(ទុកអត្ថទ្វារ)

(ហេតុគោច្ឆកៈ)

CS abh.ds.04.02.01 | ភាគទី ៧៩

(ហេតុគោច្ឆកៈ)

[៤០០] ពួកធម៌ជាហេតុ តើដូចម្តេច។ កុសលហេតុ ៣ អកុសលហេតុ ៣ អណ្តកតហេតុ ៣ អលោភៈ ជាកុសលហេតុ អទោសៈជា កុសលហេតុ កើតឡើងក្នុងកុសលក្នុងភូមិ ៤ អមោហៈជាកុសលហេតុ ក៏កើតឡើងក្នុងកុសលក្នុងភូមិ ៤ ដែរ រៀបរយលែងចិត្តប្ប្យាទ ៤ ជាញាណ វិប្បយុត្ត ខាងកាមាវចរកុសលចេញ លោភៈកើតឡើងក្នុងចិត្តប្ប្យាទ ៨ ប្រកបដោយលោភៈ ឯទោសៈ កើតឡើងក្នុងចិត្តប្ប្យាទ ២ ប្រកបដោយទោមនស្ស មោហៈ កើតឡើងក្នុងអកុសលទាំងអស់ អលោភៈជាវិបាកហេតុ អទោសៈ ជាវិបាកហេតុ កើតឡើងក្នុងវិបាកក្នុង ភូមិ ៤ រៀបរយលែងចិត្តប្ប្យាទ ជាអហេតុកៈ ខាងវិបាកនៃកាមាវចរចេញ អមោហៈ ជាវិបាកហេតុ កើតឡើងក្នុងវិបាកក្នុងភូមិ ៤ រៀបរយលែងចិត្តប្ប្យាទ ជា អហេតុកៈ ខាងវិបាកនៃកាមាវចរ និងរៀបរយលែងចិត្តប្ប្យាទ ៤ ជាញាណវិប្បយុត្តចេញ អលោភៈ ជាកិរិយាហេតុ អទោសៈជាកិរិយាហេតុ កើត ឡើងក្នុងកិរិយាក្នុងភូមិ ៣ រៀបរយលែងចិត្តប្ប្យាទជាអហេតុកៈ ខាងកាមាវចរកិរិយាចេញ អមោហៈ ជាកិរិយាហេតុ កើតឡើងក្នុងកិរិយាក្នុងភូមិ ៣ រៀបរយលែងចិត្តប្ប្យាទជាអហេតុកៈ ខាងកាមាវចរកិរិយា និងរៀបរយលែងចិត្តប្ប្យាទ ៤ ជាញាណវិប្បយុត្តចេញ នេះពួកធម៌ជាហេតុ។ ពួកធម៌មិនមែនជា ហេតុ តើដូចម្តេច។ រៀបរយលែងពួកហេតុចេញ កុសល និងអកុសល ក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រូប និងនិព្វាន នេះពួកធម៌មិនមែនជាហេតុ។

[៤០១] ពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ តើដូចម្តេច។ អកុសលក្រៅពីនេះ រៀបរយលែងមោហៈ ប្រកបដោយវិចិកិច្ចា ប្រកបដោយ ឧទ្ធច្ចៈចេញ កុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ រៀបរយលែងចិត្តប្ប្យាទជាអហេតុកៈ ខាងវិបាក នៃកាមាវចរចេញ កិរិយា និងអព្យាក្រឹត ក្នុងភូមិ ៣ រៀបរយលែងចិត្តប្ប្យាទ ជាអហេតុកៈ ខាងកាមាវចរកិរិយាចេញ នេះពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ។

ពួកធម៌មិនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ តើដូចម្តេច។ មោហៈប្រកបដោយវិចិកិច្ចា មោហៈប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ បញ្ចវិញ្ញាណ ២ មនោធាតុ ៣ មនោវិញ្ញាណ ៣ ជាអហេតុកៈ ៥ រូប និងនិព្វាន នេះពួកធម៌មិនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ។

[៤០២] ពួកធម៌ប្រកបដោយហេតុ តើដូចម្តេច។ អកុសលក្រៅពីនេះ រៀបរយលែងមោហៈប្រកបដោយវិចិកិច្ចា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈចេញ កុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ រៀបរយលែងចិត្តប្ប្យាទជាអហេតុកៈខាងវិបាកនៃកាមាវចរចេញ កិរិយា និងអព្យាក្រឹត ក្នុងភូមិ ៣ រៀបរយលែងចិត្ត ប្ប្យាទជាអហេតុកៈ ខាងកាមាវចរកិរិយាចេញ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយហេតុ។

ពួកធម៌ប្រាសចាកហេតុ តើដូចម្តេច។ មោហៈប្រកបដោយវិចិកិច្ចា មោហៈប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ បញ្ចវិញ្ញាណ ២ មនោធាតុ ៣ មនោវិញ្ញាណ ៣ ជាអហេតុកៈ ៥ រូប និងនិព្វាន នេះពួកធម៌ប្រាសចាកហេតុ។

[៤០៣] ពួកធម៌ជាហេតុផង ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង តើដូចម្តេច។ ហេតុ ២ ឬ ៣ កើតឡើងជាមួយគ្នាក្នុងធម៌ណា នេះពួកធម៌ ជាហេតុផង ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង។

ពួកធម៌គ្រាន់តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ តើដូចម្តេច។ កុសលនិងអកុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ រៀបរយលែងចិត្ត ប្ប្យាទជាអហេតុកៈខាងវិបាកនៃកាមាវចរចេញ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រៀបរយលែងចិត្តប្ប្យាទជាអហេតុកៈ ខាងកាមាវចរកិរិយាចេញ រៀបរយលែងពួកហេតុដែលកើតឡើងក្នុងទីនុំៈចេញ នេះពួកធម៌គ្រាន់តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ។ ពួកធម៌មិនមានហេតុ មិនគប្បីពោលថា ជាហេតុផង ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង ថា គ្រាន់តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ តែមិនមែនជាហេតុផងឡើយ។

[៤០៤] ពួកធម៌ជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង តើដូចម្តេច។ ហេតុ ២ ឬ ៣ កើតឡើងជាមួយគ្នាក្នុងធម៌ណា នេះពួកធម៌ជាហេតុផង

ប្រកបដោយហេតុផង។

ពួកធម៌គ្រាន់តែប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ តើដូចម្តេច។ កុសល និងអកុសល ក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ រៀបតែចិត្តប្បាទជា អហេតុកៈខាងវិបាកនៃកាមាវចរចេញ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រៀបតែចិត្តប្បាទជាអហេតុកៈ ខាងកាមាវចរកិរិយាចេញ រៀបតែ ពួកហេតុដែលកើតឡើងក្នុងទីនុះចេញ នេះពួកធម៌គ្រាន់តែប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ។ ពួកធម៌ប្រាសចាកហេតុ មិនគប្បី ពោលថា ជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង ថា គ្រាន់តែប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុផងឡើយ។

[៤០៥] ពួកធម៌មិនមែនជាហេតុ តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ តើដូចម្តេច។ កុសលនិងអកុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ រៀបតែចិត្ត ប្បាទជាអហេតុកៈ ខាងវិបាកនៃកាមាវចរចេញ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រៀបតែចិត្តប្បាទជាអហេតុកៈ ខាងកាមាវចរកិរិយាចេញ រៀបតែពួកហេតុ ដែលកើតឡើងក្នុងទីនុះចេញ នេះពួកធម៌មិនមែនជាហេតុ តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ។

ពួកធម៌មិនមែនជាហេតុផង មិនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង តើដូចម្តេច។ បញ្ញាវិញ្ញាណ ២ មនោធាតុ ៣ មនោវិញ្ញាណធាតុជា អហេតុកៈ ៥ រូប និងនិព្វាន នេះពួកធម៌មិនមែនជាហេតុផង មិនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង។ ពួកធម៌ជាហេតុ មិនគប្បីពោលថា មិនមែនជាហេតុ តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង ថា មិនមែនជាហេតុ មិនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុកៈផងឡើយ។

(ចូឡន្តរទុកៈ)

CS abh.ds.04.02.02 | ភាគទី ៧៩

(ចូឡន្តរទុក្កំ)

[៤០៦] ពួកធម៌ប្រកបដោយបច្ច័យ តើដូចម្តេច។ កុសល និងអកុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រូប ទាំងអស់ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយបច្ច័យ។

ពួកធម៌មិនមានបច្ច័យ តើដូចម្តេច។ និព្វាន នេះពួកធម៌មិនមានបច្ច័យ។

[៤០៧] ពួកធម៌មានបច្ច័យតាក់តែង តើដូចម្តេច។ កុសល និងអកុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ និង រូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌មានបច្ច័យតាក់តែង។

ពួកធម៌មិនមានបច្ច័យតាក់តែង តើដូចម្តេច។ និព្វាន នេះពួកធម៌មិនមានបច្ច័យតាក់តែង។

[៤០៨] ពួកធម៌ប្រកបដោយការឃើញ តើដូចម្តេច។ រូបាយតនៈ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយការឃើញ។

ពួកធម៌មិនប្រកបដោយការឃើញ តើដូចម្តេច។ ចក្ខាយតនៈ។ បេ។ ដោដ្ឋញាយតនៈ កុសល និងអកុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយា និងអព្យាក្រឹត ក្នុងភូមិ ៣ រូបដែលជាអនិទស្សនៈ ជាអប្បជិយៈ រាប់បញ្ចូលក្នុងធម្មាយតនៈ និងនិព្វាន នេះពួកធម៌មិនប្រកបដោយ ការឃើញ។

[៤០៩] ពួកធម៌ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ តើដូចម្តេច។ ចក្ខាយតនៈ។ បេ។ ដោដ្ឋញាយតនៈ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយការប៉ះពាល់។

ពួកធម៌មិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ តើដូចម្តេច។ កុសល និងអកុសល ក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រូបដែល ជាអនិទស្សនៈ ជាអប្បជិយៈ រាប់បញ្ចូលក្នុងធម្មាយតនៈ និងនិព្វាន នេះពួកធម៌មិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់។

[៤១០] ពួកធម៌មានរូប តើដូចម្តេច។ មហាក្ខត្ររូប ៤ ផង រូបអាស្រ័យនូវមហាក្ខត្ររូប ៤ ផង នេះពួកធម៌មានរូប។

ពួកធម៌មិនមានរូប តើដូចម្តេច។ កុសល និងអកុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ និងនិព្វាន នេះពួកធម៌មិន មានរូប។

[៤១១] ពួកធម៌ជាលោកិយ តើដូចម្តេច។ កុសល និងអកុសលក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ និងរូប ទាំងអស់ នេះពួកធម៌ជាលោកិយ។

ពួកធម៌ជាលោកុត្តរ តើដូចម្តេច។ មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈផង សាមញ្ញផល ៤ ផង និព្វានផង នេះពួកធម៌ជាលោកុត្តរ។

[៤១២] ពួកធម៌ទាំងអស់ គប្បីដឹងច្បាស់ដោយវិញ្ញាណនីមួយ មិនគប្បីដឹងច្បាស់ដោយវិញ្ញាណនីមួយ។

(អាសវគោច្ចកៈ)

CS abh.ds.04.02.03 | ភាគទី ៧៩

(អាសវគោច្ចកំ)

[៤១៣] ពួកធម៌ជាអាសវៈ តើដូចម្តេច។ អាសវៈ ៤ គឺ កាមាសវៈ ភវាសវៈ ទិដ្ឋាសវៈ អវិជ្ជាសវៈ ឯកាមាសវៈ តែងកើតក្នុងចិត្តប្បាទ ៨ ដែលប្រកបដោយលោភៈ ភវាសវៈ តែងកើតក្នុងចិត្តប្បាទ ៤ ដែលប្រាសចាកទិដ្ឋិ តែប្រកបដោយលោភៈ ទិដ្ឋាសវៈ តែងកើតក្នុងចិត្តប្បាទ ៤ ដែលប្រកបដោយទិដ្ឋិ អវិជ្ជាសវៈ តែងកើតក្នុងអកុសលទាំងអស់ នេះពួកធម៌ជាអាសវៈ។ ពួកធម៌មិនមែនជាអាសវៈ តើដូចម្តេច។ អកុសលក្រៅពីនេះ រៀបតែអាសវៈចេញ កុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រូប និងនិព្វាន នេះពួកធម៌ មិនមែនជាអាសវៈ។

[៤១៤] ពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ តើដូចម្តេច។ កុសល និងអកុសលក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុង ភូមិ ៣ និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ។

[៤២៣] ពួកធម៌ជាសញ្ញាជនៈផង ប្រកបដោយសញ្ញាជនៈផង តើដូចម្តេច។ សញ្ញាជនៈ ២ ឬ ៣ កើតក្នុងទីជាមួយគ្នា ក្នុងធម៌ណា នេះពួកធម៌ជាសញ្ញាជនៈផង ប្រកបដោយសញ្ញាជនៈផង។

ពួកធម៌គ្រាន់តែប្រកបដោយសញ្ញាជនៈ តែមិនមែនជាសញ្ញាជនៈ តើដូចម្តេច។ អកុសលក្រៅពីនេះ រៀនតែពួកសញ្ញាជនៈចេញ នេះ ពួកធម៌គ្រាន់តែប្រកបដោយសញ្ញាជនៈ តែមិនមែនជាសញ្ញាជនៈ។ ពួកធម៌ប្រាសចាកសញ្ញាជនៈ មិនគប្បីពោលថា ជាសញ្ញាជនៈផង ប្រកបដោយសញ្ញាជនៈផង ថា គ្រាន់តែប្រកបដោយសញ្ញាជនៈ តែមិនមែនជាសញ្ញាជនៈផងឡើយ។

[៤២៤] ពួកធម៌ប្រាសចាកសញ្ញាជនៈ តែជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញាជនៈ តើដូចម្តេច។ មោហៈប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ កុសលក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយា និងអព្យាក្រឹត ក្នុងភូមិ ៣ និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌ប្រាសចាកសញ្ញាជនៈ តែជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញាជនៈ។

ពួកធម៌ប្រាសចាកសញ្ញាជនៈផង មិនជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញាជនៈផង តើដូចម្តេច។ មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈផង សាមញ្ញផល ៤ ផង និព្វានផង នេះពួកធម៌ប្រាសចាកសញ្ញាជនៈផង មិនជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញាជនៈផង។ ពួកធម៌ប្រកបដោយសញ្ញាជនៈ មិនគប្បីពោល ថា ប្រាសចាកសញ្ញាជនៈ តែជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញាជនៈផង ថាប្រាសចាកសញ្ញាជនៈផង មិនជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញាជនៈផង ឡើយ។

(គន្ថគោត្តកៈ)

CS abh.ds.04.02.05 | ភាគទី ៧៩

(គន្ថគោត្តកំ)

[៤២៥] ពួកធម៌ជាគន្ថៈ (ធម៌ដោតក្រុងសត្វទុកក្នុងវដ្តៈ) តើដូចម្តេច។ គន្ថៈ ៤ គឺ អភិជ្ឈាកាយគន្ថៈ ព្យាបាទកាយគន្ថៈ សីលព្វបត្តាមាស កាយគន្ថៈ ឥទ្ធិសច្ចាភិវិសេសកាយគន្ថៈ ឯអភិជ្ឈាកាយគន្ថៈ តែងកើតក្នុងចិត្តប្ប្យាទ ៤ ដែលប្រកបដោយលោភៈ ព្យាបាទកាយគន្ថៈ តែង កើតក្នុងចិត្តប្ប្យាទ ២ ដែលប្រកបដោយទោមនស្ស សីលព្វបត្តាមាសកាយគន្ថៈ និងឥទ្ធិសច្ចាភិវិសេសកាយគន្ថៈ តែងកើតក្នុងចិត្តប្ប្យាទ ៤ ដែលប្រកបដោយទិដ្ឋិ នេះពួកធម៌ជាគន្ថៈ។

ពួកធម៌មិនមែនជាគន្ថៈ តើដូចម្តេច។ អកុសលក្រៅពីនេះ រៀនតែពួកគន្ថៈចេញ កុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុង ភូមិ ៣ រូប និងនិព្វាន នេះពួកធម៌មិនមែនជាគន្ថៈ។

[៤២៦] ពួកធម៌ដែលគន្ថៈគប្បីដោតក្រុង តើដូចម្តេច។ កុសល និងអកុសលក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌ដែលគន្ថៈគប្បីដោតក្រុង។

ពួកធម៌ដែលគន្ថៈមិនគប្បីដោតក្រុង តើដូចម្តេច។ មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈផង សាមញ្ញផល ៤ ផង និព្វានផង នេះពួកធម៌ដែលគន្ថៈមិនគប្បី ដោតក្រុង។

[៤២៧] ពួកធម៌ប្រកបដោយគន្ថៈ តើដូចម្តេច។ ចិត្តប្ប្យាទ ៤ ប្រកបដោយទិដ្ឋិ ចិត្តប្ប្យាទ ៤ ប្រាសចាកទិដ្ឋិ តែប្រកបដោយលោភៈ រៀនតែ លោភៈដែលកើតឡើងក្នុងទីនុះចេញ ចិត្តប្ប្យាទ ២ ប្រកបដោយទោមនស្ស រៀនតែបដិឃៈដែលកើតឡើងក្នុងទីនុះចេញ នេះពួកធម៌ ប្រកបដោយគន្ថៈ។

ពួកធម៌ប្រាសចាកគន្ថៈ តើដូចម្តេច។ លោភៈកើតក្នុងចិត្តប្ប្យាទ ៤ ដែលប្រាសចាកទិដ្ឋិ តែប្រកបដោយលោភៈ បដិឃៈកើតក្នុងចិត្តប្ប្យាទ ២ ប្រកបដោយទោមនស្ស ចិត្តប្ប្យាទប្រកបដោយវិចីក្ខា ចិត្តប្ប្យាទប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ កុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយា និង អព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រូប និងនិព្វាន នេះពួកធម៌ប្រាសចាកគន្ថៈ។

[៤២៨] ពួកធម៌ជាគន្ថៈផង ដែលគន្ថៈគប្បីដោតក្រុងផង តើដូចម្តេច។ គន្ថៈទាំងនោះឯង ជាគន្ថៈផង ដែលគន្ថៈគប្បីដោតក្រុងផង។

ពួកធម៌ដែលគន្ថៈគប្បីដោតក្រុង តែមិនមែនជាគន្ថៈ តើដូចម្តេច។ អកុសលក្រៅពីនេះ រៀនតែពួកគន្ថៈចេញ កុសលក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌ដែលគន្ថៈគប្បីដោតក្រុង តែមិនមែនជាគន្ថៈ។ ពួកធម៌ដែលគន្ថៈមិនគប្បី ដោតក្រុង មិនគប្បីពោលថា ជាគន្ថៈផង ដែលគន្ថៈគប្បីដោតក្រុងផង ថា គន្ថៈគប្បីដោតក្រុង តែមិនមែនជាគន្ថៈផងឡើយ។

[៤២៩] ពួកធម៌ជាគន្ថៈផង ប្រកបដោយគន្ថៈផង តើដូចម្តេច។ ទិដ្ឋិ និងលោភៈកើតឡើងក្នុងទីជាមួយគ្នា ក្នុងធម៌ណា នេះពួកធម៌ ជាគន្ថៈផង ប្រកបដោយគន្ថៈផង។

ពួកធម៌គ្រាន់តែប្រកបដោយគន្ថៈ តែមិនមែនជាគន្ថៈ តើដូចម្តេច។ ចិត្តប្ប្យាទ ៤ ប្រកបដោយលោភៈ ចិត្តប្ប្យាទ ២ ប្រកបដោយទោមនស្ស រៀនតែពួកគន្ថៈដែលកើតឡើងក្នុងទីនុះចេញ នេះពួកធម៌គ្រាន់តែប្រកបដោយគន្ថៈ តែមិនមែនជាគន្ថៈ។ ពួកធម៌ប្រាសចាកគន្ថៈ មិនគប្បី ពោលថា ជាគន្ថៈផង ប្រកបដោយគន្ថៈផង ថាគ្រាន់តែប្រកបដោយគន្ថៈ តែមិនមែនជាគន្ថៈផងឡើយ។

[៤៣០] ពួកធម៌ប្រាសចាកគន្ថៈ តែគន្ថៈគប្បីដោតក្រុង តើដូចម្តេច។ លោភៈកើតក្នុងចិត្តប្ប្យាទ ៤ ដែលប្រាសចាកទិដ្ឋិ តែប្រកបដោយ លោភៈ បដិឃៈកើតក្នុងចិត្តប្ប្យាទ ២ ដែលប្រកបដោយទោមនស្ស ចិត្តប្ប្យាទប្រកបដោយវិចីក្ខា ចិត្តប្ប្យាទប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ កុសលក្នុង ភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌ប្រាសចាកគន្ថៈ តែគន្ថៈគប្បីដោតក្រុង។

ពួកធម៌ប្រាសចាកគន្ថៈផង ដែលគន្ថៈមិនគប្បីដោតក្រុងផង តើដូចម្តេច។ មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈផង សាមញ្ញផល ៤ ផង និព្វានផង នេះ ពួកធម៌ប្រាសចាកគន្ថៈផង ដែលគន្ថៈមិនគប្បីដោតក្រុងផង។ ពួកធម៌ប្រកបដោយគន្ថៈ មិនគប្បីពោលថា ប្រាសចាកគន្ថៈ តែគន្ថៈគប្បី ដោតក្រុងផង ថា ប្រាសចាកគន្ថៈផង ដែលគន្ថៈមិនគប្បីដោតក្រុងផងឡើយ។

(ឱយគោត្តកៈ)

CS abh.ds.04.02.06 | ភាគទី ៧៩

(ឱយគោត្តកំ)

[៤៣១] ពួកធម៌ជាឱយ: (ធម៌ញ៉ាំងសត្វឲ្យលង់នៅក្នុងវដ្ត:) តើដូចម្តេច? បេ។

(យោគគោត្តកៈ)

CS abh.ds.04.02.07 | ភាគទី ៧៩

(យោគគោត្តកំ)

ពួកធម៌ជាយោគ: (ធម៌ញ៉ាំងសត្វឲ្យជាប់នៅក្នុងវដ្ត:) តើដូចម្តេច? បេ។

(នីវរណគោត្តកៈ)

CS abh.ds.04.02.08 | ភាគទី ៧៩

(នីវរណគោត្តកំ)

ពួកធម៌ជានីវរណ: (ធម៌រារាំងចិត្តសត្វ) តើដូចម្តេច? នីវរណ: ៦ គឺ កាមច្ននូនីវរណ: ព្យាបាទនីវរណ: មិនមិទ្ធនីវរណ: ឧទ្ធចក្កក្នុងនីវរណ: វិចិកិច្ឆានីវរណ: អវិជ្ជានីវរណ: កាមច្ននូនីវរណ: កើតក្នុងចិត្តប្បាទ ៤ ដែលប្រកបដោយលោភ: ព្យាបាទនីវរណ: កើតក្នុងចិត្តប្បាទ ២ ដែលប្រកបដោយទោមនស្ស មិនមិទ្ធនីវរណ: កើតក្នុងអកុសលជាសសង្ហារិក: ឧទ្ធចក្កនីវរណ: កើតក្នុងចិត្តប្បាទ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធចក្ក: ក្នុងនីវរណ: កើតក្នុងចិត្តប្បាទ ២ ដែលប្រកបដោយទោមនស្ស វិចិកិច្ឆានីវរណ: កើតក្នុងចិត្តប្បាទ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា អវិជ្ជានីវរណ: កើតក្នុងអកុសលទាំងអស់ នេះពួកធម៌ជានីវរណ:។

ពួកធម៌មិនមែនជានីវរណ: តើដូចម្តេច? អកុសលក្រៅពីនេះ រៀរតែពួកនីវរណ:ចេញ កុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រូប និងនិព្វាន នេះពួកធម៌មិនមែនជានីវរណ:។

[៤៣២] ពួកធម៌ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណ: តើដូចម្តេច? កុសល និងអកុសលក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណ:។

ពួកធម៌មិនជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណ: តើដូចម្តេច? មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្ន:ផង សាមញ្ញផល ៤ ផង និព្វានផង នេះពួកធម៌មិនជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណ:។

[៤៣៣] ពួកធម៌ប្រកបដោយនីវរណ: តើដូចម្តេច? ចិត្តប្បាទ ជាអកុសល ១២ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយនីវរណ:។

ពួកធម៌ប្រាសចាកនីវរណ: តើដូចម្តេច? កុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រូប និងនិព្វាន នេះពួកធម៌ប្រាសចាកនីវរណ:។

[៤៣៤] ពួកធម៌ជានីវរណ:ផង ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណ:ផង តើដូចម្តេច? នីវរណ:ទាំងនោះឯង ជានីវរណ:ផង ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណ:ផង។

ពួកធម៌គ្រាន់តែជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណ: តែមិនមែនជានីវរណ: តើដូចម្តេច? អកុសលក្រៅពីនេះ រៀរតែពួកនីវរណ:ចេញ កុសលក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌គ្រាន់តែជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណ: តែមិនមែនជានីវរណ:។ ពួកធម៌មិនជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណ: មិនគប្បីពោលថា ជានីវរណ:ផង ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណ:ផង ថាគ្រាន់តែជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណ: តែមិនមែនជានីវរណ:ផងឡើយ។

[៤៣៥] ពួកធម៌ជានីវរណ:ផង ប្រកបដោយនីវរណ:ផង តើដូចម្តេច? នីវរណ: ២ ឬ ៣ កើតក្នុងទីជាមួយគ្នា ក្នុងធម៌ណា នេះពួកធម៌ជានីវរណ:ផង ប្រកបដោយនីវរណ:ផង។

ពួកធម៌គ្រាន់តែប្រកបដោយនីវរណ: តែមិនមែនជានីវរណ: តើដូចម្តេច? អកុសលក្រៅពីនេះ រៀរតែពួកនីវរណ:ចេញ នេះពួកធម៌គ្រាន់តែប្រកបដោយនីវរណ: តែមិនមែនជានីវរណ:។ ពួកធម៌ប្រាសចាកនីវរណ: មិនគប្បីពោលថា ជានីវរណ:ផង ប្រកបដោយនីវរណ:ផង ថា គ្រាន់តែប្រកបដោយនីវរណ: តែមិនមែនជានីវរណ:ផងឡើយ។

[៤៣៦] ពួកធម៌ប្រាសចាកនីវរណ: តែជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណ: តើដូចម្តេច? កុសលក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌ប្រាសចាកនីវរណ: តែជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណ:។

ពួកធម៌ប្រាសចាកនីវរណ:ផង មិនជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណ:ផង តើដូចម្តេច? មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្ន:ផង សាមញ្ញផល ៤ ផង និព្វានផង នេះពួកធម៌ប្រាសចាកនីវរណ:ផង មិនជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណ:ផង។ ពួកធម៌ប្រកបដោយនីវរណ: មិនគប្បីពោលថា ប្រាសចាកនីវរណ: តែជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណ:ផង ថា ប្រាសចាកនីវរណ:ផង មិនជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណ:ផងឡើយ។

(បរាមាសគោត្តកៈ)

CS abh.ds.04.02.09 | ភាគទី ៧៩

(បរាមាសគោត្តកំ)

[៤៣៧] ពួកធម៌ជាបរាមាស: (ប្រកាន់ខុស) តើដូចម្តេច? ទិដ្ឋិបរាមាស: តែងកើតក្នុងចិត្តប្បាទ ៤ ដែលប្រកបដោយទិដ្ឋិ នេះពួកធម៌ជាបរាមាស:។ ពួកធម៌មិនមែនជាបរាមាស: តើដូចម្តេច? អកុសលក្រៅពីនេះ រៀរតែបរាមាស:ចេញ កុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រូប និងនិព្វាន នេះពួកធម៌មិនមែនជាបរាមាស:។

[៤៣៨] ពួកធម៌ដែលបរាមាស:ស្លាប់អង្អែល តើដូចម្តេច? កុសល និងអកុសល ក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយា និងអព្យាក្រឹត ក្នុងភូមិ ៣ និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌ដែលបរាមាស:ស្លាប់អង្អែល។

ពួកធម៌ដែលបរាមាស:មិនស្លាប់អង្អែល តើដូចម្តេច។ មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្ន:ផង សាមញ្ញផល ៤ ផង និព្វានផង នេះពួកធម៌ដែល
បរាមាស:មិនបានស្លាប់អង្អែល។

[៤៣៩] ពួកធម៌ប្រកបដោយបរាមាស: តើដូចម្តេច។ ចិត្តប្បាទ ៤ ប្រកបដោយទិដ្ឋិ រៀបតែបរាមាស:ដែលកើតឡើងក្នុងទីនុះចេញ នេះ
ពួកធម៌ប្រកបដោយបរាមាស:។

ពួកធម៌ប្រាសចាកបរាមាស: តើដូចម្តេច។ ចិត្តប្បាទ ៤ ប្រាសចាកទិដ្ឋិ តែប្រកបដោយលោភ: ចិត្តប្បាទ ២ ប្រកបដោយទោមនស្ស ចិត្ត
ប្បាទប្រកបដោយវិចិត្រិក្ខា ចិត្តប្បាទប្រកបដោយឧទ្ធច្នៈ កុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រូប និងនិព្វាន
នេះពួកធម៌ប្រាសចាកបរាមាស:។ បរាមាស: មិនគប្បីពោលថា ប្រកបដោយបរាមាស:ផង ថា ប្រាសចាកបរាមាស:ផងឡើយ។

[៤៤០] ពួកធម៌ជាបរាមាស:ផង ដែលបរាមាស:ស្លាប់អង្អែលផង តើដូចម្តេច។ បរាមាស:នោះឯង ជាបរាមាស:ផង ដែលបរាមាស:
ស្លាប់អង្អែលផង។

ពួកធម៌គ្រាន់តែបរាមាស:ស្លាប់អង្អែល តែមិនមែនជាបរាមាស: តើដូចម្តេច។ អកុសលក្រៅពីនេះ រៀបតែបរាមាស:ចេញ កុសលក្នុងភូមិ ៣
វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌គ្រាន់តែបរាមាស:ស្លាប់អង្អែល តែមិនមែនជាបរាមាស:។
ពួកធម៌ដែលបរាមាស:មិនបានស្លាប់អង្អែល មិនគប្បីពោលថា ជាបរាមាស:ផង ដែលបរាមាស:ស្លាប់អង្អែលផង ថា គ្រាន់តែបរាមាស:
ស្លាប់អង្អែល តែមិនមែនជាបរាមាស:ផងឡើយ។

[៤៤១] ពួកធម៌ប្រាសចាកបរាមាស: តែបរាមាស:ស្លាប់អង្អែល តើដូចម្តេច។ ចិត្តប្បាទ ៤ ប្រាសចាកទិដ្ឋិ តែប្រកបដោយលោភ: ចិត្ត
ប្បាទ ២ ប្រកបដោយទោមនស្ស ចិត្តប្បាទប្រកបដោយវិចិត្រិក្ខា ចិត្តប្បាទប្រកបដោយឧទ្ធច្នៈ កុសលក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយា និង
អព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌ប្រាសចាកបរាមាស: តែបរាមាស:ស្លាប់អង្អែល។

ពួកធម៌ប្រាសចាកបរាមាស:ផង ដែលបរាមាស:មិនបានស្លាប់អង្អែលផង តើដូចម្តេច។ មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្ន:ផង សាមញ្ញផល ៤ ផង
និព្វានផង នេះពួកធម៌ប្រាសចាកបរាមាស:ផង ដែលបរាមាស:មិនបានស្លាប់អង្អែលផង។ ពួកធម៌ជាបរាមាស:ផង ប្រកប
ដោយបរាមាស:ផង មិនគប្បីពោលថា ប្រាសចាកបរាមាស: តែបរាមាស:ស្លាប់អង្អែលផង ថា ប្រាសចាកបរាមាស:ផង ដែលបរាមាស:
មិនបានស្លាប់អង្អែលផងឡើយ។

(មហាន្តវទុក្ខៈ)

CS abh.ds.04.02.10 | ភាគទី ៧៩

(មហាន្តវទុក្ខំ)

[៤៤២] ពួកធម៌ប្រកបដោយអារម្មណ៍ តើដូចម្តេច។ កុសល និងអកុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ នេះ
ពួកធម៌ប្រកបដោយអារម្មណ៍។

ពួកធម៌មិនមានអារម្មណ៍ តើដូចម្តេច។ រូប និងនិព្វាន នេះពួកធម៌មិនមានអារម្មណ៍។

[៤៤៣] ពួកធម៌ជាចិត្ត តើដូចម្តេច។ ចក្ខុវិញ្ញាណ សោតវិញ្ញាណ យានវិញ្ញាណ ជិវ្ហាវិញ្ញាណ កាយវិញ្ញាណ មនោធាតុ មនោវិញ្ញាណធាតុ
នេះពួកធម៌ជាចិត្ត។

ពួកធម៌មិនមែនជាចិត្ត តើដូចម្តេច។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធរូប និងនិព្វាន នេះពួកធម៌មិនមែនជាចិត្ត។

[៤៤៤] ពួកធម៌ជាចេតសិក តើដូចម្តេច។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ជាចេតសិក។

ពួកធម៌មិនមែនជាចេតសិក តើដូចម្តេច។ ចិត្តផង រូបផង និព្វានផង នេះពួកធម៌មិនមែនជាចេតសិក។

[៤៤៥] ពួកធម៌ប្រកបដោយចិត្ត តើដូចម្តេច។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយចិត្ត។

ពួកធម៌ប្រាសចាកចិត្ត តើដូចម្តេច។ រូប និងនិព្វាន នេះពួកធម៌ប្រាសចាកចិត្ត។ ចិត្ត មិនគប្បីពោលថា ប្រកបដោយចិត្តផង ថាប្រាស
ចាកចិត្តផងឡើយ។

[៤៤៦] ពួកធម៌ច្រឡកច្រឡំដោយចិត្ត តើដូចម្តេច។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ច្រឡកច្រឡំដោយចិត្ត។

ពួកធម៌មិនច្រឡកច្រឡំដោយចិត្ត តើដូចម្តេច។ រូប និងនិព្វាន នេះពួកធម៌មិនច្រឡកច្រឡំដោយចិត្ត។ ចិត្ត មិនគប្បីពោលថា ច្រឡកច្រឡំ
ដោយចិត្តផង ថា មិនច្រឡកច្រឡំដោយចិត្តផងឡើយ។

[៤៤៧] ពួកធម៌តាំងឡើងដោយចិត្ត តើដូចម្តេច។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ កាយវិញ្ញត្តិ វិចីវិញ្ញត្តិ ឫបដទេណាមួយ គឺរូបកើតអំពី
ចិត្ត មានចិត្តជាហេតុ តាំងឡើងដោយចិត្ត រូបាយតនៈ សទ្ធាយតនៈ គន្ធាយតនៈ វសាយតនៈ ដោដ្ឋព្វាយតនៈ អាកាសធាតុ អាបោធាតុ
ភាពនៃរូបស្រាល ភាពនៃរូបទន់ភ្លន់ ភាពនៃរូបគួរដល់ការងារ ការចិញ្ចឹមនៃរូប ការកើតត រូប អាហារដែលធ្វើជាពុំនូវត នេះពួកធម៌
តាំងឡើងដោយចិត្ត។

ពួកធម៌មិនតាំងឡើងដោយចិត្ត តើដូចម្តេច។ ចិត្តផង រូបក្រៅពីនេះផង និព្វានផង នេះពួកធម៌មិនតាំងឡើងដោយចិត្ត។

[៤៤៨] ពួកធម៌កើតជាមួយនឹងចិត្ត តើដូចម្តេច។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ កាយវិញ្ញត្តិ វិចីវិញ្ញត្តិ នេះពួកធម៌កើតជាមួយនឹងចិត្ត។

ពួកធម៌មិនកើតជាមួយនឹងចិត្ត តើដូចម្តេច។ ចិត្តផង រូបក្រៅពីនេះផង និព្វានផង នេះពួកធម៌មិនកើតជាមួយនឹងចិត្ត។

[៤៤៩] ពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត តើដូចម្តេច។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ កាយវិញ្ញត្តិ វិចីវិញ្ញត្តិ នេះពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត។

ពួកធម៌មិនប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត តើដូចម្តេច។ ចិត្តផង រូបក្រៅពីនេះផង និព្វានផង នេះពួកធម៌មិនប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត។

[៤៥០] ពួកធម៌ច្រឡំច្រឡំ ទាំងតាំងឡើងដោយចិត្ត តើដូចម្តេច។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ច្រឡំច្រឡំ ទាំងតាំងឡើងដោយចិត្ត។

ពួកធម៌មិនច្រឡំច្រឡំមិនតាំងឡើងដោយចិត្ត តើដូចម្តេច។ ចិត្តផង រូបផង និព្វានផង នេះពួកធម៌មិនច្រឡំច្រឡំ មិនតាំងឡើង ដោយចិត្ត។

[៤៥១] ពួកធម៌ច្រឡំច្រឡំ ទាំងតាំងឡើង ទាំងកើតជាមួយនឹងចិត្ត តើដូចម្តេច។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ច្រឡំច្រឡំ ទាំងតាំងឡើង ទាំងកើតជាមួយ នឹងចិត្ត។

ពួកធម៌មិនច្រឡំច្រឡំ មិនតាំងឡើង មិនកើតជាមួយនឹងចិត្ត តើដូចម្តេច។ ចិត្ត ផង រូបផង និព្វានផង នេះពួកធម៌មិនច្រឡំច្រឡំ មិន តាំងឡើង មិនកើតជាមួយនឹងចិត្ត។

[៤៥២] ពួកធម៌ច្រឡំច្រឡំ ទាំងតាំងឡើង ទាំងប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត តើដូចម្តេច។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ច្រឡំច្រឡំ ទាំងតាំងឡើង ទាំងប្រព្រឹត្តទៅ តាមចិត្ត។

ពួកធម៌មិនច្រឡំច្រឡំ មិនតាំងឡើង មិនប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត តើដូចម្តេច។ ចិត្តផង រូបផង និព្វានផង នេះពួកធម៌មិនច្រឡំច្រឡំ មិន តាំងឡើង មិនប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត។

[៤៥៣] ពួកធម៌ជាខាងក្នុង តើដូចម្តេច។ ចក្ខុយតនៈ។ វេ។ មនាយតនៈ នេះពួកធម៌ជាខាងក្នុង។ ពួកធម៌ជាខាងក្រៅ តើដូចម្តេច។ រូបាយតនៈ។ វេ។ ធម្មាយតនៈ នេះពួកធម៌ជាខាងក្រៅ។

[៤៥៤] ពួកធម៌ជាឧបាទា (ឧបាទារូប) តើដូចម្តេច។ ចក្ខុយតនៈ។ វេ។ កពទ្យិក្ការាហារ នេះពួកធម៌ជាឧបាទា។ ពួកធម៌មិនមែន ជាឧបាទា តើដូចម្តេច។ កុសល និងអកុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ មហាក្ខត្រប ៤ និងនិព្វាន នេះ ពួកធម៌មិនមែនជាឧបាទា។

[៤៥៥] ពួកធម៌មានកម្មប្រកបដោយកិលេស មានតណ្ហាជាដើម កាន់យកហើយ តើដូចម្តេច។ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ និងរូបដែលជាកម្ម ស្សកតត្តា នេះពួកធម៌មានកម្មប្រកបដោយកិលេស មានតណ្ហាជាដើមកាន់យកហើយ។

ពួកធម៌មិនមានកម្មប្រកបដោយកិលេស មានតណ្ហាជាដើមកាន់យកហើយ តើដូចម្តេច។ កុសល និងអកុសលក្នុងភូមិ ៣ កិរិយា និង អព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ និងរូបដែលមិនមែនជាកម្មស្សកតត្តាផង មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈផង សាមញ្ញផល ៤ ផង និព្វានផង នេះពួកធម៌មិន មានកម្មប្រកបដោយកិលេស មានតណ្ហាជាដើមកាន់យកហើយ។

(ឧបាទានគោត្តកៈ)

CS [abh.ds.04.02.11](#) | [ភាគទី ៧៩](#)

(ឧបាទានគោត្តកំ)

[៤៥៦] ពួកធម៌ជាឧបាទាន (សេចក្តីប្រកាន់មាំ) តើដូចម្តេច។ ឧបាទាន ៤ គឺកាមុបាទាន ទិដ្ឋុបាទាន សីលព្វតុបាទាន អត្តវាទុបាទាន ឯកាមុបាទាន តែងកើតក្នុងចិត្តប្បាទ ៨ ដែលប្រកបដោយលោភៈ ទិដ្ឋុបាទាន សីលព្វតុបាទាន និងអត្តវាទុបាទាន តែងកើតក្នុងចិត្តប្បាទ ៤ ដែលប្រកបដោយទិដ្ឋិនេះពួកធម៌ជាឧបាទាន។

ពួកធម៌មិនមែនជាឧបាទាន តើដូចម្តេច។ អកុសលក្រៅពីនេះ រៀនតែឧបាទានចេញ កុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយា និង អព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រូប និងនិព្វាន នេះពួកធម៌មិនមែនជាឧបាទាន។

[៤៥៧] ពួកធម៌ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន តើដូចម្តេច។ កុសល និងអកុសល ក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន។

ពួកធម៌មិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន តើដូចម្តេច។ មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈផង សាមញ្ញផល ៤ ផង និព្វានផង នេះពួកធម៌មិន ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន។

[៤៥៨] ពួកធម៌ប្រកបដោយឧបាទាន តើដូចម្តេច។ ចិត្តប្បាទ ៤ ប្រកបដោយទិដ្ឋិ ទាំងប្រកបដោយលោភៈ ចិត្តប្បាទ ៤ ប្រាសចាកទិដ្ឋិ តែប្រកបដោយលោភៈ រៀនតែលោភៈដែលកើតឡើងក្នុងទិដ្ឋិចេញ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយឧបាទាន។

ពួកធម៌ប្រាសចាកឧបាទាន តើដូចម្តេច។ លោភៈ កើតក្នុងចិត្តប្បាទ ៤ ប្រាសចាកទិដ្ឋិ តែប្រកបដោយលោភៈ ចិត្តប្បាទ ២ ប្រកបដោយ ទោមនស្ស ចិត្តប្បាទប្រកបដោយវិចិក្ខា ចិត្តប្បាទប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ កុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រូប និងនិព្វាន នេះពួកធម៌ប្រាសចាកឧបាទាន។

[៤៥៩] ពួកធម៌ជាឧបាទានផង ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង តើដូចម្តេច។ ឧបាទានទាំងនោះឯង ជាឧបាទានផង ជាប្រយោជន៍ដល់ ឧបាទានផង។

ពួកធម៌គ្រាន់តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន តែមិនមែនជាឧបាទាន តើដូចម្តេច។ អកុសលក្រៅពីនេះ រៀនតែឧបាទានចេញ កុសលក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយា និងអព្យាក្រឹត ក្នុងភូមិ ៣ និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌គ្រាន់តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន តែមិនមែនជា ឧបាទាន។ ពួកធម៌មិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន មិនគប្បីពោលថា ជាឧបាទានផង ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង ថាគ្រាន់តែ ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន តែមិនមែនជាឧបាទានផងឡើយ។

[៤៦០] ពួកធម៌ជាឧបាទានផង ប្រកបដោយឧបាទានផង តើដូចម្តេច។ ទិដ្ឋិ និងលោកៈ កើតក្នុងទីជាមួយគ្នា ក្នុងពួកធម៌ណា នេះ ពួកធម៌ជាឧបាទានផង ប្រកបដោយឧបាទានផង។

ពួកធម៌គ្រាន់តែប្រកបដោយឧបាទាន តែមិនមែនជាឧបាទាន តើដូចម្តេច។ ចិត្តប្បាទ ៨ ប្រកបដោយលោកៈ រៀរតែឧបាទានដែលកើតក្នុង ទីនុះចេញ នេះពួកធម៌គ្រាន់តែប្រកបដោយឧបាទាន តែមិនមែនជាឧបាទាន ពួកធម៌ប្រាសចាកឧបាទាន មិនគប្បីពោលថាជាឧបាទាន ផង ប្រកបដោយឧបាទានផង ថា គ្រាន់តែប្រកបដោយឧបាទាន តែមិនមែនជាឧបាទានផងឡើយ។

[៤៦១] ពួកធម៌ប្រាសចាកឧបាទាន តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន តើដូចម្តេច។ លោកៈកើតក្នុងចិត្តប្បាទ ៤ ប្រាសចាកទិដ្ឋិ តែ ប្រកបដោយលោកៈ ចិត្តប្បាទ ២ ប្រកបដោយទោមនស្ស ចិត្តប្បាទប្រកបដោយវិចិត្តិក្ខា ចិត្តប្បាទប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ កុសលក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌ប្រាសចាកឧបាទាន តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន។

ពួកធម៌ប្រាសចាកឧបាទានផង មិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង តើដូចម្តេច។ មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈផង សាមញ្ញផល ៤ ផង និព្វានផង នេះពួកធម៌ប្រាសចាកឧបាទានផង មិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង។ ពួកធម៌ប្រកបដោយឧបាទាន មិនគប្បីពោលថា ប្រាសចាក ឧបាទាន តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង ថា ប្រាសចាកឧបាទានផង មិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផងឡើយ។

(កិលេសគោត្តកៈ)

CS [abh.ds.04.02.12](#) | ភាគទី ៧៩

(កិលេសគោត្តកំ)

[៤៦២] ពួកធម៌ជាកិលេស តើដូចម្តេច។ កិលេសវត្ថុ ១០ គឺលោកៈ ទោសៈ មោហាៈ មានៈ ទិដ្ឋិ វិចិត្តិក្ខា មិនៈ ឧទ្ធច្ចៈ អហិរិកៈ អនោត្តប្បៈ ឯលោកៈ កើតក្នុងចិត្តប្បាទ ៨ ដែលប្រកបដោយលោកៈ ទោសៈ កើតក្នុងចិត្តប្បាទ ២ ដែលប្រកបដោយទោមនស្ស មោហាៈ កើតក្នុង អកុសលទាំងអស់ មានៈ កើតក្នុងចិត្តប្បាទ ៤ ដែលប្រាសចាកទិដ្ឋិ តែប្រកបដោយ លោកៈ ទិដ្ឋិ កើតក្នុងចិត្តប្បាទ ៤ ដែលប្រកបដោយទិដ្ឋិ វិចិត្តិក្ខា កើតក្នុងចិត្តប្បាទដែលប្រកបដោយវិចិត្តិក្ខា មិនៈ កើតក្នុងអកុសល ជាសសង្ខារិក ឧទ្ធច្ចៈ អហិរិកៈ និងអនោត្តប្បៈ កើតក្នុង អកុសលទាំងអស់ នេះពួកធម៌ជាកិលេស។

ពួកធម៌មិនមែនជាកិលេស តើដូចម្តេច។ អកុសលក្រៅពីនេះ រៀរតែពួកកិលេសចេញ កុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយា និង អព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រូប និងនិព្វាន នេះពួកធម៌មិនមែនជាកិលេស។

[៤៦៣] ពួកធម៌គួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង តើដូចម្តេច។ កុសល និងអកុសលក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌គួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង។

ពួកធម៌មិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង តើដូចម្តេច។ មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈផង សាមញ្ញផល ៤ ផង និព្វានផង នេះពួកធម៌មិនគួរដល់សេចក្តី សៅហ្មង។

[៤៦៤] ពួកធម៌ដែលសៅហ្មងហើយ តើដូចម្តេច។ អកុសលចិត្តប្បាទ ១២ នេះពួកធម៌ដែលសៅហ្មងហើយ។

ពួកធម៌ដែលមិនសៅហ្មងហើយ តើដូចម្តេច។ កុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រូប និងនិព្វាន នេះពួកធម៌ ដែលមិនសៅហ្មងហើយ។

[៤៦៥] ពួកធម៌ប្រកបដោយកិលេស តើដូចម្តេច។ អកុសលចិត្តប្បាទ ១២ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយកិលេស។

ពួកធម៌ប្រាសចាកកិលេស តើដូចម្តេច។ កុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រូប និងនិព្វាន នេះពួកធម៌ប្រាស ចាកកិលេស។

[៤៦៦] ពួកធម៌ជាកិលេសផង គួរដល់សេចក្តីសៅហ្មងផង តើដូចម្តេច។ កិលេសទាំងនោះឯង ជាកិលេសផង គួរដល់សេចក្តី សៅហ្មងផង។

ពួកធម៌គ្រាន់តែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង តែមិនមែនជាកិលេស តើដូចម្តេច។ អកុសលក្រៅពីនេះ រៀរតែកិលេសចេញ កុសលក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌គ្រាន់តែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង តែមិនមែនជាកិលេស។ ពួកធម៌មិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង មិនគប្បីពោលថា ជាកិលេសផង គួរដល់សេចក្តីសៅហ្មងផង ថាគ្រាន់តែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង តែ មិនមែនជាកិលេសផងឡើយ។

[៤៦៧] ពួកធម៌ជាកិលេសផង សៅហ្មងហើយផង តើដូចម្តេច។ កិលេសទាំងនោះឯង ជាកិលេសផង សៅហ្មងហើយផង។

ពួកធម៌គ្រាន់តែសៅហ្មងហើយ តែមិនមែនជាកិលេស តើដូចម្តេច។ អកុសលក្រៅពីនេះ រៀរតែកិលេសចេញ នេះពួកធម៌គ្រាន់តែ សៅហ្មងហើយ តែមិនមែនជាកិលេស។ ពួកធម៌ដែលមិនសៅហ្មងហើយ មិនគប្បីពោលថា ជាកិលេសផង សៅហ្មងហើយផង ថាគ្រាន់តែ សៅហ្មងហើយ តែមិនមែនជាកិលេសផងឡើយ។

[៤៦៨] ពួកធម៌ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង តើដូចម្តេច។ ពួកកិលេស ២ ឬ ៣ កើតក្នុងទីជាមួយគ្នា ក្នុងធម៌ណា នេះពួកធម៌ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង។

ពួកធម៌គ្រាន់តែប្រកបដោយកិលេស តែមិនមែនជាកិលេស តើដូចម្តេច។ អកុសលក្រៅពីនេះ រៀរតែកិលេសចេញ នេះពួកធម៌គ្រាន់តែ ប្រកបដោយកិលេស តែមិនមែនជាកិលេស។ ពួកធម៌ប្រាសចាកកិលេស មិនគប្បីពោលថា ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ថា គ្រាន់តែប្រកបដោយកិលេស តែមិនមែនជាកិលេសផងឡើយ។

[៤៦៩] ពួកធម៌ប្រាសចាកកិលេស តែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង តើដូចម្តេច។ កុសលក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយា និងអព្យាក្រឹត

ខាងវិបាកនៃកាមាវចរកុសល ចិត្តប្បាទ ៧ ខាងវិបាកនៃអកុសល ចិត្តប្បាទ ៦ ខាងកិរិយារូបាវចរចតុត្ថជ្ឈាន ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង ខាងកិរិយាផង អារុប្បជ្ឈាន ៥ ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង ខាងកិរិយាផង លោកុត្តរចតុត្ថជ្ឈាន ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង សុខផង រូបផង និព្វានផង នេះពួកធម៌មិនប្រកបដោយសុខៈ។

[៤៧៩] ពួកធម៌ប្រកបដោយឧបេក្ខា តើដូចម្តេច។ ចិត្តប្បាទ ៤ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ខាងកាមាវចរកុសល ចិត្តប្បាទ ៦ ខាងអកុសល ចិត្តប្បាទ ១០ ខាងវិបាកនៃកាមាវចរកុសល ចិត្តប្បាទ ៦ ខាងវិបាកនៃអកុសល ចិត្តប្បាទ ៦ ខាងកិរិយារូបាវចរចតុត្ថជ្ឈាន ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង ខាងកិរិយាផង អារុប្បជ្ឈាន ៥ ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង ខាងកិរិយាផង លោកុត្តរចតុត្ថជ្ឈាន ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង រៀបតែឧបេក្ខាដែលកើតឡើងក្នុងទំនុះចេញ នេះពួកធម៌មិនប្រកបដោយឧបេក្ខា។ ពួកធម៌មិនប្រកបដោយឧបេក្ខា តើដូចម្តេច។ ចិត្តប្បាទ ៤ ប្រកបដោយសោមនស្ស ខាងកាមាវចរកុសល ចិត្តប្បាទ ៦ ខាងអកុសល ចិត្តប្បាទ ៦ ខាងវិបាកនៃកាមាវចរកុសល ចិត្តប្បាទ ១ ខាងវិបាកនៃអកុសល ចិត្តប្បាទ ៥ ខាងកិរិយារូបាវចរតិចតុត្ថជ្ឈាន ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង ខាងកិរិយាផង លោកុត្តរតិចតុត្ថជ្ឈាន ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង ខាងកិរិយាផង ឧបេក្ខាផង រូបផង និព្វានផង នេះពួកធម៌មិនប្រកបដោយឧបេក្ខា។

[៤៨០] ពួកធម៌ជាកាមាវចរ តើដូចម្តេច។ កាមាវចរកុសល និងអកុសល វិបាកនៃកាមាវចរទាំងអស់ កាមាវចរកិរិយា និងអព្យាក្រឹត និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌ជាកាមាវចរ។ ពួកធម៌មិនមែនជាកាមាវចរ តើដូចម្តេច។ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ នេះពួកធម៌មិនមែនជាកាមាវចរ។

[៤៨១] ពួកធម៌ជារូបាវចរ តើដូចម្តេច។ រូបាវចរចតុក្កបញ្ចកជ្ឈាន ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង ខាងកិរិយាផង នេះពួកធម៌ជារូបាវចរ។ ពួកធម៌មិនមែនជារូបាវចរ តើដូចម្តេច។ កាមាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ នេះពួកធម៌មិនមែនជារូបាវចរ។

[៤៨២] ពួកធម៌ជាអរូបាវចរ តើដូចម្តេច។ អារុប្បជ្ឈាន ៥ ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង ខាងកិរិយាផង នេះពួកធម៌ជាអរូបាវចរ។ ពួកធម៌មិនមែនជាអរូបាវចរ តើដូចម្តេច។ កាមាវចរ រូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ នេះពួកធម៌មិនមែនជាអរូបាវចរ។

[៤៨៣] ពួកធម៌ជាបរិយាបន្នៈ តើដូចម្តេច។ កុសល និងអកុសលក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌ជាបរិយាបន្នៈ។ ពួកធម៌ជាអបរិយាបន្នៈ តើដូចម្តេច។ មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈផង សាមញ្ញផល ៤ ផង និព្វានផង នេះពួកធម៌ជាអបរិយាបន្នៈ។

[៤៨៤] ពួកធម៌ជានិយ្យានិកៈ (ធម៌ជាគ្រឿងនាំសត្វចេញចាករដ្ឋៈ) តើដូចម្តេច។ មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈ នេះពួកធម៌ជានិយ្យានិកៈ។ ពួកធម៌ជាអនិយ្យានិកៈ តើដូចម្តេច។ កុសល និងអកុសលក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រូប និងនិព្វាន នេះពួកធម៌ជាអនិយ្យានិកៈ។

[៤៨៥] ពួកធម៌ទៀង តើដូចម្តេច។ ចិត្តប្បាទ ៤ ប្រកបដោយទិដ្ឋិ ចិត្តប្បាទ ២ ប្រកបដោយទោមនស្ស នេះពួកធម៌ទៀងក៏មាន មិនទៀងក៏មាន មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈ នេះពួកធម៌ទៀង។ ពួកធម៌មិនទៀង តើដូចម្តេច។ ចិត្តប្បាទ ៤ ប្រាសចាកទិដ្ឋិ តែប្រកបដោយលោភៈ ចិត្តប្បាទ ប្រកបដោយវិចិត្រិក្ខា ចិត្តប្បាទប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ កុសលក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រូប និងនិព្វាន នេះពួកធម៌មិនទៀង។

[៤៨៦] ពួកធម៌ប្រកបដោយឧត្តរៈ (ការរើឡើងនូវខ្លួន) តើដូចម្តេច។ កុសល និងអកុសលក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយឧត្តរៈ។ ពួកធម៌ជាអនុត្តរៈ តើដូចម្តេច។ មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈផង សាមញ្ញផល ៤ ផង និព្វានផង នេះពួកធម៌ជាអនុត្តរៈ។

[៤៨៧] ពួកធម៌ប្រកបដោយរណៈ តើដូចម្តេច។ អកុសលចិត្តប្បាទ ១២ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយរណៈ។ ពួកធម៌មិនមែនជារណៈ តើដូចម្តេច។ កុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រូប និងនិព្វាន នេះពួកធម៌មិនមែនជារណៈ។

ចប់ ធម្មសង្គណិប្បករណៈ។

ចប់ ភាគ៧៩។

មាតិកា

	លេខ ទំព័រ	លេខសម្គាល់
អភិធម្មបិដក		abh
ធម្មសង្គណី	១	abh.ds
រូបកំណ្តា	១	abh.ds.02
និរក្ខបកំណ្តា	?	abh.ds.03
អត្ថទ្វារកំណ្តា	?	abh.ds.04

Transcription missing.

1)

សភាវៈចងក្រងនាមកាយទុកក្នុងវដ្តៈ ដោយអំណាចបដិសន្ធិ គឺអភិជ្ឈា។